

TRIJE DNEVI V TEMPLJU

Jakob Lorber

Običaj izpraševanja otrok v jeruzalemskem templju

¹ Običaj in predpisana navada v celotni judovski državi sta bili, da so morali ljudje pripeljati otroke, ki so izpolnili dvanajsto leto v Jeruzalem, kjer so jih v templju starešine (farizeji)¹ in pismouki izprašali o vsem znanju, katerega so si pridobili do te starosti, posebno v vedi o Bogu in prerokih.

² Za takšno preizkušnjo je bilo potrebno plačati majhno pristojbino, nakar solahko izpraševanci - kadar so želeli - proti plačilu dodatne majhne pristojbine dobili spričevalo. Kadar so se izprašani vsestransko izkazali, so jih lahko sprejeli tudi v tempeljsko šolo z možnostjo, kasneje postati tempeljski služabniki.

³ Kadar so starši zmogli dokazati svoj izvor iz plemena Levi, je bil sprejem v šole templja enostaven. Če pa starši tega niso zmogli, je bilo težje in morali so se naravnost "ukupiti" v pleme Levi, torej izročiti templju znaten dar.

⁴ Hčere so bile iz tega preizkusa izvzete - razen kadar so šle na priganjanje staršev na izpraševanje, zaradi večje bogavšečnosti. V tem primeru so jih ženske staroste templja v posebni zgradbi lepo izprašale in hčere so tudi dobile spričevalo o vseh znanjih in spretnostih, do takrat pridobljenih. Te deklice so mogle postati žene svečenikov in levitov.

⁵ Izpraševanja fantov, še bolj deklet, so bila le kratka. Nekatera glavna vprašanja so bila vedno že določena in vsak Jud jih je že davno znal na pamet.

⁶ Odgovore na znana vprašanja so vtepli otrokom na izust v glavo, in komaj je izpraševalec povedal vprašanje do konca, je bil izpraševani otrok tudi že pri koncu z odgovorom.

⁷ Noben izpraševanec ni dobil več kot deset vprašanj in zato je lahko razumljivo, da je izpit enega fanta trajal komaj nekaj več kot eno minuto, posebno, če je odgovoril na prva vprašanja zelo dobro in z gotovostjo so večinoma ostala vprašanja iz-pustili.

⁸ Po izpolnjenem kratkem izpitu je dobil deček majhen listek, s katerim se je moral skupaj s svojimi starši oglasiti na isti davčni blagajni, kjer je poprej plačal izpitno pristojbino in kjer je ponovno - popredložitvi izpitnega listka - plačal majhno pristojbino, če je hotel imeti na listku potrdilo templja. Otroci revnih staršev so morali prinesiti signum paupertatis², drugače jih niso sprejeli na izpit.

⁹ Čas izpitov je postavljen ali za Veliko noč ali za Praznik šotorov in je trajal pet do šest dni. Preden so se v templju pričeli izpiti, so že nekaj dni poprej poslali služabnike templja v gostilne poizvedovat, koliko izpraševancev bo približno prišlo.

¹⁰ Kdor pa je hotel biti posebej vpisan - kar je stalo majhno pristojbino - je to lahko storil, ker je bil zato prej na vrsti za izpit. Tisti, ki pristojbine niso plačali so bili navadno zadnji na vrsti in z njihovim izpitom se praviloma niso kaj posebno trudili in običajno niso dobili spričeval. Obljubljali so jim že, da jih bodo dopisali enkrat kasneje. Iz česar pa navadno ni bilo nič.

¹ farizeji - svečeniki

² potrdilo o uboštvu

¹¹ Dogajalo se je včasih, da so fantje, obdarjeni z mnogo duha in nadarjenosti, postavljali izpraševalcem tudi protivprašanja o tem in onem iz del prerokov. Ob taki priložnosti so izpraševalci običajno naredili čemerne in nejevoljne obraze, kajti izpraševalci so bili redkokdaj v Svetem pismu in v prerokih bolj podkovani kot dandanes zelo borni učitelji osnovnih šol (pisano v letu 1855, opomba prevajalca). Znali so samo toliko, kolikor so morali vprašati. Naprej pa je navadno izgledalo zelo mračno.

¹² Pri izpitih so prisostvovali kot nekakšni vodje izpitov tudi nekateri starešine in pismouki. Vendar sami niso izpraševali, temveč so samo poslušali, kaj se jeizpraševalo. Samo v predomenjenem primeru, kadar je bilo vredno truda so se zganili in pokarali tako nespametno drznost izprašujočega fanta, ki je tvegala svojega izpraševalca spraviti v tako neprijetno, čas tratečo lego.

¹³ Takšnega dečka so - če se ni dal zlahka ustrahovati in je kar vztrajal v svoji nameri in koprnenju - pred ljudstvom bolj zaradi videza kakor zaradi globoke resnice začasno poslali v čakalnico, kjerje moral čakati na odgovor na tako kritična vprašanja do neke določene večerne ure, ko so ga šele nalašč posebej izpraševali.

¹⁴ Ko je napočila napovedana ura, so vedno z nejevoljo privedli takšne dečke iz njihovega skrivališča, in morali so ponoviti svoja vprašanja in eden izmed starešin in pismoukov je dal vprašujočemu običajno zelo skrivnosten in kolikor je mogel zapleten odgovor, iz katerega deček ni izvedel nič - ljudstvo pa se je ob tem trkalo po prsih in občudovalo globoko in neumno nemo, gluho in slepo nedoumljivo globino Božjega duha, razodeto po ustih nekega starešine in pismouka in je na koncu okaralo takšnega dečka zaradi njegove nepremišljene predrznosti.

2

Duhoviti deček Jezus v Templju. Žrtveni dar starega Simona. Uvodno vprašanje mlajšega pismouka

¹ Ampak *nek prav duhovit deček* pa zato ni obupal in je dejal: “Vse dogajanje v velikem Božjem svetu osvetljuje podnevi najsvetlejša luč in celo noč sama ni nikoli tako temna, da se ne bi moglo nikoli prav nič videti; zakaj pa mora biti ravno tisti važni nauk, ki naj kaže najbolj jasno in svetlo ljudem pot k resničnemu odrešenju tako zapleten in nobeni duši razumljiv in dostopen?”

² In deček, ki je starešinam to oporekal sem bil Jaz sam in spravil sem jih v veliko zadrego, posebno še, ker Mi je vso *prisotno občinstvo* jelopritrjevati in je govorilo: “Pri Abrahamovem, Izaakovem in Jakobovem Bogu - tale deček je presenetljivo bister; ta mora še več razpravljati s starešinami in pismouki. Zanj bomo položili zajetno daritev v darilno skrinjo.”

³ Nek zelo bogat Izraelec iz Betanije (to je bil takrat še živeči oče Lazarja, Marte in Marije), je izstopil in položil Zame daritev 30 funtov srebra in nekaj zlata z namenom, da bi Jaz smel dalj časa razpravljati s starešinami in pismouki.

⁴ Starešine in pismouki so seveda obojeročno in z velikim veseljem sprejeli veliki dar in tako sem dobil bogato odmerjeno priložnost udeležiti se izrednega, drugače in popreje nemogočega pogovora s starešinami.

⁵ Iz Izaije pa je že od preje obstajalo začetno vprašanje, katerega skrajno skrivnosten temačen odgovor je bil vzrok za obširno obravnavo, ki je sledila in katero bomo sedaj podali. Kdor jo bo bral z dobrim in ljubezni čistim srcem, bo iz nje pridobil mnogo za svojo dušo in svojega duha.

6 Preden pa preidemo k tej večji obravnavi in ker sem imel bogato plačno svobodo govora, sem se povrnil k začetnemu vprašanju in pričel izpraševati starešine in pismouke o posameznih točkah.

7 Začetno vprašanje pa je bilo iz Izaije, sedmo poglavje, štirinajsta vrstica in petnajsta in šestnajsta vrstica dodatno in te vrstice se glasijo: “Gospod sam vam bo dal znamenje: glej neka devica je noseča in rodila bo sina, katerega bo imenovala Emanuel. Jedel bo maslo in med, da bo znal zavreči hudobijo in izbrati dobro, vendar preden se bo deček naučil zavreči hudobijo in izbrati dobro, bosta deželo, katere te je groza, zapustila oba njena kralja.”

8 Prvi del začetnega vprašanja paje bil: Kdoje devica in kdoje njen sin Emanuel, in kdaj se bo to zgodilo, da se bo svetu rodil takšen sin. Čas bi moral biti že tu, saj so v Jakobovi deželi že pred več leti vrgli s prestola oba njena kralja in ji sedaj gospodujejo pogani. Ni morda pred dvanajstimi leti v Betlehemu, v hlevu rojeni otrok device Marije, katera je bila zaupana tesarju Jožefu - takrat še ne kot žena, temveč kot rejenka postarem tempeljskem običaju - tisti, zaradi katerega so prišli modreci iz Jutrovega pozdraviti ga kot obljubljenega velikega kralja Judov in kateremu sta dala Ana in Simon v templju, pri obrezanju, pomembno spričevalo, prav tisti Emanuel, o katerem je prerokoval Izaija.

9 Torej na to ne ravno nepomembno uvodno vprašanje je začel neki starešina, ki je bil prav oblastihlepen stiskač, čvekati kar najbolj zmeden nesmisel, katerega ne bom navajal, ker me je ob vsem imenoval še za slabo vzgojenega dečka, ker že nekaj vem o rojstvu iz ženske.

10 Samo nek mlajši, bolj človeško izgledajoč pismouk se je temu uprl in povedal, da naj tu nikakor ne namiguje na slabo vzgojo, ker so dečki v Galileji zgodneje dozorevali kot v zakrnelem Jeruzalemu, kjer ne domuje nič razen razkošja in velike razvajenosti otrok. Lahko bi Mi dali le že boljši odgovor, ker se je on zavzel Zame, ker meni, da sem že odlično seznanjen z vsemi razmerami človeškega življenja. Naj se raje odstranijo ostali dečki in se potem govori z menoj po moško.

11 Toda glavni strešina je brundal nekaj v svojo brado in zato sem vprašal tega bolj človeško izgledajočega pismouka o pripovedi o rojstvu v Betlehemu. Vendarje tudi on odgovoril prav na široko:

12 (*Mlajšipismouk*): “Ja, ti moj dragi, prav mili deček, s to na srečo že popolnoma izginulo zgodbo, ki je svoj čas dvignila mnogo prahu, je sedaj in posebno v odnosu do nejasnih Izaijevih prerokb toliko kot nič! Kajti zdi se mi, da so starši, kakor sem čul - po Herodijanskem pomoru otrok - pri čemer so gotovo zaklali tudi kralja Judov, kateremu so se prišli poklonit iz Jutrovega, sploh zbežali iz Judeje in morda sploh ne živijo več; kajti kasneje se o njih ni več čulo.

13 “Morda je kaj resnice na zadevi, kajti takrat je vzbudila veliko pozornost, toda nenavadno je, da je že par let kasneje vse izginilo v morju popolne pozabe, da najbrž nihče več niti z zlogom ne omeni tega dogodka in se tudi ne izplača o vsemu izgubljeni še kakšno besedo. Simeon in Ana sta bila dva znana tempeljska zanesenjaka, ki sta izgovarjala svoje mesijanske pripombe o marsikaterem dečku v nekakšnem skrivnostnem smislu. S tem sta temeljito zanorela mnoge, slabične starše.”

14 “Ko je Bog dal postaviti Mojzesu na gori Sinaj, se je tresla skoraj vsa Zemlja in zgodba v puščavi je trajala polnih štirideset let in zatoje moral skoraj ves svet priznati Jehovino vsemoč. Toliko bolj gotovo se bo v naš svet prihajajoči Mesija, o katerem je pel David: “Naredite široka vhodna vrata in visoke dveri sveta, da vstopi kralj spoštovanj! Kdo pa je kralj spoštovanj? To je gospod močan in mogočen, gospod mogočen v boju! - Široko odprite vrata in na stežaj dveri sveta, da vstopi kralj spoštovanj. Kdo je kralj spoštovanj? Toje gospod Sabaot, On edini je kralj spoštovanj!” izkazal še bolj kot celo Zemljo zatresajoč.

15 "In ti, moj mili deček, boš potem najbrž razumel, da je pri tem morala ubrati zadeva z že popolnoma pozabljenim rojstvom v Betlehemu, v zvezi z zaželjenim Mesijo, svoje zelo določene poti! Kakšnega ga je napovedal David in kaj je potrebno poprej storiti, ko bo veliki kralj spoštovanj iz nebes prišel k Judom in pomni tudi, da bodo veliki preroki pozvali vse Jude prav gotovo že več let poprej - kakor Elija, ki bo v tistem času prišel pred Gospodom -, naj začnejo z delom, kar jim je veliki kralj David zapovedal, da se bodo dobro pripravili na takšen neznanski prihod najvišjega Boga.

16 "O temu razmisli, mili deček, in razumel boš, da neki Jehova Sabaot ne bo prišel na Zemljo tako ceneno! Zato odidi sedaj in ne sprašuj več takšnih reči!"

17 Nato šele sem izrekel že popreje znano pripombo, ki je pripravila bogatina iz Betanije plačati zame veliko pristojbino za razgovor, da bi mi omogočil nadaljne ugovore in pripombe o mojem uvodnem vprašanju in da bi še več razpravljal o Izaijevem besedilu, govorečemu o Mesiju, kajti on (bogatin, opomba prevajalca) je bil eden redkih, ki so zdaj pričakovali "kralja spoštovanj", poEliji; ne več v viharju ali ognju temveč v nežnem vršenju sapice.

3

Vprašanje dečka Jezusa pismoukom: "Kdo je "devica" in kdo je njen "sin"?" Dober odgovor modrega pismouka

1 Ko sem tako dobil priložnost za govor, sem spregovoril starešinam in pismoukom, ki so mi namignili, naj sedaj govorim in sprašujem karkolj želim in oni bodo po sprejeti dolžnosti odgovarjali. In tako sem pričel zopet s popreje postavljenim uvodnim vprašanjem in rekel: "Vaše, še s tolikšno gotovostjo izrečene besede ne morejo umiriti morja in zapovedati vršečim vetrovom tišino! Samo slepec spregleduje znake našega časa in kot popoln gluhec ne zmore zaznati mogočnega bobnenja groma zgodovine tega najznamenitejšega časa vse Zemlje. Med tem, ko sta se že Karmel in Sion priklonila pred prihajajočim kraljem spoštovanja in je Horeb pustil teči mleko in med s svojih visokih pečin, pa vi, ki bi to morali najprej vedeti in obvestiti čakajoče ljudstvo, o tem ne veste niti črke!"

² Ob tem so vsi debelo pogledali in pričeli gledati enkrat Vame, potem drug v drugega in niso vedeli, kaj naj bi Mi odgovorili.

3 Čez nekaj Časa je nekdo spregovoril: "No, nadaljuj zdaj s tem, kar o stvari veš!"

4 Odvrnil *Sem*: "Seveda vem, kar vem. Vendar vas ne sprašujem zato, da bi mi razložili nekaj, kar tudi brez vašega odgovora vem, ampak samo zato, da bi mi vi pojasnili, katera je v skladu s prerokom Izaijo tista noseča devica, ki bo rodila prav sina Najvišjega. Zakaj ga bo imenovala "Emanuel" (Bog z nami)? - Zakaj bo pil mleko in jedel med, da bo zavrgel kar je hudobnega in izbral kar je dobrega? To morate kot pismouki razumeti, koga je prerok označeval z devico, ki je zanosila in bo rodila omenjenega sina!

5 "Menim, da je tista zgodba o rojstvu v Betlehemu pomembnejša, kakor mislite in da so tisti par staršev, znani tesar Jožef iz Nazareta in njegova devica s katero se je kasneje poročil, skupaj s sinom, ki se je rodil v Betlehemu, še kako živi, kajti s pomočjo modrega posredovanja poveljnika Kornelija so se izognili kasnejšim grozodejstvom Heroda in živijo sedaj čili in zdravi v Nazaretu v Galileji.

6 "To je meni, dečku dvanajstih let znano in vam, ki naj bi bili o vsem na tekočem, naj bi bilo to neznano - posebno še ker dela Jožef, kot eden najsposobnejših tesarjev, še vedno vsako leto za

Jeruzalem. Prav dobro ga poznate, kakor tudi njegovo ženo, ki je Jeruzalemčanka in ste jo do njenega štirinajstega leta vzgajali v templju? Mar ni hči Ane in Joahima, ki se je povaših, daleč v preteklost segajočih letopisih, čudežno rodil? Ana je bila že močno v letih in brez čudeža ne bi mogla niti misliti na oploditev !“

7 “Torej ta zakonskih par je skupaj z novorojenim detetom živel tri leta, takoj po begu iz Betlehema, v Egiptu in sicer v bližini mesteca Ostrazine, v staroegiptovskem jeziku Austrazina, kar pomeni toliko kot mesto za Ustrašenje, torej utrdbo, ki je prinesla v času faraonov smrt vsem sovražnikom. Kasneje so mogočnejši sovražniki starega Egipta to mesto, kakor mnoga druga, osvojili in dandanes je od nekdanjega kraja in mesta Ustrašenja ostalo samo še okrnjeno ime, katerega si Rimljani seveda drugače razlagajo kakor stari Egipčani.

8 “Vendar to sploh ni pomembno, povedal sem vam, ker mi je znano samo zato, da bi vam kraj tri leta trajajočega bivanja zakonskega para o katerem govorimo podrobneje označil. Od tam naj bi se - po nekem skrivnostnem navodilu iz višjega mesta - vrnil domov v Nazaret, kjer sedaj živi ponižno in v kar največji odmaknjenosti od sveta, čeprav si tam pripovedujejo o dečku, katerega prav dobro poznati imam tudi jaz čast, polno čudežnega. Ubogajo ga celo naravni pojavi in najbolj divje živali gozdov in puščav bežijo pred njegovim pogledom bolj kot pred tisočimi lovci. Kajti v tem pogledu je tisočkratnim Nimrod! - In resno, to vse naj bi vam bilo neznano?! Povejte mi popolnoma odkrito in po pravici ali prav zares o vsem tem niste nič slišali!”

9 Nek *drug starešina*, ki je bil nekoliko boljšega čuta, je odgovoril: “Ja, o temu smo čuli nekaj govoriti, kakor tudi, da se nam dobro znani tesar s svojo mlado ženo vred stalno zadržuje v Nazaretu. Da paje čudežni deček prav isti, ki je bil pred dvanajstimi leti rojen v Betlehemu, v nekem hlevu, to pa nam ni znano in tudi močno dvomimo, da je on isti. In zakaj naj bi bil tisti deček kar že prerokov Emanuel?”

10 Ogovoril sem: “Torej, če On ni ta, od kje mu moč katero ima nad naravnimi pojavi? In kdo je prerokova “devica” in kdo “Emanuel”?”

11 Oglasil se je *bogatin* iz Betanije: “Poslušajte, ta deček je vendar veleum! V duhu se mi dozdeva, kot da bi on bil celo mladi Elija, katerega je tisti čudežni deček iz Nazareta poslal kot sla pred seboj, da bi nas vse pripravil na sprejem prispelega prerokovega Emanuela! Kajti kdo med nami je že kdaj koli doživel, da bi - razen Samuela - dvanajstletni deček tako modro govoril?!”

12 “Zato morate s tem dečkom že bolj pametno govoriti drugače se ga ne iznebimo! Tega preroka mu boste pač morali nekoliko jasneje razložiti in se ob tem pozanimati, kako je z Devico Marijo s čudno hčerko Joahima in Ane, ki sta na koncu, ko sta umrla, vse njuno znatno premoženje prepustila templju kot plačilo za vzgojo hčerke Marije. Pravzaprav si ga je tempelj - kot zapuščeno lastnino - prisvojil s silo, kot plačilo za vzgojo hčerke Marije.”

13 “Kaj menite takole popolnoma iskreno o tisti devici? Če naj kakšnemu preroku kaj verjamemo, potem je čas, katerega je napovedal pravzaprav napočil in vsega čudežnega v zvezi z devico, o kateri je tukaj govora, ne more nihče več zanikavati. Če je res kaj na stvari, bi bilo od nas nedvomno zelo grešno, če se ne bi o temu pozanimali temeljiteje in poglobljeno.”

14 *Jeznoriti starešina* pa jedejal: “Tega ti ne razumeš in govoriš, dajoč dečku potuho, kakor popoln slepec o velikem razkošju lepih barv!”

15 Vpadel sem: “Res je svojevrstna stvar, če si sestradan domišljuje, da je vse naokoli lačno, na karkoli že naleti! Tepec šteje ostale ljudi vedno za še bolj neumne kakor je on sam. Slepцу je vsak slep, pa naj še tako ostro vidi in gluhcú vsak človek gluhi!”

16 “Kaj res meniš, ti stari jeznoritež, da so z izjemo tebe vsi sami nevedneži? Oh, tukaj se pa zelo motiš! Vidiš, samo deček sem, pa bi ti lahko pripovedoval in oznanjal stvari, ki so popolnoma resnične in pravilne, o katerih se tvoji čemerni modrosti še nikoli ni karkoli sanjalo!”

17 “Zakaj ne bi mogel moj bogati Simon iz Betanije, ki je prepotoval Indijo, Perzijo, Arabijo, Egipt, Španijo, Rim in Atene, vedeti tudi kaj, o čemur se tebi še niti sanjalo ni?! In če je tako, s kakšno pravico si ga dovoljuješ obdolževati neznanja?! - Jaz pa ti povem, da sodi popolnoma pravilno in vi zato storite, kar zahteva za bogato plačilo od vas!

18 “Če nekdo najame hlapca za neko delo, mora hlapec storiti tisto, za kar gaje gospodar najel. Če hlapec tega noče ali ne zna, potem pač mora imeti hlapčev gospodar pravico zahtevati nazaj dogovorjeno plačilo od lenega in nerodnega hlapca! - Dali ste se dobro plačati - vendar nočete zato kaj storiti ali pa ne morete! Kaj Simon nima pravice, zahtevati svoje, vam dano plačilo nazaj?”

19 Nek prisotem *rimski pooblaščenec in sodnik*, ki se je spoznal na vse pravo, je rekel: “Glejte no tega dečka! Popoln pravnik je in lahko bi bil takoj sodnik v vseh spornih zadevah! Njegov pravni izrekje do polnos-ti utemeljen v našem pravu in Če bo Simon iz Betanije to od mene zahteval, mu moram očitvidno ugoditi z *exequateuer*³!”

20 Nato je stopil k Meni, Me božal in objemal in Mi dejal: “Poslušaj moj mili, bogato skodrani deček, prav zaljubljen sem vate! Zate bi skrbel z vsem mojim premoženjem in vzgajal bi te v nekoga pomembnega!”

21 Odgovoril sem mu: “Da me imaš rad, prav dobro vem – kajti v tebi bije zvesto, dobro srce. Verjemi mi, tudijaz te imam zelo rad! Ampak ne skrbi za moj napredek, kajti že obstoja Nekdo, ki se za to briga!”

22 Pristopil pa je tudi Simon iz Betanije in Me nadvse začudeno vprašal: “Povej mi, ti moj najlepší, najljubši in najmilejši deček, od kje veš, kje vse sem že potoval!”

23 Povedal sem mu: “Oh, nikar se temu ne čudi, kajti če hočem kaj vedeti, je to že v moji naravi tako urejeno, da to vem. Vendar “kako”, tega sedaj še ne boš mogel razumeti! - Ampak vrnimo s k stvari in k naši “devici”! Ali hočete vi svečeniki in pismouki to podrobneje razložiti ali ne?”

24 Oglasil se je eden bistrejših iz precejšnjega števila *starešin*: “Ja, ja ne bo šlo drugače, kot da začnemo dečku točiti popolnoma čisto vino in tako mu razložite njegovega Izaijo s primerjalno vedo Kabbale in potem ne bo več našel izgovora za kakšno nadalnje vprašanje!”

²⁵Nakarje nastopil najmodrejši pismouk in dejal: “Torej, ti vedoželjni mladenič, zberi vse čute, poslušaj in razumi: z “devico” prerok ni razumel neke device iz mesa in krvi temveč samo vedo katero je dal Bog poMojzesu otrokom tega sveta. V najožjem smislu predstavljamo sedaj mi, svečeniki živo ta nauk in zakon.

26 “Vendar smo mi, kot živa Božja beseda polni najboljšega upanja, da se bo ta veda sedaj iz nas rodila v ves svet in bo osvežila pogane. In to živo resnično upanje je ona nosečnost device, katero je prerok imel v mislih; in sin, katerega naj bi in ga bo rodila, pa so prav vsi tisti pogani, ki bodo sprejeli našo vedo in ti bodo nato govorili in bili tako imenovani “Emanuel”, to je, Bog, ki je tudi z nami!” To se je dogajalo že pred nami in se dogaja sedaj toliko bolj živo in prizadevno!

27 “Toda ta sin bo jedel med in mleko in bo zavrgel hudobno in izbral dobro. Z “medom” razume prerok čisto ljubezen in resnično dobro, ki izhaja iz nje, in z “mlekom” razume božjo modrost katere bodo ljudje deležni z ravnanjem po vedi in postavi; ko si živo vtelesimo Božjo ljubezen in modrost, potem se nam prostovoljno gnusi vse hudobno in hočemo in izberemo dobro!

28 “Glej, moj mili mladenič, tako je s pomočjo najnotrajnejše modrosti in resnice s prerokovimi duhovnimi besedami in izreki in govori. Vsi ti imajo nek notranji, duhovni pomen, ki je

³latinsko: naj se izpolni! (opomba prevajalca)

razumljiv zgolj skozi osnovne prispodobne in slike s pomočjo zanesljive in resnične vede o prispodobah in ga lahko najde samo resnično pravi pismouk. Neposvečenec tega ne more - in če bi, potem bi bile vse visoke šole odveč in Mojzes ne bi imel težav postaviti za izvajanje Božje vede in zakonov lastne svečenike in učenjake! - Razumeš zdaj to edino resnično in pravilno razlago tvojega preroka, katerega pa sam nisi razumel?"

4

Deček Jezus ponovi zahtevo naj se odgovori na njegovo uvodno vprašanje o Izaiji 9, 5 - 6

1 Spregovoril sem: "Oh ja, to kar si sedaj kar dobro prikazal vem že dolgo in bi si ti mogel zato prihraniti tvoj resen trud in mi to oznanjati. Jaz pa vztrajam pri tem in ne izpuščam Device Marije iz oči!"

2 "Zakaj pa potlej govori prerok (Iz. 9.5 - 6): "Rodil se nam je otrok, dan nam je sin, katerega gospostvo počiva na njegovih ramenih in imenuje se: Čudež, Nasvet, Moč, Junak, Večni oče, Knez miru; zato, da bo njegovo Gospostvo veliko, in da se mir na prestolu Davidovem in v njegovem kraljestvu ne bo končal; da ga on vzravna in okrepi s sojenjem in pravičnostjo odslej v vekomaj! - To bo storila vnema gospoda Sabaota."

3 "Kakšen otrok je to, in kakšen sin nam je dan? Kaj pa, če je to tisti deček, ki se je rodil v Betlehemu, v nekem hlevu? Kajti prav tako je povedano tudi: "V Betlehemu, v nekem hlevu se bo rodil Judom kralj; ustanovil bo novo državo, ki se ne bo nikoli končala!" - "Kako razumeš ti, Kabbalec vse to?"

4 *Vsi* so se zmedeno pogledali in dejali: "Ampak kako je to mogoče, da ta deček Pismo tako zelo pozna? V celoti obstoja samo skrajno pičlo število prepisov, od popolnih pa komaj deset, in o slednjih vemo, kje se nahajajo in noben nepoučenec ne more priti do njih. Samaritanci imajo sicer še enajsto, ki pa je napačna in vsebuje na pretek dodatkov, ki so popolnoma jutrovske domišljjski."

5 Nato me vpraša nek zajedljivec: "Sedaj mi pa ti odgovori, kar te vprašam: Od kje in od kdaj tebi tako popolno znanje Pisma in posebej še prerokov?"

6 Odgovoril sem mu: "Mene tako vprašati imaš ti prav tako malo pravice, kakor jaz tebe vprašati, kako je možno, da ti kot svečenik še ne poznaš Pisma v besedi in še veliko manj v dejanju! Odgovori mi na to kar sprašujem in za kar smo ti plačali. Vse ostalo pa te malo ali sploh nič ne briga, kajti nič te ni stalo ne truda ne časa, niti najmanjše skrbi ali pa kakršne koli druge žrtve."

7 "Sicer pa vašemu učitelje vanju tukaj v Jeruzalemu vse-skozi ni v posebno čast, če vam očitna izobrazba nekega dečka iz Galileje iztisne tako veliko občudovanje, kajti s tem kažete samo to, da so vaši dečki tukaj v izobrazbi komaj nekaj nad živalskim svetom!"

8 Na to mojo precej grobo dano pripombo se je pričel rimski pooblaščenec glasno smejati in tudi Simon se ni mogel v celoti ubraniti smeha. Zajedljivec pa se je umaknil in se vsedel čemeran v ozadju na neko klop.

9 Nato je dejal eden vodilnih judovske shodnice v Betlehemu: "Vidiš, da se bomo morali ozreti popomoči, če ne, temu dečku ne pridemo do konca! Ima kupljeno pravico postavljati vprašanja cel dolg teden, mi pa smo mu dolžni odgovarjati, če maramo ali ne! Če nam prizadeva že s

svojim uvodnim vprašanjem toliko težav, potem se kar pripravimo na to, kaj pride šele z njegovimi dodatnimi in glavnimi vprašanji.

10 "Pameti ima dovolj in naravne duhovitosti na pretek in ne bomo se zmenili z njim, če ne bomo hoteli kar on hoče. Hoče resnico o rojstvu dečka pred dvanajstimi leti v nekem ovčjem hlevu v Betlehemu in s tem mu lahko postrežem, ker sem bil že tedaj, kakor sem še danes, poglavar tamkajšnje judovske shodnice!"

5

Govor poglavarja betlehemske judovske shodnice in odgovor dečka Jezusa. Ponesrečen motilni poskus starega domišljavega farizeja

1 Potem se je obrnil poglavar na Me in rekel: "Kajne izvedeti hočeš od nas čim bolj natančno vse podatke in dogodke tistega pomembnega rojstva v Betlehemu?"

2 Odgovoril sem: "Oh, s tem si pa kar lepo prihrani ves trud in vse delo, kajti Meni je vse to tako podrobno in zares poznano kakor nikomur od vas! Po vsem, kar se je zgodilo v Betlehemu, želim od vas izvedeti le, ali in v kakšni povezavi z izpovedmi prerokov in sicer z izpovedjo Izaije, ugotavljate te dogodke. Za to gre in za popolnoma nič drugega, Moje starešine!"

3 *Poglavar* iz Betlehema je dejal: "Ja, ti moj dragi, mili mladeč, glej s tem zahtevaš od nas stvari, katere ti moremo dati ali težko ali pa zanje sploh nismo sposobni!"

4 "Je že res, da je najti med izpovedmi preroka Izaije o onem rojstvu, ki se je zgodilo pred dvanajstimi leti v Betlehemu, v nekem hlevu - kraj, katerega je opisal tudi nek prerok - nekakšno nezgredljivo povezavo in jo je lahko celo najti; ampak ljubi moji koliko tega se je najbrž že bilo pripetilo v času preroka Izaije, pa od Emanuela osebno še vedno ni ne duha ne sluha!"

5 "Judeja je bila tako rekoč že večkrat brez kralja, in tudi že marsikatera devica je rodila pri Betlehemu dečka v kdove kakšnem hlevu že, včasih že celo ob - čeprav samo naključno - velikih zelo opaznih dogodkih, ki pa predstavljajo sami po sebi izključno kakšen naraven dogodek.

6 "Slabiči in praznoverneži so se znašli in to izkoristili, ob pomoči dobičkaželjnih prerokovalcev iz Indije in Perzije in vedeževalcev iz zvezd, katerih pri nas ni še nikoli primanjkovalo. Poznavajoč izročila o prerokih, so takšne posebne priložnosti stalno uporabljali za oznanjanja, z resnimi preroškimi izrazi na obrazih, slepim Judom, kako se je nezmotljivo rodil svetu nadejani Mesija."

7 "Toda čas, neizprosni rušilec vseh človeških del, pripovedk in pesnitev je potomce vedno znova poučil, daje temu drugače in tudi kaj je boljše. Vse se je potopilo v globino pozabe brez dna in do nas ni prišlo nič drugega, kakor prazne pravljice v kar največji možni zmedenosti! Izpovedi prerokov so skrivnostne slike, katere bodo ljudje še na stotine let gledali, vendar jih bo na tej Zemlji težko razrešilo kakšno ljudstvo."

8 "In glej, ti moj dragi deček, prav tako je tudi s čudežnim rojstvom pred dvanajstimi leti v Betlehemu, kraju katerega še predobro poznam, ki prav zato, ker so o njemu delali preroki toliko hrupa, okoli katerega vedno rojijo vsakovrstni čarovniki, prerokovalci in vedeževalci iz zvezd, če se ne bi morda karkoli zgodilo, kar bi lahko uprabili v lastno korist. Rojstvo pred dvanajstimi leti je bilo veletok na njihove izsušene njive.

9 "Trije magi iz Perzije, so za svoja darila, katera so poklonili devici, dobili od pastirjev v povračilo množico ovac, telet, krav in volov. Zaman niso naredili svojega potovanja, tega se dobro zavedam in šele dvanajst letje tega in že se nihče več ne spominja tiste zgodbe!"

10 “Da mi ti iz Galileje, dežele zanesenjakov, znova postrežeš s to zgodbo, me niti najmanj ne čudi, kajti Galileja je bila vedno dežela zanesenjaštva, zato so jo že predniki označevali kot deželo iz katere ne more priti pravi prerok.

11 “S tem, moj mili mladeč upam, da si na tvoje tako imenovano uvodno vprašanje dobil cel odgovor! Prav možno je, da bo Jehova nekoč trenutno zelo tlačnim Judom prebudil junaka, ki jih bo zopet povzdignil v svobodno ljudstvo; ampak kakršne so dane razmere, sedaj o tem ni niti najmanjšega izgleda.

12 “Kako bi moral junak izgledati, in od kje bi moral priti, da bi se lahko kosal z neznansko močjo Rimljanov?! To se bo morda zgodilo enkrat potisoč letih, če bodo slučajno postale velesile obenem z Rimom rahle in slabotne - ampak sedaj pa še dolgo ni izgledov in tvoje uvodno načeto vprašanje prehaja očividno v modrino zraka, s čemer hočem povedati: ukvarja se z ničevnim, prehaja od tod tudi v popolno ničnost; si si končno na jasnem glede uvodnega vprašanja?”

13 Spregovoril sem: “Ja, ja, če meriš vse z mero *tega sveta* imaš morda prav. Ampak tukaj je potrebno vzeti samo *duhovno mero*, o kateri pa kot izgleda nimaš pojma in tako si mi kljub tvojemu izkušeni polnemu odgovoru konec koncev na moje uvodno vprašanje odgovoril toliko kot nič!

14 “Kajti, ko bo prišel Mesija, ne bo ustanovil snovno ampak duhovno državo na Zemlji in to kraljestvo se ne bo končalo na vekomaj, tako kakor je tudi prerok Izaija prerokoval o prihajajočemu Mesiji.

15 “Kaj paje duhovna država na Zemlji? - To ni država z zunanjim bliščem, ampak se mora razodeti v notranjosti človeka in človek, ki bo prispel v to resnično Božjo državo med ljudmi na Zemlji, ta bo v resnici živ in ne bo ugledal smrti, niti jo bo čutil in okusil v večnosti, kakor so o tem prerokovali David, Daniel in Izaija.

16 “Če pa je zadeva z obljubljenim Mesijo takšna in ne more biti drugačna, kako in zakaj naj bi bilo tisto nadvse čudežno rojstvo v Betlehemu tako popolnoma nepomembno?!”

17 “Bog je tistega otroka čudežno zaščitil pred morilsko Herodovo roko in otrok dandanes živi, seveda skrajno umaknjeno, in je v polni posesti moči, ki zapoveduje vsem prasnovem, kar zmore samo Bog. Nihče se ne more skriti pred njim, če pa se on skriva pred ljudmi ga ne more nihče najti, dokler se ne pusti sam prostovoljno najti.”

18 “Nikoli se ni učil brati in pisati in kljub temu ni na celem svetu pisave, katere ne bi znal brati, in piše v vseh jezikih in je spreten v vseh spretnostih, ki sploh kjerkoli na svetu obstajajo in ima moč pred katere trepetajo gore in mogočne cedre priklanjajo svoje krošnje do tal in zdi se, da celo Sonce, Mesec in zvezde ubogajo njegovo voljo! - Kar vam s tem pripovedujem ni nikakršno pretiravanje, ampak popolna resnica od črke do črke!”

19 “Če pa je torej točno tako in nič drugače, potem menim, da bi bilo z vaše strani vredno truda pozanimati se o tem in poleg tega pogledati v Prerokih⁴, če se Izaijeva prerokba ne ujema z omenjenimi otrokovimi starši, z otrokom samim, z njegovim rojstvom, s krajem rojstva, časom, s sedanjim krajem bivanja otroka in še takole z marsikaterim znamenjem, katerega je že doslej pokazal!”

20 “Ta sama po sebi ne nepomembna zadeva, naj ne bi ostala popolnoma neopažena z vaše strani svečenikov, modrecev, pismoukov in starešin ljudstva, saj zasedate tisto mesto v družbi od katerih mora pričakovati ljudstvu javna razglasitev prihoda njemu obljubljenega Mesije. - Za mojo pravico govorjenja sem drago plačal in nihče nima pravice mi zapovedati molk! Tukaj stoji rimljanski sodnik, samo njemu pripada takšna pravica!”

⁴del Svetega pisma (opomba prevajalca)

21 Ne bi se skliceval na sodnika, če me ne bi v toku mojega govora neki starejši, zelo domišljav farizej opomnil, naj molčim, kajti to naj bile stvari o katerih razsojati nek mlečnozobi svinjski pastir iz Galileje vseskozi nima nobene pravice.

22 Ampak *sodnik*, ki je v celoti držal z menoj, je farizeja resno opozoril zaradi njegove grobosti in mu ukazal, naj se v njegovi navzočnosti več ne oglasi s takšno nizkotno gospodovalno govorico. Kajti moje naznanilo čudežnega dečka, stanujočega pri Nazaretu, je za Rimljane pomembnejše kot pa njihova docela obrabljena, že prozorna judovska šara. Suho je vrgel farizejem v obraz:

23 “Vaš nauk je bolj kot katerikoli drug na celi Zemlji potreben celovite prenove, ker se drugače resnično ne bo obdržal niti nadaljnih petdeset let. Kajti v kakršnem stanju sta danes vaša veda o Bogu in vaše bogoslužje so v primerjavi z njima rimske bakanalije resnično Sonce, čeprav predstavljajo - kot čaščenje nekega višjega božjega bitja - pravi izrodek človeškega uma!”

24 “Ti pa, dragi deček, kar govori pogumno naprej, nobenega lasu ti ne smejo skriviti, kajti v tebi izgleda več razuma, kakor v temu celemu templju! Zato le nadaljuj z govorom, moj mili deček!”

6

Izvedensko mnenje mladega Levita. Zaničevalen govor vrhovnega svečenika o tesarjevem sinu iz Nazareta

1 Izstopil je nek mlad fant, farizej, ki je bil pravzaprav še levit in zaprosil za dovoljenje, ali sme tukaj spregovoriti nekaj besed. Sodnik je privolil s pripombo, naj govori mirno in razumljivo.

2 *Levit* je povzel besedo in pričel takole govoriti: “Sem po rodu iz Galileje in sicer iz okolice Nazareta in sedaj se zmorem spomniti, da sem marsikaj slišal o onem čudežnem dečku, o katerem nam je tale pobič vse-skozi dal ne nepomembno prijavo. Ne morem sicer trditi, da bi ga bil osebno spoznal; ampak o njem sem slišal pogosto in mnogo pripovedovati.

3 “Pozanimal sem se pač kolikor je bilo mogoče za njegove starše in izvedel sem, da je njegov oče tesar po imenu Jožef in da je njegovi drugi ženi ime Marija in da oba izvirata poravni črti prvorojencev od Davida in tako se to potem ujema s pripovedjo prerokov.

4 “Po tem sem mnenja, da se je vredno potruditi in podrobneje raziskati to, posebno za nas Jude, pomembno zadevo. Vendar meni ne pripada karkoli zapovedovati, ampak samo izraziti mnenje v vsej moji ponižnosti, kar smatram za svojo dolžnost, vse kar gre dalje od tega je zadeva visokega sveta templja. - Govoril sem v vsej ponižnosti.”

5 Kar se je dvignil nek *vrhovni svečenik* in izrekel: “Kajnaj stori tempelj s poročilom nekega blaznega dečka?! Templju je potrebno ponuditi boljše dokaze! Tovrstna govorjenja so bila že pogosta v judovskem ljudstvu, dogajali so se očitni čudeži, pa kljub temu kasneje o kakšnem Mesiji ni bilo ne duha ne sluha!

6 “Kako dolgo je tega, ko je Caharij predsedoval templju kot vrhovni svečenik?! Njegova žena Elizabeta mu je rodila dečka, čeprav je bila že v visoki starosti, kakor mu je, med tem ko je daroval v templju, naznanil angel. Caharij ni mogel verjeti naznanilu, saj je bila njegova žena za kaj takega že prestara. Za kazen je postal nem in sicer dotlej, dokler ni njegova žena rodila. Ko pa je prišlo k njemu sporočilo, da mu je žena rodila sina in so ga vprašali kako naj poimenujejo sina, se mu je jezik sprožil in izgovorilje: “Janez!” In glej prav to je bilo ime, katerega mu je deset mesecev prej povedal Gospodov angel!

7 “Caharij pa je vprašal angela: “Kaj naj postane ta deček? Razodeni mi voljo Gospodovo!”

8 “Angel pa je govoril: “Ta je, o katerem je Izaija takole govoril: “On bo glas pridigarja v puščavi. Pripravite Gospodu pot in izravnajte njegove steze! Vse doline naj bodo izpolnjene ter vse gore in hribi naj bodo ponižani in kar je krivo naj postane ravno; kar pa je neravno, naj postane preprosta pot in vse meso bo videlo Božjega Odrešenika!”

9 “Zadevo so takrat pobliže raziskali in kmalu ugotovili, da si je hotel s tem oblastizeljni Caharij, s tajno pomočjo Esenov ustanoviti dedno duhovno vladarsko hišo. Zato ga je doletela roka pravice in za takšen zločin je bil kaznovan s smrtjo.

10 “Kam pa je šlo tisto veliko upanje o Mesiji? Nihče več ne premišljuje o njem! Pred obličjem templja, katerega je Jehova posvetil za vseh časov čas, se je razpršilo v nič, kakor medla soparica neke luže pod močjo Sonca! Pri tem je zgodba izhajala od samega vrhovnega svečenika, ker pa je bila nečista in je grozila onečastiti božje svetišče Gospod ni zamudil zločin pravočasno kaznovati.

11 “Če pa se je že tista, tako zelo pomembno izgledajoča zgodba končala na takšen način, kako bi potem pred obličjem templja izgledala šele tesarja Jožefa zgodba o Mesiji, za katero ne tiči nič drugega kakor nekakšne esenske in indijsko-magovske sleparije! Poba naj kar izvaja svoje čudeže pred našimi vsevidnimi očmi, mi bomo njegovega dozdevnega Mesijo že znali razložiti in razgaliti neumnemu ljudstvu.

12 “Preden bo le-ta (Mesija, op.založnika) prišel, se bodo pred očmi vsega sveta na nebesnem oboku zgodila velika znamenja. Nato šele bo prišel veliki Pričakovanec, oborožen z vso močjo nebes, osvobodit svoje ljudstvo izpod oblasti poganov in bo odtlej gospodar in kralj vseh dežel Zemlje in Abrahamovi otroci bodo bili in ostali njegovo ljudstvo v večnost!

13 “Komur je to znano tako kot vsakomur med nami iz starih prerokovanj o prihodu Mesije, ta ne more verjeti, da bi Bog, ki je pred očmi vseh bitij oblikoval svoj vsakokratni prihod na nadvse veličastven način, naenkrat prišel v ta svet tako neopazno in še celo kot nezakonski otrok, kot slaboten človek, enako kakor mi podvržen umrljivosti!

14 “Kajti znano nam je, da je Joakimova hči Marija preje zanosila, kot pa je bila v templju dana Jožefu za ženo. Gospodična je bila dana znanemu gradbenemu mojstru iz Davidovega plemena najprej v nego in samo, da ga ne bi uničili, so mu prijateljsko svetovali, naj jo vzame za ženo, predno se zadeva v ljudstvu razve in tako prikrije madež.

15 “Tisti poba, pa je in ostane nezakonski in je zaradi tega toliko manj možnosti, da bi kadarkoli mogel postati obljubljeni Mesija, pa četudi bi bil s pomočjo svojih priučenih čarovniških umetnosti sposoben prestavljati vse gore!”

16 “Upam, da bo sposoben iz tega vsak, pa naj bo še tako slaboumen, spoznati kaj je možno, in kaj je ob tem kakor se zadeva kaže in mora biti čisto nemogoče!”

7

Odgovor dečka Jezusa na govor glavnega svečenika. O poslanstvu Caharijevega sina in o čudežni moči tesarjevega sina

1 Sodnik mi je dejal: “Torej, milideček, kaj praviš k temu, vsekakor tehtnemu govoru glavnega svečenika?”

2 Odvrnil *sem* mu: “Kaj pa naj pripomnim drugega, kakor: ali ima on prav in prerok je lažnivec in zato nima prav, ali ima prerok kljub temu prav in se krivica prekucne nazaj na glavnega

svečenika! Oba pa nikakor ne moreta imeti prav, kajti glavni svečenik trdi ravno nasprotno od tistega, kar je prerokoval prerok ob prihodu Mesije!

3 "Ko prerok pripoveduje: "Glej devica - torej ne žena - je noseča in rodila bo sina, katerega bo imenovala Emanuel (to je "Bog z nami"), kako potem trdi glavni svečenik, da bo Mesija prišel k ljudem na to Zemljo samo ob največastnejših znamenjih na nebesnem oboku kot vsemogočni vojni junak in kot že gotov kralj nad vsemi ljudstvi Zemlje, Čisto naravnost iz nebes navzdol, ob kar največjem praznem razkazovanju nebeškega sijaja?! Če bi temubilo tako, kaj pa bi sploh pridobili ubogi slabotni ljudje, od katerih bi več kot polovica morala skoprneti v pričakovanju, polna najhujšega strahu pred prihajajočimi dogodki, ki bi se neizogibno bližali?!"

4 "Rad bi naravnost zatrdil, da bi bil takšen prihod Mesije tudi gospodom v templju zelo neprijeten in da bi jim bil na koncu še celo ljubši skromen, nezahteven prihod Mesije, kakor ga tudi je opisal prerok Izaija!

5 "Vendar je glavni svečenik poprej menil, da je popolnoma končana tista nekoliko svojevrstna zgodba o sinu Caharije, tistega Caharija, katerega so zadavile svečeniške roke med velikim darilnim oltarjem in najsvetejšim, in da se je nihče več ne spominja.

6 "Vendar vam povem, da še dolgo ni končana, kakor menijo ti-le gospodje in bo zelo kmalu prišel čas, ko bo taisti Janez šinil mednje kot mogočen blisk in jim bo sodil. Njegove besedo bodo za vas ostrejšje kot najostrejšje puščice!

7 "In kakor govori zgodba pravkar omenjenega Janeza, tako, samo mnogo huje bo sodbo med vas poslal tisti čudežni deček iz Nazareta in pokazal vam bo vse svoje Božje veličastvo. Vendar ne za vaše vstajenje, ampak za vaš padec!

8 Sedaj je *glavni duhovnik* jezno pogledalin rekel: "Od kje ti to veš, ti nori pobec? Kdo ti je s takšnimi stvarmi zmešal glavo in kdo si vendar, da se nam drzneš reči take stvari tako predrzno?"

9 "Jaz sem, kdor sem, in od kje sem, ste zapisali. Zakaj še spršujete kdo in od kje sem?! Poleg tega sem vam že tako povedal, da sem iz Galileje in prav iz Nazareta in zato nadvse dobro poznam dečka, o katerem govorimo in vseskozi nisem toliko neumen, da ne bi razlikoval dela nekega čarovnika - pa naj bo celo iz Indije - od del čudežnega dečka.

10 "Naj Mi naredi nekdo izmed vas iz gline dvanajst vrabcev in jih oživiv samo z besedo, da bodo vzleteli in prav tako kakor drugi pričeli iskati svojo hrano in živeti naprej!

11 "Kateri med vami že premore dečka, ki se je zaradi padca ubil in polomil, v trenutku oživiti z golo besedo in mu popolnoma ozdraviti celo telo?!"

12 "Kdo med vami premore ukazati blisku naj švigne tja in tam ubije hijeno, ki je ukradla neki materi edinega otroka in z njim pohitela proti gozdu?!"

13 "Kateri med vami zmore priklicati vihar v velikem nočnem brezvetrju in ob priložnosti, ko je nekaterim mestom in vasem grozila velika nevarnost zaradi številne trume morilcev, okoli dvesto mož, ki so se do zob oboroženi ponoči in od kje bližali z veliko ladjo Kapernaumu?!"

14 "Omenjeni deček, ki se je skupaj s svojim očetom ravno ob temu času nahajal v Kapernaumu, je rešil vse mesto! Kajti na njegov ukaz se je dvignil naenkrat eden najhujših morskih viharjev, odgnal s hitrostjo puščice ladjo od obale na odprto morje, kjer so jo uničili valovi večji kakor jih je ladja prenesla in se je z vsemi dvesto roparskimi morilci potopila.

15 "To, in še mnoga podobna dejanja je že povzročil tisti deček, vedno v blagor človeštvu v stiski in še nihče ni doživel, da bi zato od kogarkoli zahteval kakršnokoli plačilo! Da to niso moje izmišljotine, zato lahko pokličete cel Nazaret in Kapernaum k pričevanju, in ugotovili boste, da je to popolna resnica.

16 "Če paje temu tako, je potem tisti deček še vedno zgolj priučen čarovnik, ali naredi vse to iz obilja Božje moči, ki prebiva v Njemu? Ali pa mi razložite s katerimi sredstvi naj bi deček po vašem znanju in modrosti zmožgel takšne stvari?"

17 “Na Moje prejšnje vprašanje ste slabo odgovorili. Videli bomo kako boste odgovorili na tole glavno vprašanje in potem se bomo ponovno vrnili k prejšnjemu vprašanju in iz njega naredili glavno vprašanje! Vendar govorite urno, kajti dan se nagiba in potem se bomo pač morali pričeti ogledovati za večerjo !“

8

Grožnja glavnega svečenika in strogi ukor rimskega sodnika

1 *Glavni svečenik* je dejal: “Ako tisti pobič, brez naše vednosti in brez dovoljenja templja, zares dela takšna dejanja, je jasno kot beli dan, da ga je obsedel Belcebub, poglavar vseh hudičev! Kolikšna nrvstvena čednost je potrebna, da si deležen Božje moči in to ne more biti nikjer drugje kot samo izrecno v najsvetejšem templju v skladu z vedo Mojzesa in vseh prerokov!”

2 “Komur je to iz Pisma znano tudi ve, kako izgleda s tovrstnimi čudeži izven templja! Saj je vendar brezpogojna dolžnost templja za vsako ceno iztrebiti takšne otroke in ljudi s površine Zemlje! In če bodo naša kasnejša poizvedovanja potrdila, kar si o temu pobecu izrekel, bomo tudi njega kot Belcebubovega zaveznika iztrebili s površine Zemlje!”

3 *Sodnik* je odvrnil: “To je bil pri vas prej najbrž običaj, katerega ste si sami naredili - ampak odkar smo mi Rimljani, vaši gospodarji in vladarji je kaj takega komaj še mogoče; kajti meč pravice je popolnoma in za vse primere v naših rokah in kdorkoli bi ga samovoljno dvignil brez naše vednosti in volje, ga bomo, ne ozirajoč se na njegov družbeni stan, obravnavali kakor nekega puntarja in roparskega morilca!”

4 “Ravnokar sem pa prav od tegale dečka, kakor tudi od tebe slišal, da ste vi v vaši tempeljski blaznosti umorili v samemu templju celo nekega glavnega svečenika samo zato, ker je pripovedoval, da je imel neko višje videnje. S tem je med vami gotovo izzval mogočno zavist in toje bilo dovolj za vašo odločitev spraviti ga iz tega sveta. To se je zgodilo pred dvanajstimi leti pod našo vladavino.”

5 “Ta primer si bomo pobleže ogledali in kdo ve ali ne boste vi prej dobili na pokušino meč rimske pravičnosti - kakor pa oni čudežni deček maščevanje vašega templja! Na podlagi moči moje službe, vam templarjem povem, da bom vsakogar, ki bi se drznil, pa čeprav samo iz največje oddaljenosti, prizadeti onemu dečku kakršnokoli bolečino, kaznoval z mečem! - To bodi dovolj!”

6 *Glavni svečenik* je dejal: “Mi pa imamo cesarjevo obljubo, ki zagotavlja templju sodno moč, katere se ne sme dotakniti noben posvetni sodnik!”

7 *Sodnik* je odvrnil: “Kako daleč sega, mi je točno znano, uporabljati morate modro strogost, ampak od tu pa do ius gladii⁵ se razteza zelo velik in prostran prepad! In gorje tistemu med vami, ki bi ga prekoračil!”

8 *Glavni svečenik* je spregovoril: “Kaj paje z oblastjo nekega Heroda, ki je obenem štirikratni knez v Galileji - ali nima tudi on ius gladii?”

9 *Sodnik* je odvrnil: “Herod in ostali knezi v judovskih deželah so čisto najemni knezi in njihov ius gladii je omejen izključno na njihove sluge, hlapce in sužnje. Če ga kruto uporabljajo - za kar imajo res kupljeno pravico vsakih deset let do deset let - bodo ostali kmalu brez služabnikov, kajti mi nikogar ne silimo, naj stopi k njim v službo, zato je v njihovo lastno dobrobit, ne

⁵Pravica meča, pravica smrtne kazni (op. prevajalca)

pretiravati z njihovo, za drag denar kupljeno pravico, in to še toliko manj, ker more vsak njihov sluga . razen množice sužnjev - odpovedati službo pri njih kadar hoče in v trenutku izstopa iz službe se ne nahaja več pod pravosodjem nekega takega kneza, marveč pod našim.”

10 “Dalje imajo pravico pobirati davke, kateri jim pripadajo in jih v skrajnem primeru izterjati s silo, ampak brez ius gladii! Za usmrtitve se morajo obrniti na nas in zanje plačati.”

11 “To so pravice tvojega Heroda, kot tudi vseh ostalih fevdalnih knezov; vse kar gre dalje od tega je najostreje kazniv zločin in ga kaznujemo že po prvem prestopu z odvzemom fevdalne pravice.”

12 “Če torej verjameš, da boš s Herodovo močjo preganjal čudežnega dečka, se zelo motiš in tega zavedajoči se Herod se bo znal paziti pred prestopom svoje pravice!”

13 “Tale deček tukaj, pa se sedaj tudi nahaja pod mojim varstvom, prav sedaj mu izrekam vso pravico, vas mučiti z vsakovrstnimi vprašanji in ne bom se umaknil z njegove strani, kajti v njegovi glavi in bitju tiči več jedrnato zdrave modrosti kot pa v vsem vašem svetišču. - In zdaj, moj najljubši, moj najmilejši deček, lahko zopet govoriš, kajti zate sem očistil prostor!”

9

Obljuba dečka Jezusa rimskemu sodniku in zato jeza glavnega svečenika. Kako more postati človek sam živa božja beseda, torej Bog. Deček Jezus zavrne glavnega svečenika s pomočjo ljudskega verouka.

1Jaz pa sem najprijazneje pogledal rimskega sodnika in spregovoril: “Sicer si pogan, si pa pravičen in imaš dobro srce in resnično, ko bo prišlo pravo Božje kraljestvo na Zemljo, ti skupaj s celo svojo družino ne boš eden poslednjih, ki bodo vanj sprejeti! Kdor pa bo vanj sprejet, bo blažen in večno ne bo videl smrti.

2Sodnik je dejal: “Kako pa mi ti lahko nekaj takega obljubiš?”

3Odvnil *sem* mu: “Nič lažjega kot to! Kajti povem, da onega čudežnega dečka zelo dobro poznam in sem njegov najtesnejši prijatelj. Ko bom prišel k njemu, ne bom pozabil, in on te bo blagoslovil in njegov blagoslov ne bo brez posledic!”

4 Tedaj je *glavni svečenik* jezno vstal in dejal: “Mar je oni pobič nek Bog, da more blagosloviti, kakor da bi bil kakšen Bog?! Kaj ne veš, da more samo Bog blagosloviti in njegov glavni svečenik na Božji ukaz, trikrat letno?! Kako vendar govoriš o onem dečku, da more tudi on blagosloviti Človeka, celo z vso njegovo družino?! Kateri učitelji pa so pri vas, da vas učence učijo čvekati takšne nesmisle!”

5 Odvrnil sem: “Prvič, ste nam sami dali takšne učitelje in če torej učenci čvekajo naokoli takšen nesmisel, potem pade to nazaj na vas, in tako proizvajata en nesmisel drugega! Če pa je to nesmisel, kar sem izpovedal o čudežnem dečku, da on blagoslavlja tiste, ki so njegovi resnični prijatelji, Čemu potem učite vi, da naj starši vedno blagoslavljujejo svoje otroke in otroci svoje starše?”

6 “Saj Noe vendar ni bil Bog, vendar je nadvse plodno blagoslovil oba svoja sinova, ki sta zagrnila njegov sram! Prav tako tudi stari slepi Izak ni bil Bog, ko je Jakoba blagoslovil, mu dal priimek “Izrael”, kar pomeni toliko kot: “Iz tebe naj izide Božje ljudstvo!” Je bil takšen blagoslov morda jalov?!”

7 “Kadar pa govoriš in vprašuješ v tvoji veliki tempeljski domišljavosti, ali je oni deček morda nek Bog, kaj mi lahko odvrneš, če ti povem: Ja je, in to z večjo pravico, kakor pa ste vi napisali “Gospod Jehova Sabaot je govoril svojim Bogovom!” Če pa se vi, v vaši domišljavosti smatrate za Bogove, zakaj potlej tisti deček obdarjen in izpolnjen s tako številnimi resnično Božjimi lastnostmi ne sme biti Bog, pri čemur po rodu celo izhaja po ravni črti iz Davida?!”

8 “Kdor pa čuje Božjo besedo in se po njej ravna, ta ima v sebi živo Božjo besedo in je sam v svojem celotnem bitju postal Božja beseda in je torej v duhu iz Boga. Kdor pa je takšen, kdo zmore reči, da v tem primeru cel človek ne izhaja iz Boga?! Čepa je človek zato, ker je v svojem celotnem bitju postal živa Božja beseda izpolnjen z Božjim duhom, kajti v vsem, kar je v celoti resnično Božje, moramo ugledati Boga?!”

9 *Glavni svečenik* je dejal: “Kakšen kazniv, bogaobrekajoč nesmisel si spet izčvekal? Na tak način more govoriti samo nepriseben norec! To je bedast nesmisel, ob katerem se mora mislec, ki je to jasno spregledal na ves glas smejati!” - Nato se je glavni svečenik sam glasno zasmel.

10 *Jaz* pa sem dejal: “Kaj ti to imenuješ nesmisel? Če je to nesmisel, potem ste vi, glavni svečeniki, starešine in pismouki sami stvarniki in raznašalci istega, kar vam morem takoj dokazati popolnoma jasno!”

11 *Glavni svečenik*: “Kako nam boš ti’ predrzni svinjski pastir iz Galileje to dokazal?”

12 *Rekel sem*: “Prinesite mi ljudski verski učbenik!”

13 *Je vprašal glavni svečenik*: “In kaj nameravaš z njim?”

14 *Odvnil sem mu*: “To boš pa že videl! Najprej mi privlečite knjigo sem!”

15 *Torej so privlekli knjigo in glavni svečenik* je dejal: “Tukaj je! Kaj pa boš sedaj storil z njo?”

16 *Odgovoril sem mu*: “To boš takoj videl!” - *Odprl sem knjigo in zaprosil rimskega sodnika naj glasno prebere mesto, katerega sem mu pokazal. Ubogal me je z vidnim veseljem.*

17 *Rimski sodnik*: “Kdor čuje Božjo besedo in se po njej ravna ta ima v sebi živo Božjo besedo in je postal sam živa Božja beseda in je tako v duhu iz Boga. Kjer pa je tako, kdo premore reči, da ni ves človek iz Boga?! Če pa je nek človek s tem, ko je v vsem svojem bitju postal živa Božja beseda, popolnoma izpolnjen z Božjim duhom, mar potem ni nek Bog, kajti polnoresnično Božje je potrebno vsepovsod, torej tudi v človeku, še toliko bolje gledati kot Boga!”

18 *Nato je rimski sodnik* dejal: “Glej no, to so dobessedno iste besede, katere je popreje glavni svečenik označil za nesmisel nekega svinjskega pastirja. No tale zadevica - kakor opažam - začenja postajati vedno bolj vedra! Zdaj sem pa sam postal res radoveden, kaj se bo iz tega izcimilo!”

10

Ponesrečen poskus enega izmed pismoukov in enega izmed starešin ubraniti glavnega svečenika in mu priboriti veljavo. Sodnik preloži zasedanje na naslednji dan. Deček Jezus in Simon kot Rimljanova nočna gosta v gostišču

1 *Glavni svečenik* pa je naredil zaradi tega branja zelo nataknen obraz.

2 *Jaz* pa sem dejal: “Torej ti, tako nadvse bogoslovno učeni glavar templja, mar nisem s tem podal najočitnejši dokaz, da - če je tisto, kar sem ti popreje govori res nesmisel - kar pa ni - ste vi sami tvorcji in trosilci nesmisla?! Če pa sem s tem lagal, Me lahko za mojo predrznost takoj počiš po zobeh! To pa bo zate težko, kajti to kar stoji zapisano v vašem verskem učbeniku za ljudstvo,

ti je nemogoče razglasiti za nesmisel! Sedaj pa bi rad slišal vzrok, zakaj si to popreje izjavil! - Govoril sem, sedaj govori ti !“

3 Glavni svečenik je imel na obrazu smešen izraz in je bil očitno v veliki zadregi za odgovor.

4 Vendar se je hitro dvignil *nek drug pismouk* in dejal: “Njegovo visoko spoštovano gospostvo so te s tem samo prav zasoljeno preizkušali in so hoteli iz tega razbrati ali verski učbenik za ljudstvo dobro poznaš, ker si ga uporabil v prid tvoji zadevi! Daj to zdaj v nemar, in govoriva raje o nečem popolnoma drugem! kajti iz tega prepira, ki valuje sem in tja na koncu le ne bo nobenega zaklj učka!”

5 Povedal *sem*: “Glej no, kako pameten bi rad bil, če bi le zmožel! Rad bi pomagal glavnemu svečeniku iz gnojnice, v katero se je sam prekucnil in tiči v njej čez ušesa in oči; vendar sedaj to ni več možno!

6 “Prav dobro vem, da mi ne bo navedel vzroka zakaj je dejal, da je to pri meni nesmisel, to kar bi on kot vrhovni svečenik najprej moral vedeti, kot zapisano v verskem učbeniku za ljudstvo pred vsakogar očmi; ker pa o tem ni vedel, je to imenoval nesmisel - in pri tem je obenem vrhovni svečenik, pismouk in starešina!

7 “Pomembno v zadevi je samo to, kako lahko nekdo dandanes postane in je vrhovni svečenik, domišljujoč si da je izpolnjen z Božjim duhom pri čemer Božje besede ne pozna niti od zunaj! Ali nista zapoved in običaj, da mora vsak najvišji svečenik, ki sedi na Mojzesovem in Aronovem stolu, popolnoma poznati pismo v vseh njegovih delih in in dati vsakomur, ki v karkoli dvomi popoln odgovor?!”

8 ”Kakšen odgovor pa more dati *ta*, ki ne pozna niti zelo izčrpno napisanega besedila verskega učbenika za ljudstvo in v posmeh in pravično jezo resničnega in gorečega Juda iz lastne neseznanjenosti imenuje nesmisel to, kar mora vedeti vsak judovski deček iz ljudskega verskega učbenika, ker ga drugače nek pošten gospodar ne sprejme v rokodelski uk!”

9 Tedaj Me je opomnil *nek drug starešina*, naj se dobro zavedam, kdo in kaj je glavni svečenik.

10 *Jaz* pa sem mu odvrnil: “Ako govorim polno resnico, kako lahko z njo užalim sploh kdaj resničnega človeka?! Sami povejte, mar to kar tukaj govorim ni zapisano v Mojzesovem oznanjenju in ali ni s to zadevo tako, kakor jasno kaže vsebina sama!”

11 “Na žalost ljudje rojeni v uglednih razmerah ne napredujejo v odvisnosti od svojega duhovnega bogatstva, ampak v razmerju do njihovih posvetnih bogatij v najvišje urade, kjer postanejo običajno duhovno še revnejši, zato pa posvetno toliko bogatejši! Vendar povejte sami ali je takšen način pred Bogom pravičen!?”

12 “Ja, potem je celo zelo lahko razumljivo, da nekdo le s težavo dobi pojasnilo o prihodu obljubljenega Mesije, ko pa so tisti, ki bi najprej in na prvem mestu morali po svoji dolžnosti o tem nekaj vedeti, nevedni v Pismu kot ljudje, ki o obstoju nekega Pisma, izhajajočemu iz Božjega duha preko Mojzesa in drugih prerokov ne vedo nič, ob temu pa sedijo zelo visoko in na široko na Mojzesovem in prerokov stolu!”

13 “Sami vedo o Bogu ali njegovi Besedi malo ali nič in še manj o živi besedi Jehove v ljudeh, po kateri naj bi le-ti postali Bogovi v skladu z osnovnimi nauki za poučevanje ljudstva, katere so sami oblikovali. - Kaj meniš ti, rimski sodnik kot ajd, k takšnim stvarim in razmeram!?”

14 *Sodnik* je dejal: “Prav v vsem ti moram dati prav! Kajti tukaj med zidovi in v tej odmaknjeni dvorani smeš govoriti, kakor ti je jezik zrasel, ampak takole javno pred ljudstvom pa bi bilo nekaj takega seveda neolikano in celo neprimerno - kar pa tudi ne boš storil, saj si za kaj takega prepameten in znaš za ta čas še predobro predvideti hude posledice iz takšnega ravnanja! - Sedaj pa pojdemo na večerjo! Ti in Simon sta danes in jutri moja gosta!’ Nato je sodnik zaključil zasedanje in ga sklical ponovno za naslednji dan.

15 V bližini templja pa je bilo veliko gostišče, kjer smo pojedli dobro večerjo in se hitro podali počivat.

16 To gostišče pa je bilo last templja in v njemu so stregli tempeljski služabniki. Kdor izmed popotnikov je ostal v tej ostaji, temu se je štelo, kakor da bi ostal neposredno v samem templju. Ljudje so sicer lahko ostali tudi v templju, zato pa so morali plačati dvojno ceno in so dobili v užitek samo kruh in vodo. Čese je kasneje glasilo, da sem bil tri dni dolgo v templju je treba šteti tempeljsko ostajo k njim.

17 Mi trije pa smo se imeli v ostaji prav dobro; vsak izmed nas je dobro spal.

11

Nočni posvet templarjev

1 Gospodarji templja pa niso imeli tako mirne noči, kajti jaz sem hotel, da je ta samovšečna in gospodovalna zvrst ljudi morala doživljati vse polno tesnob in glavni svečenik od same žolčnosti, jeze in bojazni ni mogel zaspati, kajti nadvse ga je težilo, da me je rimski sodnik povabil s seboj kakor nekega spoštovanega gosta. Kar naprej je pošiljal svoje prisluškovalce v ostajo, da bi ga obvestili o temu, ker bi se mi morda med seboj pogovarjali. Ampak mi se sploh nismo pogovarjali.

²Zato pa so bili templarji toliko bolj klepetavi med seboj in so se med seboj posvetovali, kako bi Me lahko naslednjega dne z najrazličnejšimi vprašanji zbegali in zmedli. Samo mladi levit, ki je bil določen postati samostojen farizej in predstojnik judovske shodnice je, ker je mnogo videl in skusil pri svojih verskih potovanjih, povedal zboru prav suho v obraz:

3 “S tem dečkom vsi skupaj ne boste prišli na konec. V Nazaretu sem izvedel prav čudežne stvari o njegovi zgornosti in ni bilo učenjaka, ki bi tega dečka sploh kdajkoli zmožel v nečem prekositi! Čisto odkrito vam povem: Jezik tega dečka in nerazumljiva moč volje njegovega prijatelja sta dovolj mogočni, da bi pokorili ves svet! S tem dečkom smo si vtaknili mogočno uš v kožuh, katere se brez škode ne bomo zlahka znebili !“

4 “Iz tega izhaja kot moje nepomembno mnenje tole: Pustimo ga pri njegovem mnenju, da je najbrž vsaj oni čudežni deček obljubljeni Mesija ali pa da lahko to sčasoma postane, saj bi potem lahko napovedi prerokov kazale nanj, kakor tudi na sedanji čas!”

5 “S kakršnim koli ugovorom pri njemu ne pridemo dalje - in da bi ga razjezili s kakšno grožnjo bi bilo z mojega stališča celo nevarno, kajti o vsem je najpodrobneje obveščen in ne izgledajo mu tuje naše najgloblje tempeljske skrivnosti!”

6 “Človeka bi moral obsesti kar sam Belcebub, Če bi pričel odkrito klepetati o naših prav posebnih skrivnostih vpričo njemu zelo naklonjenega Simona in rimskega sodnika! Zato moramo biti v tej zadevi zelo pametni, ga pustiti pri njegovi vsebini pogovora, ga v njej raje celo podkrepiti, kakor pa ga hoteti odvrniti od njegove zamisli!”

7 “Kaj nam mar zato, Če smo mi vsi stara pismoukovska načela že zdavnaj odvrkli čez krov v morje pozabe, z Mesijo ali brez?! Bodimo pametni in skozi to gospodujmo in ob tem je bolje zelo dobro živeti na račun slepe in neumne množice, kot pa si lastiti vso mogočo oblast, katere mi konec koncev vendar celo nimamo, pri temu pa se požreti od najrazličnejših skrbi in strahov!

8 “Že včeraj smo se z našo slabo precenjeno oblastno togostjo Rimljanu slabo prikupili in zgodba okoli Caharije nam lahko prinese še velike nerodnosti! Kajti s pogani se sploh ni za šaliti.

Če se bomo obnašali zjutraj samo malenkostno grobo proti dečku - in že bomo tičali vsi v vreli, pristno rimljanski godlji!

9 "Zato bodimo prav zviti in prebrisani lisjaki in popravimo našo včerajšnjo napako kolikor bo možno in rad stavim, da se bo Rimljan v celoti odrekel zgodbi okoli Caharije, drugače pa jo bo uporabil proti nam, kot ostro orožje. - Kako ocenjujete moj nasvet?"

10 Venomer budni *nadsvečenik* je dejal: "Ja, ja popolnoma se strinjam s teboj; tako bo sploh najbolje! Govor in odgovor moramo nuditi dečku, saj je to pravico drago plačal, te obveznosti se ne moremo kar znebiti! Samo menim, da mu zjutraj ponudimo drug izbor izbor izmed nas, ki se bo v govorjenju najbolje odrezal! -Kaj menite o tem?"

11 *Mladi govornik* je dejal: "Tega mnenja pa zopet nisem! Tuj izbor bi morali obvestiti, da bi prav razumel koga ima v temu dečku pred seboj, mi pa ga poznamo in vemo, kaj pravzaprav hoče! Zato mu bomo z lahkoto odgovarjali . Tuj izbor bi jutri stal pred dečkom, kot par vprežnih volov pred goro in tudi pri najboljši obveščeniosti mu ne bi znal odgovoriti.

12 "Poleg tega moramo upoštevati še nekaj zelo pomembnega in sicer: od kje naj vemo, da se ne bi deček zapičil ravno v nas?! Morali bi priti, če bi Simon in rimski sodnik to zahtevala in temu obupno bistroumnemu dečku odgovarjati, kar vse bi povzročilo, da se ne bi pred Rimljanom posebno dobro odrezali, saj bi se s tem izdali, da smo v boju z dečkom očitno potegnili krajši konec!

13 "Ne želim in ne morem s takšnim mojim mnenjem postavljati veljaven predpis, ampak gotovo je, da moramo to kar sem pripomnil prav gotovo pričakovati, kar pa nikakor ni nekaj, kar bi si lahko želeli!

14 *Nadsvečenik* je dejal: "Popolnoma se strinjam s teboj in tvoj dobri nasvet nam bo za vodilo; ampak, kaj ti, moj sin, pravzaprav meniš o temu, tako obupno premetenemu dečku?"

15 "Naj me sam Satan obsede! Mi, najvišji odličniki vse judovske dežele moramo doživeti, da nas pristni galilejski svinjski pastir užene v kozji rog do preko ušes! Pred takšnim najnižjim črvom pouličnega prahu moramo trepetati in se do skrajnosti napenjati, da bi se ga le olikano znebili; ne, ne, kaj takega človeštvo ne pomni!

16 "Povej mi že, kaj misliš o temu pobiču! Kako in kdaj si je lahko ta pobič v starosti dvanajstih let, pridobil takšno popolno učenost?"

17 *Mladi govornik* je odvrnil: "Dragi, za vrhovnim svečenikom najvišji zapovednik in dobrotnik! Nekaj takega v Galileji sploh ni novost. Vsi v Galileji se ukvarjajo s trgovino, pri temu srečujejo vse narode sveta in si pridobivajo izkušenj vseh vrst in zvrsti na tisoče. Naučijo se različnih jezikov in občujejo z Grki, Armenci, Egipčani in še s celo kopico drugih ljudstev. Zato je tudi razumljivo, da neredko srečujemo v mestih in trgih in vaseh Galileje otroke, katerih pronicljiv razum mora vse nas, kar nas pride iz Jeruzalema, kar najbolj začuditi."

18 "Jaz sem, kakor je znano, sam rojen v okolici Nazareta in sem bil s celotnim Pismom v mojem dvanajstem letu bolj domač, kakor pa sedaj, ko sem že marsikaj pozabil, in poleg tega še s celo drugo množico zapisov in zadev. Zakaj ne naš svetlokodrasti deček? Mene njegova bistrost ne preseneča prav močno, čeprav je zelo pronicljiva."

19 *Nadsvečenik* je nadaljeval: "Ja, to seveda ne bi bilo pri zgodnjem šolanju nekega nadarjenega dečka nič posebnega; ampak kako pride Pismo, edino pristno shranjeno samo svetišču templja in iz katerega smejo brati poleg vrhovnega svečenika samo še nadsvečeniki in pismouki, v roke teh ljudi?"

20 Spregovoril je *mladi govorec*: "Najvišji zapovednik, to ne drži več, odkar so rimljani zavzeli našo državo! Osvajalcu smo morali dati na vpogled vso opremo iz templja in vse knjige templja, potem so tri dolga leta od vsega in vsakega najtočneje prepisovali.

21 “In sedaj kroži med Rimljani in Grki že kar precejšnja množica takšnih popolnoma točnih prepisov v vseh jezikih tako, da se jih lahko kupi že za malo srebrnikov v vsakem poljubnem jeziku. Ker pa je tako, kako pa naj bi bilo težko srečati nekega dečka iz Galileje z nadarjenostjo pismouka non plus ultra?”

22 Odgovarja *nadsvečenik*: “Ti mi pa še upadaš z rimskimi besedami in veš pri tem, da sem smrten sovražnik vsega kar je rimsko! -Kaj pa pomeni izraz “non plus ultra”?”

23 Ogovori mladi *govorec*: “Najvišji zapovednik, kot Galilejec sem večč poleg hebrejščine še grškega, kakor tudi rimskega jezika, prav tako razumem še sirijsko, kaldejsko, armenijsko, perzijsko in staroarabsko, kar kot poslanec moram razumeti - in tako se mi dogaja v teku govora prav lahko in pogosto, da se mi nek tuj jezik, kakor sam od sebe, vrine v usta!

24 “Izraz”non plus ultra”, pa je med nami Judi zaradi svoje strnjenosti in izrazne moči že tako ukoreninjen, da se ti zdi že prav pošteno težko uporabljati razvlečene in dolgočasne hebrejske izraze. Pravzaprav to pove toliko kot: Takšen deček je torej tako zelo “nepresegljivo” seznanjen z vsem Pismom.”

25 Spregovori *nadsvečenik*: “Že dobro, že dobro, nič zato, samo iz lahko razumljivih vzrokov nisem prijatelj Rimljanov in zaradi tega tudi njihovega jezika, ampak pustimo to ob strani in ti mi povej, kar ti je sploh znano o onem čudežnem dečku iz Nazareta čigar očeta poznam, kakor tudi njegovo mater !“

26 Reče *mladi govornik*: “Ja navišji zapovednik, to je zelo občutljiva točka! Mislim, da sem ga videl pred nekaj leti in sicer v družbi večih dečkov, ki so si bili medsebojno bolj podobni, kot so si bratje dvojčki. Rekli so mi sicer, ta in takšen in tisti naj bi bil, ampak ker so se dečki med seboj kar naprej zelo živahno prerivali, mi je bilo nemogoče si pravega med njimi temeljito ogledati! Torej sem ga videl in kljub temu ga nisem videl!

27 “Naš deček, ki nam sedaj prireja hudo uro je bil takrat čisto zagotovo tudi v tej družbi, spremljal pa ga je njemu zelo podoben deček in sicer - kakor se mi zdajle zdi - s še resnejšim izrazom, ki ni veselo poskakoval, precej je izgledalo, kakor da sta oba dečka obenem vodji ostalih, ki so se gibali na videz povsem po njuni volji.

28 “Kakšno igro pa naj bi to pisano vrvenje dečkov pomenilo, nisem dojel, kajti poprej nisem še nič podobnega videl. Vse skupaj ni delovalo nenačrtno, kajti podaljšem opazovanju ni bilo mogoče prezreti nekakšne urejenosti. Kaj pa je predstavljala, pa mi ni znal pojasniti nihče od tistih, ki so bili z menoj vred prisotni. Rekli so samo, da se dečki vedno na takšen način zabavajo, kakršnega poprej v Nazaretu ni še nihče videl; ampak nihče ne razume, kaj naj bi takšna tuja zabava pomenila!”

29 “To pa bi bilo že tudi vse, kar sem sam izvedel o tistemu dečku. No, o tistemu dečku somi pripovedovali prav zelo izjemne stvari, ki mejijo že kar na najneverjetnejše! Vse to vam ponovno pripovedovati, bi zahtevalo najmanj deset dni, zato vam povem čisto na splošno:

30 “Tega, ali bolje onega čudežnega dečka ubogajo dobesedno vse naravne sile ja, celo Sonce, Mesec in vse zvezde so se v trenutku upognile njegovi volji, saj mu je bilo treba samo *hoteti* in Sonce in Mesec nista več sijala. In na kar je poln resnobe dejal Soncu ali Mesecu: “Sveti naprej!”, je bila svetloba takoj zopet tukaj.

31 “Slepe od rojstva dalje je ozdravil samo s svojo besedo tako temeljito, kakor dobro vidi mačka, ki tudi v najtemnejši noči z lahkoto ugleda svoj plen.

32 “Dečku iz družbe njegovih soigralcev, ki je poln objestnosti splezal na ogrodje strehe, strmoglavil in obležal mrtev, razbit, je pred očmi mnogih gledalcev s svojo golo besedo vrnil življenje tako, da je ponovno oživiljeni in vseh ran zaceljeni deček stal tako jedrnato zdrav in živahen pred njimi, kakor da ga nikoli ne bi srečalo karkoli zlega. Res je sicer nato čudežni

deček od smrti obujenega fantka zelo resno pokaral, naj ne bo v bodoče nič več tako objesten in neubogljiv, saj mu drugače ne bi več pomagal.

33 "Sploh se je govorilo o čudoviti spodobnosti in o modrostni moči govora tega dečka, samo nekaj pa je izvenelo svojevrstno: On, čudežni deček, namreč nikoli ne prosi nikogar za karkoli in če mu kdo kdaj kaj da, se za to nikoli ne zahvali! Vedno naj bi bil zelo resen, pogosto ga vidijo moliti, tudi na skrivaj jokati, vendar nasmejati se nikoli!

34 "To bi bilo na kratko vse pomembno, kar sem izvedel o tistem čudežnem dečku, kaj več mi ni znanega, kako in s kakšnimi sredstvi pa ta deček dela takšne čudežne zadeve, to presojati pa je visoko nad ravniyo mojega znanja in moje nadvse omejene modrosti - to storite kar vi starešine in modri predstojniki templja, moj govorje končan!"

35 Spregovori nato *vrhovni svečenik*: "S katero drugo močjo, kakor s tisto, poosebljenega Belcebuba?! Bog nikoli ne deluje čudežno po otrokih in nagajivih mulcih, ampak samo skrajno redko po pobožnih, njemu popoilnoma vdanih in po letih dozorelih možeh, kakršni smo mi! Čepa počne v Nazaretu dvanajstletni deček takšne reči je jasno kot beli dan, da se lahko nekaj takega dogaja samo s pomočjo Belcebuba - to je moja presoja, kdor zmore dati kakorkoli drugačno pa naj vstane in jo pove!"

36 Dvignil se je *eden od starešin* in dejal: "Po mojem mnenju ti pripisuješ Belcebubu le malo preveč moči! Strogo med nami, povedano je Belcebub brez nadaljnega samo prisposodna osebnost, popolni pojem vsega zla in slabega kar si človek predstavlja, kar pa leži samo v izprijenosti človeškega hotenja.

37 "Da lahko z usklajenim delovanjem v skupnosti mnogih ljudi, ki se vsem dobrim zakonom posmehuje, nastane tako imenovan Belcebub, ki od tu dalje ne dovoljuje v njej nastati nič več dobrega, je že dolgo do sitega znano. Kajti tako hudoben duh je enak dahu kuge za spodobnost in stalno zastruplja srca ljudi, ki živijo v takšni skupnosti, ki se sama po sebi in v sebi nikoli ne more poboljšati."

38 "Ampak tudi tu ni krivec gotovi dohovno poosebljeni duh hudobnega duha Belcebuba, temveč popolnoma napačna in zato slaba vzgoja otrok od zibelke naprej. Takšni ljudje nimajo predstave o vsemogočnem in najmodrejšem Bogu, temveč zaostajajo tudi v drugih vedah in znanostih nebesno daleč za izobraženimi ljudstvi in jih zato morejo slednji kmalu z lahkoto premagati.

39 "Če pa sedaj opazujemo izredno izobraženost dečka o katerem govorimo, njegove nadvse pobožne in temeljito izobražene starše in če upoštevamo njegov izreden smisel za dobra dela, potem vsaj meni ne pride niti v najslabših sanjah na misel trditi, da je takšen deček v popolni povezavi z močjo poglavarja vseh hudičev, ki ne bodo nikdar sposobni v sebi spočeti en kalček kančka svetle misli!

40 "Ali je po naši predstavi sploh kdaj možno s popolno hudobijo doseči nek, vsaj na videz dober namen? Vsaj meni je to še do danes popolnoma neznano! Morda kdo med vami ve ali so do dna pokvarjeni ljudje že kdaj storili eno dobro in hvalevredno dejanje? Je sploh možno z najhudobnejšimi in vsega zaničevanja vrednimi sredstvi dokazljivo doseči kaj resnično dobrega?

41 "Če pa stori naš čudežni deček z močjo svoje volje, ki je za nas seveda nekaj popolnega nedoumljivega, samo vsa najboljša in veličastno plemenita dejanja, s trajnimi odličnimi posledicami, kako bi bilo sploh mogoče, da bi pri tem uporabljal najbolj izprijena sredstva?! O tem vas prosim za sprejemljivo razlago!"

42 Več starešin in pismoukov se je strinjalo s govornikom - samo višji svečenik in njegovi, ne ravno številni pristaši, ne. In višji svečenik se je dvignil in nagovoril branilca čudežnega dečka:

43 (Višji svečenik:) "Glej iz tvojega govora povzemam, da s smiselnim govorom zanikuješ Belcebubovo osebnost in prav tako osebnost njemu podrejenih hudičev! Čehočeš s tvojim

govorom obdržati prav, potem mi tudi razloži na tvoj način, kdo se je boril na gori Nebo z nadangelom Mihaelom tri dni skupaj za Mojzesovo telo in povrhu vsega še zmagal!

44 “Kdo je bila sijoča pojava, ki se je smela upati pred Božji prestol, da bi si izprosila dovoljenje pretipati čvrstost očeta Joba? Kdo je bil Evina kača? Kdo je bil Savlov hudobni duh, katerega je deček David prepodil z zveni svoje harfe? Dalje imamo še mnogo podatkov v pismu, posebno pri Danielu, ki često oznanja velikega zmaja in veliko babilonsko kurbo! Kako boš vse to ti, ki si pravzaprav posvetni modrijan, razjasnil na tvoj način?”

45 Odgovoril je prejšnji *modri starešina in pismouk*: “To bi bilo zame prav lahko delo, ko bi le bil imel tvoj razum tisto stopnjo izobrazbe, ki je potrebna za razumevanje, tako pa tvoja popolna razumska noč ne more dojeti tako svetlih reči. In tako bi jaz samo nekemu gluhecu in slepcu zaman držal pridigo, ki bi bila brez učinka - in zato te bom pustil pri miru!

46 “Tisti pa, ki me hočejo in morejo razumeti so me razumeli že popreje. Trmoglavcu držati pridigo pomeni isto, kakor položiti kamen v vodo v upanju, da se bo omečal. Mar nisi nikoli bral veliko Kabbalo, ki je delo nekega velikega duha? V njej se odvija obsežna razlaga prisposodob med govorenimi in pisanimi orisi in resničnostjo, katero predstavljajo!”

47 Reče *nadsvečenik*: “Majhno pač, veliko pa ne!”

48 Spregovori *govomik*: “Potem mi je nemogoče pogovarjati se s teboj, kajti mala ima drugega pisca in ni vredna biti imenovana tudi najslabši izvleček iz stare, velike!

49 “Pred Bogom ne obstojata Satan in Hudič in s tem tudi ne karkoli hudobnega, kajti njemu so poslušne vse moči in sile in nobena ne more delovati izven njenega kroga.

50 “Mar ni ogenj osnovna sestavina sile, ki vsebuje v sebi zlega in rušilnega v največjem izobilju? Je zato Satanov izdelek kadar uniči cela mesta, jih spremeni v mrtev pepel, Če se je razdivjal zaradi hudobnega namena, bi rekel, ljudi ali zaradi njih kaznive malomarnosti?

51 “Mar tiči Satan v vodi, ki utopi ljudi in živali, kadar padejo vanje? Mar tiči Satan v kamnu ali v višavju gora ali v strupenih živalih in rastlinah ali na kratko v vsem, kar nam ljudem more prinesiti pogin pri nesmiselni uporabi? - Glej, vse na tej zemlji in v njej je lahko polno blagoslova, ampak istočano tudi polno prekletstva. Odvisno ali jo človek uporablja modro ali neumno!”

52 “Kaj je bil potemtakem ta slavni boj nadangela Mihaela s Satanom za Mojzesovo truplo?”

53 “Tisti pobožni del Judov, ki je častil Mojzesa kot nekakšnega Boga, je misli, da Mojzes tudi posvojem mesu ne bo umrl. Kajti rečeno je: “Tisti, ki Božje zakone strogo upoštevajo, ti ne bodo umrli, ampak bodo živeli dalje, enako kot prej in njih meso ne bodo zglodali črvi!” Mojzes pa je kljub temu na koncu oslabil in umrl kot vsak drug človek.

54 “Bila pa sta med Judi en modrijan in en zdravnik.

55 “Modrec je dejal: “Ponesite truplo na vrh nekega visokega hriba, kjer vejejo najčistejše življenske sapice in Mojzes bo zopet oživel in vodil svoje ljudstvo v obljubljeni zapriseženo deželo!”

56 “Bolj razumni zdravnik pa je dejal: “Nobeno telo, katerega je duša zapustila, ne more ponovno zaživeti!”

57 “Modrijan je odgovoril: “Če Mojzes na vrhu gore v treh dneh ne oživi, ampak ostane mrtev, potem je tvoja zmaga nad menoj in moja vero in jaz bom tvoj suženj vse moje življenje!”

58 Zdravnik pa je dejal: “Vnaprej vem, da bom zmagal, ampak zato ti ni treba postati moj suženj, temveč bom jaz ostal kar sem in ti kar si, in uvidel boš da knez ali moč smrti svojo žrtev obdrži in jo nikoli več ne izpusti.”

59 “In tako so Mojzesa z velikimi slovestnostmi odnesli na vrh gore Nebo. Mnogi tisoči najodličnejših Izraelitov sospremljali truplo in ko so z mnogo truda dosegli vrh gore, so izpostavili Mojzesovo truplo prostim življenskim sapicam in tri dolge dni so nad njim

preizkušale vse možne duhovne in snovne oživitvene poskuse, vendar vse zaman: oko velikega preroka se ni več odprlo za luč tega sveta.

60ⁿ "Nato je četrtega dne spregovoril modrijan popolnoma ogorčen pred ljudstvom: "Oglej si ti božje ljudstvo Satanovo moč! Tri dolge dni se je Mihael (moč neba) bojeval s Satanom (moč smrti) za prerokovo telo in Satan ga je premagal; Ampak zato je dejal Mihael: "Bog te bo zaradi tega sodil!"

61 "To je bil govor ljudstvu prisposodno (simbolično) sicer, vendar nujen in pravzaprav v svojem bistvu tudi zelo resničen.

62 "Ko je potem zdravnik v varni samoti na štiri oči govoril z modrijanom in ga spomnil, da je imel prav, je dejal modrec:

63 "Žal imaš prav. Vendarle je žalostno za nas ljudi, da Jehova tudi pri svojem največjem preroku ni naredil izjeme in gaje na koncu kakor vsako navadno žival zadušil in ubil! Lahko bi obdržal Mojzesa čilega in zdravega in s tem pokazal ljudstvu, da nad njegovim skozi in skozi posvečenimi Satan nima več moči!"

64 "Zdravnik pa je odgovoril: "Ne sodiš Jehove pravično! Glej, on je v naprej zarisal pot vsemu mesu in njegovemu duhu: pot mesa mora biti popolnoma obsojena, da bi bila pot duha večno prosta!"

65 "Med tem, ko sta se oba med seboj tako prekalaje nenadoma stopil med njiju Mojzesov duh in povedal: "Mir z vama! Božji red je nespremenljiv, in vse kar on stori, je dobro! Četudi telo umre, pa vendar ne umre duh. Držite se zakonov in ne prepirajte se okrog mojega telesa, kajti jaz, Mojzes, živim naprej v večnosti, pa čeprav bi moje telo, katerega sem nosil, tisočkrat umrlo!"

66 "Nato je duh izginil in oba sta se pobotala.

67 "No, moj dragi brat po Abrahamu, Izaku in Jakobu, kaj meniš k temu? Kje je tvoja Satanova osebnost? Kajti, kar sem ti sedaj povedal je gola zgodovinska resnica in tista, zapisana v knjigi je samo prisposoda dana - kakor vsa tovrstna sporočila - v pesniških verzih, katere moramo razumeti v resničnosti samo s pomočjo znanosti prisposod. - Kaj meniš k temu ti, ki si sam pismouk?"

68 Odgovori *višji svečenik*: "Ja, ja, marsikaj govori za to in tudi dobro se sliši, ampak kljub temu počiva na verovanju in onkraj njega ni možen dokazljiv vzrok. Najbrž bo res kaj na tej stvari, kajti če bi temeljilo izključno na verovanju, potem je končno že skoraj vseeno kaj verjamem - in nekaj naravnega je vendar lažje verjeti kot nekaj nadnaravnega. - Končajmo s tem! Noč je mimo in v govorilnici nas že pričakujejo!"

69 Spregovori *mladi pol-farizej*: "Sem pa res radoveden, kako se bo danes zadeva obrnila! Ampak samo to vas bi rad prosil, v naše lastno dobro: upoštevajte malo moj nasvet kot pameten zaradi Rimljanov, kajti v resnici ni toliko pomembno, kaj mi med temi štirimi stenami sprejemamo vsaj kot navidezno polovično resnico, kaj ta deček pravzaprav v resnici hoče, kajti drugače si bomo naredili iz Rimljanov še večje sovražnike, kakor so nam že brez tega!"

70 Odgovori *višji svečenik*: "Bodi brez skrbi, sin moj! Kar je sploh možno storiti tega ne bomo izpustili, kajti danes poznamo naše stališče očitno bolje, kakor pa smo ga spoznavali včeraj."

71 Po teh besedah je prišel nek tempeljski službanik in oznanil - kakor običajno v najglobljem strahospoštovanju - da so rimski odposlanec z dečkom, Simon iz Betanije in še številni gospodje z njim že v dvorani.

Zbor preiskovalnega odbora v govorilnici na drugi dan. Ponesrečeni poizkus templarjev ustaviti zasedanje

1 Po tem obvestilu je celoten odbor pohitel v govorilnico, kjer so ga tam navzoči pozdravili v skladu z običajem, nekaj, kar je bilo farizejem zelo ljubo in zaradi česar so se nekateri takoj spotaknili nad dečkom, ker le-ta ni storil nič takega, kar bi bilo vsaj od daleč podobno nekakšnemu pozdravu.

2 Zato je pristopil *nek starešina* k Meni in Me vprašal na bolj skromen način, zakaj jaz, kot nekam kljubujoče izgledajoč deček, nisem nikogar pozdravil.

3 Na kratko sem mu odvrnil: "To se pač spodobi od vas in vam enakimi med seboj, ampak, kaj pa ima s tem opraviti nek dvanajstleten deček? Sicer pa Me tudi izmed vas ni nihče pozdravil, zakaj pa naj bi vam Jaz vračal, česar nisem od vas nikoli sprejel?!"

4 "Poleg tega pri nas v Galileji takšen običaj ne obstaja in Zame pa še sploh ne! Dovoljujete, da vas častijo in pozdravljajo preko vsake razumne mere, ker vas je svet naredil za gospodarje, jaz pa sem na Moj način tudi prav poseben Gospod, zakaj Me potem niste vi ustrezljivo pozdravili?!"

5 "O, verjemite Mi, Jaz kot deček zelo dobro vem koga moram pozdraviti, ampak vam vseskozi nisem dolžan pozdrava! Bližji razlog vam lahko oznani Moj Rimljan, če ga želite res izvedeti. Danes je vendar posabat, dan, na katerega je po vaših pravilih enako, kot na sabat strogo prepovedano vsakršno pozdravljanje, kajti tudi to onečasti sabat in človek ima greha za cel dan. Zakaj zahtevate potemtakem od Mene nekaj, kar krši vaša pravila?"

6 Tukaj so templarji obmolknili, se debelo spogledali in *mladi levit* jerekel: "Moji visoki zapovedniki s tem, drugače izredno milim dečkom, sploh ni mogoče zdržati. Najlepše pri vsem pa je, da vse ve in ima zato tudi nepreklicno prav!"

7 *Nadsvečenik* se je obrnil k rimskemu odposlancu: "Visoki sodnik po pravu in postavi, ta deček nas je napotil nate, po vzrok, zaradi katerega nas ni pozdravil. Ali bi blagovolil oznaniti nam istega?!"

8 *Sodnik* jedejal: "Oh, zakaj pa ne? Še prav z veseljem, povrhu vsega! Če pa se ga boste vi razveselili, pa komaj verjamem.

9 Spregovorijo vsi: "Kar na dan z njim, kajti danes smo dobro razpoloženi in lahko prenesemo marsikaj, kar bi ob drugi priložnosti komaj zdržali."

10 *Sodnik* je rekel: "V redu torej in tako poslušajte! Ta deček sam je tisti deček iz Nazareta, katerega je včeraj na videz samo zastopal! - Kako se vam prilega ta zgodbica? Kdor bi mu skrivil samo en las, naj računa z mojo najhujšo jezo!"

11 Ko je odbor to zaznal, se je tresoč ves prestrašil.

12 Šele čez čas je spregovoril *nadsvečenik*: "Zakaj pa nam tega nisi že včeraj povedal? Čebi to že včeraj vedeli, bi se pogovarjali s teboj čisto drugače in bi ti tudi dali popolnoma druge odgovore, ki bi ti bili gotovo bolj všeč kakor včerajšnji !

13 *Jaz* sem odvrnil: "Ah, to mi je dobro znano, ker pa pri meni ne gre za hlinjenje, ampak za resnico, sem storil, kar sem! In če bi bil danes isti kot sem bil včeraj, ne bi od vas slišal nobene odkrite besede, kajti ponoči ste se - iz strahu pred rimskim sodnikom - zelo prebrisanos posvetovali, kako naj bi Mi glede Mesije, ki naj bi že bil na temu svetu, dali v vsem prav, da bi me le pomirili in s tem tudi sodnika zaradi Caharijine zadeve.

14 "Ko pa zdaj nisem branilec čudežnega dečka, ampak čudežni deček sam, tako je takšen nenaden nepričakovan obrat zadeve zmedel vaše čute in preprečil vaše slabe nakane in zdaj stojite tukaj vsi prestrašeni in zgroženi in si ne veste pomagati - govorite zdaj, kako vam je všeč ta zadeva!"

15 Vsi so se zdrznili in nadsvečenik je rekel z navidez prijaznim obrazom: "No, ljubi čudežni deček, ker izgleda že vse veš, bi rad izvedel od tebe, kdo med nami si je pravzaprav izmislil takšen nasvet!"

16 Povedal sem: "Prav tisti, kateremu sem jaz ta nasvet prišepnil! Med vami je najmlajši in tudi rojen v Galileji: njegovo imeje Barnabej!"

17 Ta odgovorje spet udaril kot strela med farizejce in pričelo jih je postajati zelo strah - mnogi so imeli zelo umazano vest in zbalii so se marsikaterega razodetja njihovih skrivnih nečednosti pred ušesi strogega Rimljana.

18 *Višji svečenik* je zašepetal nekemu farizejcu potihem v uho: "Vrnimo Simonu denar in razprava s tem Jehova-nam-pomagaj-dečkom, ki nam bo pripravil še najneznosnejše zadrege je končana! Ali pa, mi ga ne bomo nič več vprašali! Čepa nas bo on kaj vprašal, mu dajmo odgovor iz katerega se ne bi znašel noben Satan! Ne, deček nam še dolgo ne sme zrasti čez glavo! Poglej samo to čedno stranko, včeraj je bil eden in danes spet je nekdo drug!"

19 Medtem je potegnil nadsvečenika nek, hoteč biti zelo zvit, farizejec na stran in mu dejal: "Veš kaj?! Temu pamžu od čudežnega dečka sploh ne dolgujemo več niti govora niti odgovora! Tisti za katerega so plačali, danes to ni več, za današnjega pa ni nihče plačal in s tem mu ne dolgujemo več govora in odgovorov! - Kaj meniš ti?"

20 *Nadsvečenik* je odgovoril: "To misel ti je vdahnil samo nek bog! Ko je stiska najhujša, je tudi pomoč od zgoraj najbližja! Zasedanje in dovoljenje za govor bomo ukinili, kajti današnji deček je nekdo drug, kakor je bil včerajšnji, za katerega so nam pravzaprav plačali!"

21 S tem je hitro izstopil tem-peljski glasnik in spregovoril z velikim, uradnim tempeljskim zanosom: "Z vsem opolnomočenjem s strani najvišjega nadsvečeništva Jehovega templja razglašam: Ker današnji deček ni več isti kakor včerajšnji in za katerega je bila plačna velika pristojbina, popolno pretrganje nadaljevanja zasedanja in nihče ne bo ne temu popolnoma drugem dečku, za katerega ni bila plačana pristojbina, kot tudi nikomur drugemu odgovarjal!"

22 Tukaj se je dvignil *sodnik* in rekel z vso resnobo: "Zasedanje ostane in vi boste govorili! Današnji deček je popolnoma tisti, za katerega je bila plačana visoka pristojbina, samo spodobenjsko-značajna osebnost je za vas nepričakovano postala druga. Po naših zakonih pa ta razumna okoliščina ne spreminja pravice dečka in zato se glasi moja vedno veljavna razsodba: zasedanje se nespremenjeno nadaljuje danes injutri, karkoli se bo že zgodilo! Sprašujte in odgovarjajte, vseeno je! Dixi⁶."

13

Nadaljevanje zasedanja. Deček Jezus vpraša templarje: "Kaj bi storili, če bi jaz vendarle bil Mesija?" Talmudista Jorama previden odgovor glede Mesije.

1 Pri temu silovitemu ugovoru rimskega sodnika so stopili vsi, očitno nejevoljni zopet na svoje prostore in so bili nekaj časa nemi. Ker Me niso hoteli nič vprašati,

2 sem stopil mednje in dejal: "Poslušajte, ker se vam ne zdim vreden vprašanja, si vam bom Jaz dovolil zastaviti majhno vprašanje: Povejte mi - ampak čisto naravnost - kaj bi vi storili potem, če bi bil jaz resnično obljubljeni Mesija, okoli katerega se je včeraj sukal glavni pogovor!"

⁶(lat.): govoril sem

3 Nek čemereren zlovoljen glavni stari tempeljski zelot⁷, je odvrnil: “Fant, fant, pazi se templja Jehove, kaj sodiš ti in govoriš prav tu, na tem svetem mestu. Čuvaj se pred prevelikim zločinom!”

⁴Jaz pa sem na to odvrnil: “Raje se ti pazi in vi vsi, da ne bo cela hiša Gospodova postala morilska jama! S tem pa, ko vas vprašam, kaj bi storili, če bi bil na koncu vendar Jaz obljubljeni Mesija, nikakor ne skrunim templja, kajti takšno vprašanje vam brez greha in bojazni postavi vsak človek! In vi mi morate prav tako pogojno odgovoriti, kakor sem vam jaz postavil pogojno vprašanje!”

5 Sedaj se jedvignil stari talmudist in velekabalist, po imenu Joram, in dejal: “Pri Bogu je vse mogoče, ampak mi ljudje pa moramo zelo paziti in jemati takšno, nadvse važno obljubo šele takrat kot resnično, ko so vse okoliščine, ki morejo spremljati izpolnitev obljube otipljivo jasne pred vsakogar strmečim očesom.

6Pa vendar, moj miljenec, imaš vsaj na pol v dobrem nekaj kitic glede tvojega rojstva po preroku Izaiji, toda koliko vsega še je ta prerok napovedoval o obljubljenem Mesiji, ki naj bo prišel, kar meri prav tako malo name kakor tudi nate, Čeprav sem tudi jaz Davidov potomec in sem s tvojim očetom Jožefom v daljnem sorodstvu, kakor sem tudi jaz največ pripomogel k temu, da je Marija, gojenka templja, postala njegova žena.

7 “Jaz nisem ta, meni zelo drag zakonski par, videl že več kot dolgih enajst let in tebe kot očividnega prvorojenca Jožefovega iz njegovega drugega zakona še sploh nikoli. O tebi vem toliko, kolikor sem včeraj izvedel iz tvojih ust in čul od našega levita Barnabeja, ki je tudi Nazareneec.

8 “Torej, kar se tiče tvojih izjemnih sposobnosti, ki pozanesljivih pričevanjih vse prekašajo nebesno daleč kar je kdaj katerakoli, še tako popolna moč volje in vere očividno čudežno storila, so seveda take vrste, da bi že zaradi njih morali posebno pozornost usmeriti na njihovega lastnika, ampak o neki dogovorjeni določljivosti tega, o čemer naj bi pričale, pa razumljivo še dolgo ne more biti govora čeprav - kot že rečeno - jih nek bister človek in svečenik ne sme prezreti kot neupoštevane.

9“Vsekakor bo Mesija človek tako kot mi, samo njegove lastnosti in sposobnosti bodo Božje narave. Torej, kar zadeva tvoje sposobnosti že sedaj v otroških letih, so te že sedaj v otroških letih tolikšne, da dajo pričakovati neverjetno v tvoji kasnejši, moški dobi. Jaz sem že zelo star mož in zelo izkušen in večkrat sem doslej pri otrocih⁸ že v njihovi najnežnejši mladosti neporedko odkril sposobnosti in lastnosti, ki so mi rekle: iz tega ali onega otroka nam bo Jehova očividno zopet obudil nekega velikega preroka! - Vendar, ko so postajali otroci starejši in starejši, so svoje sijajne lastnosti izgubili tako, kakor da bi jih čisto nikoli niti ne bili imeli. Človek je bil popolnoma običajen kot nekdo izmed nas, od katerih jaz vem samo tisto, kar sem se pri vsej pridnosti v mnogih letih prav z muko naučil in izkusil.

10 “S tem se je tako pri meni, kakor pri nešteto mnogih drugih ljudeh, uresničil izrek iz Svetega pisma: “V potu svojega obraza boš užival tvoj kruh!” In tudi tebi, moj najmilejši bratranec se bo morda enkrat enako godilo - ali pa tudi ne, ker mi ljudje ne moremo nikoli tega kot usojenega vnaprej določiti. Človek si misli marsikaj, Bog pa vodi! - No, moj dragi, najmilejši mladi bratranec zdaj lahko poveš tvoje pripombe in jaz ti bom prav rad odgovarjal.”

11 Povedal sem mu: “Ti si mi od vsega vašega zbora najljubši in si zame že danes ponoči glavnemu svečeniku govoril dobro in čisto besedilo, s čimer si glavnemu svečeniku malce odprl oči glede Satanove osebnosti tako, da je vsaj - in sicer prvič v svojem življenju doslej - pričel

⁷(hebr.): gorečnež (op. prevajalca)

⁸otrocih - dopolnitev založnika

nekaj pojmovati o nadvse važni vedi o odslikavah in je potem začel spoznavati, da je dejanja, kakršna so moja, nemogoče udejanjati s pomočjo neke zle moči in sile!

12 “Vidiš, da Mi ni ostalo skrito tudi tisto, kar si obravnaval zelo tiho in naskrivaj z višjim svečenikom in tako si lahko predstavljaš, da jaz tudi zdajle prav natančno vem, kaj si prav v temu trenutku misli višji svečenik, ki je močno v zadregi in ga je zelo strah, da ga ne bi izdal z nečem neprijetnim zanj. Vendar je ta njegov strah prazen.

13 “Ja, če bi z Belcebubovo pomočjo uresničeval moja dejanja, bi ga že zdavnaj izdal in obsodil toda, ker vse delam samo s silo in Božjo močjo v Meni, ki hoče v večnosti samo dobro in nikoli nekaj hudega, se zato tudi višjemu svečeniku Mene ni treba bati - kajti Jaz mu ne bom skrivil niti lasu!

14 “Sedaj smo preklepetali čas s prav številnimi nekoristnimi pogovori in tisto, kar je pglavitno v svoji nadaljni obravnavi popolnoma zanemarili!

15 Tu je vprašal *Joram*: " V čem pa je to pravzaprav? Govori brez zadržkov in mi bomo spodobni v naši oceni, ker smo tudi v tebi odkrili prav mnogo spodobnosti!"

14

Pričevanje dečka Jezusa o sebi kakor o pravem “Hitro ropaj, Urno pleni”. Joramovo stališče: Počakati in čas naj odloči! Jezusov namig o Božji vsemoči v sebi. Joramov odklonilni odgovor.

1 Povedal sem: “Tukaj pred vami stoji v Moji osebi pravi “Hitro ropaj, Urno pleni”, ime sina neke prerokinje v Izaiji. Včeraj smo govorili o prihajajočem Mesiji. Jaz sam sem vam bil kot takšen prikazan in sicer v skladu z besedili iz preroka Izaije, ki se naj-natančneje prilegajo name, vendar ste vi to zadevo zanikali.

2 “Včeraj sem govoril o Sebi v drugi osebi, danes pa stojim Jaz sam pred vami in se niti najmanj ne bojim ne vas niti kogarkoli drugega na celem svetu, kajti zavedam se moje večno nepremagljive sile in moči v Meni samemu, ki pa resnično ni tuja, ampak Moja popolnoma lastna in zopet načenjам isti pogovor in vprašam tebe Joram, kaj si ti o temu misliš! Vendar govori brez vsake zadrege in plahosti, kakor ti je jezik zrasel. Resnično, niti las ti ne bo skrivljen zaradi tega!”

3 *Joram* je odvrnil: “Ja, ti moj drugače najmilejši in najljubši bratranec (saj mi ne zameriš, če te sedaj tako imenujem, kajti s tvojim očetom sem v resnici v zelo tesnem sorodstvu), to je in ostane še vedno zelo žgečkljiva zadeva takole reči: “Ti si tisti, ki nam je obljubljen!” In nekaj takega bibilo v določenih okoliščinah tudi še zelo tvegano, saj so znani marsikateri primeri o otrocih, ki so tudi že v svoji nežni mladosti kazali marsikatero izjemno nadarjenosti in sposobnosti tako, da se je nad njimi pogosto začudila tudi velika množica ljudi, vendar so v kasnejših letih iz njih postali popolnoma navadni ljudje, brez kakršne koli opazne sledi o nadarjenosti in sposobnostih iz mladih let!

4 “Glej takšen primer, čeprav najbrž ni verjeten, moramo ljudje upoštevati kot možen tudi pri tebi. Zato bi bil dokončen sklep, da naj v tebi tiči skrit obljubljeni Mesija, malo prezgoden, česar mi ti, za tvojo mladost prav zares presenetljivo moder deček, ne boš oporekal! Toda ti neovrgljivo ugovarjati, da nisi tisti obljubljeni po tvojemu rojstvu, tvojemu poreklu in potvojih sposobnosti, kakršnih ni bilo še nikdar, bi bilo pomojem mnenju prav tako nesmiselno, kajti to si

ti lahko prav tako dobro kakor tudi ne! Zato je po mojem mnenju tako za nas, kakor tudi zate potrebno počakati in videti kaj bo prinesel čas! - Zdaj mi pa povej, imam prav ali ne!”

5 Jaz sem odgovoril: “Posvetno, po zemljanskem razumu, imaš očitno prav! Vendar leži v srcu še globlje in sijajnejše merilo, to bi ti že lahko povedalo ali sem Jaz deček one vrste, ki v kasnejših letih izgubi svoje sposobnosti. Ako imam Jaz moč ustvarjati in rušiti pomoji najosebnejši samovolji, kako se naj bi potem hotel sam uničiti?!”

6 “Povem ti: “Samo od mojega notranjega Duha je odvisen obstoj vseh stvari. Zato lahko potem tudi hočem kar hočem in mora se zgoditi, kar jaz hočem, kar so ti o Meni izpovedala tudi druga usta, ne samo Moja. Če pa je tako, kako je potem možno misliti, da bi jaz mogel izgubiti lastnosti in sposobnosti, katere so ti bile naznanjene. Če pa tega ne morem, kaj pa Sem potem?”

7 Joram je dejal: “Ja - sedaj - to je še zmeraj samo neka domneva in še dolgo ne dokaz! Isto, kar ti praviš o sebi, bi jaz mogel reči o meni; vendar bi bilo to le malo preveč drzno in nekaj, kar jaz v večnosti ne bi uvidel, torej bi se mi izdatno posmehovali, ali pa bi me kot nekega norca spravili na varno! No, ti pa si bister deček v neprištevni letih in kakor vidim si zelo pesniško nadarjen že iz materinega telesa in zato se samo smehljamo tvojim izbruhom zdrave pameti!

8 “Glej, glej, ti drugače najljubši deček! Kje more nekdo trditi o sebi: moj notranji duh je ustvaril vse kar obstoja?! To more povedati samo večni in neskončni Božji duh, ki je v svojem Bitju vsepovsod prisoten! Tukaj pa si se v tvoji zamisli o Mesiji nekoliko previsoko pognal! Ostanimo kar lepo na tleh te Zemlje in jo obdelujmo s pravo marljivostjo, da nam bo rodila dovolj hrane, pa bomo gotovo na boljšem, kakor pa če bi se hoteli napraviti za nekaj, kar je nemogoče in ne more nikoli biti.

9 “Ko bo nekoč prišel k nam Mesija, potem bo prišel kot popoln človek in nikoli kakor Bog! Ampak pri vas, polgrških Judih in s tem tudi polpoganih, je običaj vtakniti ljudi, ki so posebno nadarjeni, takoj med bogove ali pa se sami vidite in opazujete kot takšne. To pa ne bi smelo biti in je hud prekršek proti Božji zapovedi, ki se glasi: “Samo jaz sem vaš Bog in vaš Gospod; ne imejte drugih bogov poleg Mene!” Vendar se v Galileji požvižgajo na to zapoved, drugače ti ne bi nikoli prišlo na misel v sebi videti nekega boga!

10 “Glej, v bodoče pusti vse to in ostani ob vseh tvojih izrednih nadarjenostih in sposobnostih zvest staremu in edinemu Bogu in pusti naj bodo pogani pogani in dobro se ti bo godilo na Zemlji! Kaj je tudi orjaška moč nekega velikana proti združeni sili mnogih tisočev ljudi in kaj je potem šele moč nekega dečka?! Ko pa David pove: “Oh, kakor nič so vsi ljudje v primerjavi s teboj, o Gospod!” - Kako more priti nekemu dečku na misel izpovedati, da naj bi on bil tisti Bog v svojem duhu, ki je vse ustvaril?! - Mar ne uvidiš, da si udaril ogromno pretirano čez razumno mero?!”

11 Vpletel se je *višji svečenik*: “No, to je bil še enkrat en zdrav poduk, povezan z nenavadno veliko streznitve! - To pa je prav in resnično, kar piše o Galilejcih, da iz njihova dežele ne bo vstal noben prerok, zato najraje kar takoj sami sebe okličejo za bogove, ti polpogani! In ta-le deček ima kot izgleda za nekaj takega najboljše nastavke! Ja, ti moj ljubi mesijeovski deček; nam ni kar tako lahko prodati alfo za omego! Nekaj takega je morda možno v Nazaretu, ampak pri nas v Jeruzalemu to ne gre!”

Najrazličnejši ugovori Jorama in višjega svečenika proti mesijanstvu dečka Jezusa in njihova zavrnitev.

1 Povedal sem: "Vidva sta govorila čisto dobro na vajin način in po vajinem spoznanju, kajti vajine misli in pojmovanja ne segajo dlje, kot vajin dah. Ko pa bi bila sposobna misliti širše in višje, bi Me videla s popolnoma drugimi očmi in bi o Meni sodila drugače. Ker pa se vama zdi spotakljivo že to, kar sem izrekel o Mojem notranjem Duhu, mi razložita, kakšen je bil potem tisti duh, ki je govoril iz teh prerokov.

2 *Joram* je dejal: "To je bil Božji duh in sicer isti, ki je vse ustvaril!"

3 "Dobro", sem povedal "Če je duh, ki je govoril iz prerokov, Božji duh, zakaj potem Moj notranji Duh, ne bi smel biti Božji duh, ko pa sem iz njega sposoben ustvarjati še mnogo večjega kakor pa so bili kadarkoli vsi preroki od Henoha naprej?! Kajti oni so bili omejeni in so mogli delovati samo v nekem odrejenem prostoru, jaz pa sem neomejen in storim kar hočem in kar jaz hočem, se mora zgoditi! Čepa je temu tako, kako more biti potem Moj notranji Duh nekdo drug kakor tisti, ki je govoril iz prerokov?!"

4 *Joram* je dejal: "Že dobro, že dobro in vse v redu, lahko bi bilo tako, ko le-ti ne bi bil Galilejec! Na žalost je že tako v Pismu zapisano, da iz Galileje ne bo nobenega preroka - in zato se moraš sprijazniti, da mi tvojega notranjega duh ne moremo in ne smemo enačiti s tistimi v prerokih!"

5 Povedal sem: "Sem mar jaz rojen v Galileji?! Kaj ni Betlehem, staro Davidovo mesto, moj rojstni kraj?! Prelistajte vaše zapise, ako temu ni tako! Ali morda Izaija zato ni bil pravi prerok, ker je prišel tudi v Galilejo in je tam vedeževal v bližini starega mesta Cezareja Filipi?! - Uvidita vendar, kako slepa sta in kako nevzdržna je vajina presoja!

6 "V Pismu je dobro povedano, da nihče rojen v Galileji ne more biti obujen kot prerok. Ker pa ni niti moj krušni oče Jožef, niti mati mojega telesa Marija in prav tako nisem po rojstvu tudi jaz iz Galileje, temveč bivamo kot tuji prišleki šele devet let v Nazaretu, kako naj Jaz potem ne bi vseboval v Meni resničnega Božjega duha enako drugim prerokom?!"

7 *Višji svečenik* je dejal: "Mar ne stoji zapisano tudi: "Poglej, poslal bom Mojega angela pred Teboj, pripraviti poti Gospodu in ravnati njegove stopinje!" in poprej bo prišel Elija in ljudi dobro pripravil na veliki prihod Mesije?! Se je to pri tebi zgodilo? Kje je gospodov angel in kje je Elija?"

8 Odgovoril sem mu: "Zaradi ljudi vaše vrste, ki zaradi samih dreves ne vidijo gozda, ni bilo tukaj niti Gospodovega angela niti preroka Elije, toda za videče se je vse to zgodilo že pred dvanajstimi leti! Vi niste prepoznali angela, ki je govoril z Caharijem, niti niste videli in prepoznali čudežno spočetega sina slednjega, kajti kar se pri vas ne zgodi z ognjem, bliskom in treskanjem groma, tega vi ne opazite!

9 "Ko je Elija v svoji skalnati votlini prejel zahtevek naj pazi, kako bo šel Jehova mimo njegove votline, tedaj je najprej prišel ogenj mimo njegove odprte votline, toda v njemu ni bilo Jehove. Potem je potoval mimo mogočen vihar, ampak tudi v njemu ni bilo Jehove, končno je zavelo mimo votline komaj opazno vršanje - in glej, v njemu je bil Jehova!

10 "In glejte, prav s tem kaže veliki prerok današnji prihod Mesije!

11 "Vi pač pričakujete ogenj in vihar, ki sta že pogosto potovala mimo vas, toda v njima ni bilo Jehove. Sedaj veje mimo vas blago vršanje v katerem je resnično Jehova, ampak tega ne opazijo vaša gluha ušesa in slepe oči in tudi ne bodo opazila - razen na robu vaših življenj, ko vam pa takšno pozno zapaženje ne bo več prineslo mnogo koristi!"

12 "Odgovorite mi na to, kakor vam vелеva vaša tempeljska modrost!"

Barnabejevo zasmehljivo vprašanje. Svarilni odgovor Gospoda in proti vprašanje. Barnebejeva zadrega in opravičilo. Čudež z oslovskima uhljema in z oslom.

1 *Barnabej* je vprašal visoke farizeje za dovoljenje spregovoriti z Menoj, ker se je domislil nekaj dobrega. To dovojenje je dobil in pričel je govoriti kot sledi:

2 "Poslušaj moj mali, božje čudoviti Mesija iz Nazareta v Galileji, kar seveda ne pove kaj dosti! Doslej si nam podal nekaj dokazkov, iz katerih smo pričeli celo mi, z našimi zamašenimi ušesi in zavezanimi očmi dojemati, da si končno le obljubljeni Mesija, ampak s tem spoznanjem stojimo prav tako kot vpreženi voli pred goro! Kaj naj zdaj storimo? Ali, kaj naj bi zdaj napravili?"

3 "Dan se nagiba h koncu in ti imaš kupljeno pravico govoriti samo še jutri, čeprav si Mesija! Zato menimo, da je prišel sedaj čas, ko naj bi dal tvoje ukaze, kaj se mora sedaj, ko smo te prepoznali, zgoditi z nami in s templjem! Ostane vse kakor je, ali bomo vse prenovili? Ker si že torej tisti, nam obljubljeni in k nam privršani Mesija, v čemer ti ne moremo več ugovarjati: vendar, kaj sedaj? - Govori in ukrepaj zdaj, ti mladi bogočloveški Mesija - seveda z višav!"

4 Povedal sem: "Zaradi tvoje precej slabe šale ti resnično ni bilo treba tvoj gobec tako na široko odpreti in pokazati, da bi bil pač zelo rad nekaj, ampak za to ti manjkajo snovna in duhovna sredstva! Si razumel, ti Bileamov nosač?" - Ampak, ker si Mi že zastavil vprašanje, kaj naj se poslej zgodi z vami in s templjem, ti moram dati na to tudi pravi odgovor!"

5 "Glej, takole je zapisano: "Ko pa bo prišel Mesija ne bo ukinil zakona - niti kljukice na njemu - ampak ga bo sam izpolnil do potankosti! "Ne bo ukinil templja in njegovih služabnikov, ampak bo kaznoval njegovo protizakonito izprijenost in levitske bahače, ki se imajo za modrece, bo zaznamoval v hvaležno priznanje njihovih posiljenih burk ob nepravi priložnosti."

6 "Mar je zate Moja, Name nanašajoča se razprava o besedilih v Pismu, ki se zopet navezujejo neovrgljivo Name, norost?! Potem mi dokaži, da nisem do lasu isti katerega so napovedovali vsi preroki, če pa v resnici zato nisi sposoben, zakaj se potem držeš zasmehovati Me?! - Na le čakaj - postavil ti bom vprašanje na katero mi boš odgovoril, če pa mi na to vprašanje ne boš zadovoljivo odgovoril, potem naj mi postaneš pravi Midas⁹ poganov!"

7 Reci mi, ti najplitkejši burkač, kaj pove ime "Jeruzalem"?! Kaj tiči iza njega? Kot levit in bodoči varizar (farizej) bi to moral poznati iz knjig Mojzesa, kakor tudi iz knjige Henoha z naslovom "Jehovine vojne"¹⁰, katero je Noe rešil pred vesoljnim potopom in Jaz imam zdaj vso pravico zahtevati razlago od tebe, kajti pravilno razumevanje tega je zelo pomembno! Govori!"

8 Mladi levit ni imel pojma o prahebrejskem jeziku, zato Meje prosil za nekaj odloga in potrpljenja in privolil sem v to. Sedaj se je splazil k nekemu staremu pismouku ali mu le-ta tega ne bi mogel povedati. Zaman, tudi ta ni imel pojma in poslal ga je k kabalisti Joram. Slednji je poln dvomov skomignil z rameni in mu čez nekaj časa tiho dejal:

⁹ Midas je bil frigijski kralj. Vse česar se je dotaknil, se je spremenilo v zlato in potem, ko je dal Marsjasu prednost pred Apolonom, so mu pognali oslovski uhlji.

¹⁰ Glej: Jakob Lorber "Božje hiševanje" (Die Haushaltung Gottes)!

9 (*Joram*): “Ja, v zelo starih knjigah so neke vrste etimološka¹¹ pojasnila k temu in tudi v Kabbali je neke vrste pojasnjujoča omemba, ampak v tako skrivnostnih trditvah, da je v primerjavi z njimi Salamonova visoka pesem prava otročarija! Jaz sam nisem razumel niti enega niti drugega in ti zato ne morem pomagati iz zadrege!

10 “Pri tej priložnosti ti moram povedati opažanje, da bi ti moral govoriti z dečkom mnogo blažje že zaradi njegove očitne ostrine duha, kakor tudi zaradi ugleda njegovega visokega rimskega zaščitnika. Poleg tega si nam prav ti dal neko sprejemljivo pojasnilo o njegovem čudežnem bitju!

11 “Mar nisi že pred tem opazil, kako je vse dobesedno vedel o čemer smo se mi ponoči v skrajni tajnosti o njemu posvetovali in pogovarjali?! Jaz k temu nisem nič pripomnil, čeprav sem zame osebno v temu dejstvu našel mogočen znak o prisotnosti nekega duha v tem dečku, kateremu ne izgleda nič težavno preizkušati ljudi od srca pa vse do ledvic.

12 “Zato ti svetujem, opraviči se temu izrednemu dečku zaradi prizadete očitne žalitve, kajti drugače ti ne jamčim, da se ne bo s teboj neprijetno pošalil. Pojdi k njemu in ubogaj moj nasvet!”

13 *Barnabej* je odvrnil: “No ja, govoriti ima vsekakor pravico, šale pa tudi nobene ne razume - torej ga moram zato vendar prositi za odpuščanje! Da pa ne zna nihče razčleniti imena mesta, to je za nas templarje resnično nekaj čudnega!”

14 Nato se je podal *Barnabej* zopet k *Meni* in spregovoril je s prijaznim obrazom: “Ljubi, najmilejši mladenič! Spoznal sem moj grob prekršek, s katerim sem se pregrešil proti tebi z mojo resnično slabo in neprimerno šalo in te prav zares prosim iz vsega srca za odpuščanje, istočasno pa dodajam iskreno prošnjo: blagovoli nam razložiti ime “Jeruzalem”, kajti mi vsi si z njim ne znamo pomagati! Prevaja se nakako z izrazi “Sveto mesto” ali “Božje mesto” - samo kako je to vsebovano v besedi “Jeruzalem”, tega najbrž nihče izmed nas ne ve!

15 “Govori se, da je tukaj obstajalo neko naselje z imenom “Salem”, kjer je stanoval veliki in mogočni kralj, kateremu so morali vsi takratni knezi na Zemlji dajati desetino - kajti kralj *Melkisedek* je bil za vse ljudi Zemlje obenem tudi edini in najresničnejši vrhovni svečenik Jehove -, drugače pa je o temu najvišjemu svečeniku, o njegovih naukih in dejanjih, kakor tudi o njegovi osebnosti znanega malo ali celo nič! Ako ti o tem več veš kot mi vsi skupaj - o čemer ne dvomim -, daj, blagovoli nas seznaniti s tem!”

16 Povedal sem mu: “Sreča tvoja, da si mi sedaj takole pristopil - drugače bi te zaznamoval na način, ki ti res ne bi bil prijeten! Znamenja pa, s katerima bi bila okrašena tvoja glava ležita zdaj ob tvojih nogah. Poberi ju in spoznaj iz njiju, da Jaz objestno nagnenje k zasmehovanju pri vsakemu človeku pokorim in da se na kraju, kjer je posredi resnično največja življenska resnoba vseh ljudi te Zemlje, ne zbija plehke in ničevne burke. Najprej si oglej šalo, s katero bi si te privoščil za tvojo slabo burko, potem šele bom ugodil tvoji prošnji!”

17 Sedaj se je *Barnabej* sklonil k tлом in pobral dva, ob njegovih nogah ležeča popolnoma izoblikovana, čisto naravna oslovsko uhlja in se presunil nad njima toliko bolje, ker je manjkala vsaka sled, iz katere bi lahko povzel, da sta bila prav za ta namen odrezana nekemu resničnemu oslu.

18 Nekateri prisotni - posebno naš *Simon* in rimski sodnik - so zato prasnili v zvonek smeh, ampak vsem templarjem je postalo zelo čudno pri srcu in pričeli so se spraševati med seboj, kako le bi bilo to možno po naravni poti. Ugibali so sem ter tja in niso se mogli dokopati do nobenega, tudi vsaj na daleč sprejemljivega zaključka.

¹¹ Etimološki: pomenosloven, po nauku o izvoru in prvotnem pomenu besed

19 Tu je *Barnabej* spregovoril: "Čemu vse to naše, sem ter tja ugibanje, zadeva je pravi čudež in nič drugega! Čebi si ju bil deček že popreje pripravil, potem bi bil moral že vnaprej vedeti, da bom na njegov račun zbil slabo šalo! In to bi bil najbrž še večji čudež!"

20 "Deček nam je o teh svojih lastnostih dal pomenljiv preizkus že s tem, ko nam je dobesedno navedel naše tajne nočne pogovore in ko je hotel izgovoriti najbolj skrite misli vrhovnega svečenika javno in glasno. Kdor obvlada to, temu je možno tudi kaj drugega na isti način, ki je za nas seveda popolnoma nepojmljiv.

21 "Za tem dečkom tiči nezmotljivo nekaj posebnega! Za svojo osebo že menim, da se bo lahko iz njega s časom izoblikoval cel popoln Mesija!"

22 *Višji svečenik* mu je odvrnil: "Govoriš kakor neki slepec o sijaju barv! Kako pogosto so nas perzijski čarovniki presenetili s svojimi čarovniškimi predstavami in uganjevali misli, kar pri nas ni nič novega več. Kdo ne pozna grška preročišča? Ta so obvladala uganjevanje misli tako dobro, da se na koncu skoraj nihče več ni upal podajati se v njihovo bližino!"

23 "Ja, ljubi moji, pri neki tako nadvse pomembni zadevi je potrebno gledati s popolnoma drugimi očmi in pojave preizkusiti mnogo globlje. Šele potem, ko je vse najnatančneje preizkušeno, se lahko - ampak vedno skrajno oprezno - prične sprejemati nekoliko pravilnejše mnenje! O tem, da bi polnoma verjeli, pa toliko časa ne more biti niti govora, dokler niso ugotovljene vse okoliščine in znamenja na način, ki ne dopušča več nobenih odprtih želja.

24 Toliko, ljubi moj *Barnabej*, v tvoj poduk kajti to, da si zelo lahkoveren je še vedno tvoja stara napaka ob vseh tvojih, drugače zelo cenjenih znanjih!"

25 *Barnabej* je odvrnil: "Ne, to nisem bil še nikoli! Če bi bil nek lahkoverež, ne bi nikoli prišel do mnogovrstnih temeljitih znanj, katerih si z lahkovernostjo nikdar ni mogoče pridobiti. Vem, kako je potrebno neko stvar in neko pojavo preizkusiti in zanesljivo razlikujem alfo od omege, ampak tukaj mi je vsa moja pamet prekratka in vse moje številne in mnogokratne izkušnje so padle v Jordan!"

26 "Poznam čarovniške spretnosti Perzijcev in še celo kopico drugih povrh, ampak med njimi ni bilo nobene, ki bi nekomu omogočala priklicati iz zraka v življenje par popolnoma nepoškodovanih oslovskih uhljev. In pametno preračunani preroški izreki in uganjevanje misli tako najstarejšega preročišča v Dodoni, kakor tudi onega v Delfiju, so mi zelo dobro znani. Vendar nisem med njimi našel nikoli kaj podobnega tistemu, kar je deček meni in Joramu dobesedno zlogoval v obraz, kar smo se mi med nami menili čisto na skrivaj!"

27 "Zato ostajam pri mojem, že izrečenem mnenju in ponavljam popolnoma brez ovinkarjenja: Za tem dečkom stoji več, kot bomo mi kdajkoli sposobni dojeti. Ne trdim ravno, da naj bo zaradi svojih izjemnih lastnosti že nedvomno priželjeni Mesija; ampak on je lahko to prej kot kdorkoli med nami, ki smo tukaj zbrani!"

28 "Sedaj pa bi, moj ljubi mili mladi rojak, zelo rad preden se stemni, slišal od tebe še obljubljeno razlago obeh besed "Jeruzalem" in "Melkisedek"!"

29 Povedal sem mu: "To ti bo ustrezno, ker si se dobro zavzel Zame, še preje pa vzemi oba oslovska uhlja na njunih skrajnih konicah v roke in ju drži med prsti nekoliko v višini in videli bomo ali zmorejo čarovniki iz Perzije tudi kar sledi!"

30 *Barnabej* je ubogal in spregovoril sem: "Zrasti k tema uhljema tudi živo in popolnoma zdravo oslovsko telo!"

31 V trenutku je stal sredi te družbe lepo oblikovan osel (in *Barnabej* ga je s prsti držal za uhlja - opomba založnika)!

32 Vsi so ostrmeli nad mojo čudežno stvarstveno močjo in se prestrašeni obračali v beg.

33 Ampak rimski sodnik in Simon tega nista dovolila in sta povedala: “Časa se moramo držati in čudežni deček bo razložil še obe besedi!”

34 Templarji so se nato ponovno vsedli in presenečeno strmeli v novo ustvarjenega osla in niti eden ni zmožel niti pisniti niti presojati, kako je bilo možno nekaj takega izpeljati.

18

Čudežno oslovo izginotje. Čudež s kamnom. Rimski sodnik se čudi nad čudežno močjo dečka Jezusa in le-tega pojasnjujoče besede o prihodu njegovega Božjega kraljestva.

1 Jaz pa sem dejal: “Naj vam pokažem, kakšna je Moja moč in da vam vzamem strah pred to nenaravno živaljo ukazujem, da naj enako izgine, kakor je nastala!”

2 V istem trenutku je žival popolnoma izginila tako, da ni od nje preostala niti najmanjša kocinica. Sedaj so vsi še bolj ostrmeli in niso več vedeli, kaj naj o temu porečejo.

3 Samo zelo srčni *rimski sodnik* je spregovoril: “Ne, slišiš moj najljubši deček, v tebi mora tičati Zeus ali katerokoli drugo najvišje božanstvo! Če bi hotel, lahko izničiš neko naravno žival ali tudi nekega človeka bivanje?”

4 Povedal sem: “Oh ja, pa ne samo to, ampak tudi celo Zemljo, vendar moj namen, katerega še nikoli ni nihče dojel, je vse ohraniti in ne uničiti ničesar. Samo da boš sam spoznal, da jaz nisem nek prazen bahač in da to kar izrečem zmorem tudi uresničiti, mi prinesite semkaj nek kamen, velik in težak kolikor vas je volja in ga položite na mizo!”

5 Kmalu so privlekli preko sto funtov težak in zelo trd kamen in ga z naporom položili na mizo. Ko je kamen tako ležal pred Menoj,

6 sem izgovoril nad njim: “Razblini se in bodi eter¹² kakršna je tvoja prvobitnost!”

7 In kamen je izginil, da ni od njega ostal niti prašek v sončni luči.

8 Tedaj je spregovoril *Rimljan*: “To, moji spoštovani prijatelji, zmore samo Bog in nikoli nek človek, pa naj bo še tako nadarjen! Sedaj sem prišel do prepričanja, da je mnogo bolje biti v najboljšem prijateljstvu s teboj moj najmilejši deček, kakor pa v sovraštvu.

9 “Kaj bi nam Rimljanom proti tebi koristile vse naše številne legije¹³ najpogumnejših bojevnikov? Samo zahoče naj se ti in doletela jih bo usoda tega kamna in v trenutku tvojega hotenja ne bi več obstajali, temveč bili razblinjeni v zrak in eter! In s tem jaz izjavljam, da si ti brez dvoma pravi Mesija tvojega ljudstva in da se s teboj v popolnoma jalov boj ne bo spustila nikoli katerakoli moč!”

10 Odgovoril sem mu: “Zato si ti, kot Rimljan, ne beli las! Kajti nisem prišel v ta svet, da bi se naredil za posvetnega kneza in da bi utemeljil ljudem posvetno državo, temveč samo zato, da bi prinesel ljudem dobre volje nebeško kraljestvo vsega življenja in da bi uničil Satanovo kraljestvo, ki je tukaj smrt na Zemlji! Zato bo pač lahko vsako zemeljsko kraljestvo obstajalo, najbolj pa bo cvetelo tisto, ki bo razumelo privlačiti božje kraljestvo, katerega bom ustvaril na Zemlji!

¹²elektromagnetna snov, sestavljena iz pradelcev

¹³legija je enota rimljanske vojske, ki je štela 3000-6000 vojščakov

11 "Zato naj vas zapusti vsak strah pred mojo Božjo močjo, kajti jaz vam bom ostal podložen vse do spremembe Mojega telesa, ko se bom vrnil tja od kjer sem prišel. - Sedaj pa dajmo osvetliti za konec današnjega dne še ti dve besedi!"

12 Čisto vesel se je oglasil *Barnabej*: "No, Gospodu vsa hvala! Le besede sem in nobenih čudežev več! Kajti ob teh se precej zbojiš!"

13 Vprašal sem ga: "Zakaj se zbojiš? Saj si že pogosto opazoval perzijske, indijske in egiptovske čudeže in se ob njih še nikoli nisi zbal, zakaj torej prav sedaj?"

14 *Barnabej* je dejal: "Zato, ker so tisti vsi skupaj narejeni na meni pojmljiv način medtem, ko tvoji ne temeljijo na ničemer drugem, kakor na moči tvoje volje! In to je velikanska razlika!"

15 Povedal sem mu: "Potem ti že moram omeniti še nekaj, preden pričnem s pojasnjevanjem obeh besed!" -

18

Pripoved dečka Jezusa o čudežih sedemindvajsetih magov v Damasku. Barnabejeva zadrega in strmenje. O skrivnostni vsevednosti dečka Jezusa.

1 (*Deček Jezus*:) "No, zdaj bosta točno dve leti, odkar si se potikal po Damasku?! Ob istem času je prispelo tja sedemindvajset magov iz Indije. Na veliko so razglašali, kako bodo tretji dan pomlaju delali največkratnejše čudeže v velikem gaju zunaj mesta.

2 "Med mnogimi napovedanimi so bili tudi naslednji: pet glavnih magov bo samo s svojimi mezinci, brez kakšnega telesnega napora, potegnili iz zemlje preko tisoč funtov težak in več kot sedem čevljev globoko zakopan kol - kar je več kot njegova polovična dolžina - in ga bodo potem več trenutkov pustili svobodno lebdeti naokoli v zraku. Isto bodo potem ponovili z eno čez deset tisoč funtov težko skalo, torej z bremenom, katerega tristo najmočnejših mož z golimi rokami ne zmore premakniti niti za las. Na koncu bodo oživili za nekaj trenutkov še mrtvo kamelo in za zaključek bodo za nekaj trenutkov oživili celo nek kip.

3 "Po tej napovedi je prišel na določen dan skoraj ves Damask v veliki gaj občudovat napovedana čudežna dejanja. Ti si bil med najbližjimi v okolici čarovnikov in si vse zelo dobrovidel in se nadvse čudil.

4 "Številni poprejšnji deli predstave so ti bili že znani, ampak ko so izvedli poslednje s presenetljivo natančnostjo si zazijal in izbuljil oči na stežaj, zaploskal z rokama nad glavo in na glas zakričal: "To je nezaslišano - in še nikoli videno! To ne zmorejo ljudje, temveč samo bogovi, katere bi bilo treba moliti!"

5 "Seveda si to vzkliknil zaradi mnogih visoko uglednih poganov, ki so se tiste predstave udeležili v velikem številu; na skrivaj pa si kljub temu pomislil na Belcebuba, zaradi česar ti je postalo zelo čudno pri srcu!

6 "Sedaj pa si dejal, da ti je tudi pri *Mojih* čudežih postalo zelo čudno pri srcu! _Kakšno razliko pa ti vidiš med temi mojimi čudeži in tistimi, ki si jih videl pred dvema letoma v Damasku?"

7 Tu je bil *Barnabej* zelo v zadregi in je šele po presledku odgovoril: "Povej vendar ti, moj mili nedojemljivi deček, od kje rnoresh ti to vedeti? Saj ti sam takrat nisi bil v onem mestu in kolikor je meni znano tudi nihče drug iz tvojega konca! Razen peščici tovarišev v templju tudi nisem o tej čudni čarovniji pripovedoval nikomur več. Kako si odkril to mojo, globoko zakopano skrivnost katero sem doživel?"

8Odgovoril sem mu: “Bodi glede tega popolnoma miren - odkrijem prav vsako skrivnost vendar zaradi tega še nikoli nisem nadel komurkoli kakšno coklo, ampak vsak je in ostane svoboden delati, postopati po zakonu ali proti njemu. Posledice niso odvisne od moči Moje volje, ampak od reda in čaščenja danih zakonov v naravi, kot tudi na področju človeške spodobnosti medsebojno.

9 “To pa, kako in od kje morem vedeti jaz takšne stvari, je tudi neka skrivnost o kateri bo svetu dano nekaj luči čez dobrih dvajset let, kakor tudi o Mojih drugih čudežnih dejanjih. Verjemite Mi, da v Meni biva Mesijin duh v vsem izobilju in potem boste najbrž kmalu razumeli kako in od kje Meni takšne lastnosti kakršnih doslej še nikoli ni bilo. Če pa tega ne morete sprejeti in verjeti, boste pač morali potrpeti do popreje označenega časa! Takrat boste to lahko dojeli, posnemati Me pa kljub temu ne boste mogli !“

19

Deček Jezus razloži besedi “Jeruzalem” in “Melkisedek” Sveto pismo kot Božja beseda. Joram opozori na nerazumljivost Izajinih besedil, ki cikajo na Mesijo.

1 *Barnabej* je dejal: “Ampaknajljubši čudežni deček! O dveh besedah, “Jeruzalem” in “Melkisedek” želimo še danes kaj izvedeti od tebe!”

2 Povedal sem: “Torej potem pazi izključno na posamezne korene starohebrejskega jezika: Je (to je), rah ali ruha (kraj bivanja), za (za), lem ali lehem (velikega kralj a); me ali maj (mojega), l’chi ali lichy - beri licy - (obraz ali luči), sedek (sedež).

3 “Znano vam je da so očaki pri tvorjenju besed pač izgovarjali samoglasnike med soglasniki, ampak jih iz neke določene pobožnosti¹⁴ niso zapisovali. Potemtakem je potrebno pri takšnih preko tisoč let starih besedah samoglasnike znati pos-tavljati med soglasnike in resnični pojem neke tako stare besede se izlušči sam od sebe iz njenih korenov – No, si sedaj zadovoljen s to razlago?!”

4 *Barnabej* je odvrnil: “Ja, popolnoma in nadvse odlično! - Ampak kako je tebi zopet uspelo razkriti takšno skrivnost?”

5 Povedal sem: “Tukaj je eno enako drugemu in vse počiva na poveljujoči moči Božjega duha, ki prihaja od zgoraj! Tega pa ne moreš in tudi še dolgo ne boš dojel, kako je to mogoče!

6 “Glej, tudi ti bereš Pismo, vendar ne najdeš zase nič Božjega v njemu, kajti za tebe je Pismo delo čisto ljudskih rok, katerega so spisali skupaj razni ljudje, da bi lažje obvladovali svoje soljudi. Egipčani so isto izvajali z njihovimi skrivnostnimi in orjaško velikimi podobami in Hebrejci s svojimi skrivnostnimi zapisi; za resnično izobrazbo ljudi tega časa pa ni več primerno ne eno niti drugo, kar so vsi resnični modreci na Zemlji že zdavnaj spoznali in jasno dokazali!

7 “Glej, to je pravzaprav tvoje najosebnejše notranje in zato resnično priznanje verovanja! Jaz pa ti povem: Kdor opazuje Pismo s tvojimi očmi, ta ne bo nikoli našel v njemu nič Božjega in bo ostal snovni posvetni čok, ki bo sicer imel sem in tja tudi smisel za izjemne stvari in pojave, če bi se dogajale ravno pred njegovimi očmi, ampak iz njih ne bo za njegov duh nikoli kakšne koristi, kajti zanj je vsak še tako velik čudež neka čisto njegove čute zabavajoča zadeva!

¹⁴ iz pobožnosti in strahospoštovanja do Boga, čigar ime tvori petsamoglasnikov i,e,o,u,a..

8 'Resnično, tovrstni ljudje so zelo podobni prašičem, ki tudi kar počez marsikaj žrejo in pri tem ostanejo vedno iste nespremenljive svinje, katerim je vse enako okusno, najsi bo blato ali najokusnejši pšenični kruh.

9 "Zato pa naj takšni ljudje, katerim manjka višje duhovno verovanje, tudi ne berejo in s tem oskrunjajo zapise, ki so bili dani ljudem iz Božjega duha in v njih ogledujemo Božjo besedo, kajti zapisano je: "Ne imenuj nemarno Jehovega imena!"

10 "Povem vam in še dodajam: Vsaka beseda iz Božjega duha je enaka Jehovemu imenu! Kdor jo bere kot delo ljudskih rok, ta je kaznivo nemaren imenovalec Jehovega imena, kdor pa jo prebira v velikem strahospoštovanju svoje osebnosti in veruje v Božji izvor Pisma, ta bo v njemu tudi kmalu in lahko našel Božje za prebujenje in poživitev svojega duha!

11 "Če bi ti - in vi tudi - v sebi verjeli v Božji izvor Pisma, potem bi Me že davno spoznali kaj v resnici sem in kako počnem moja čudežna dejanja. Ker pa vidite v Pismu prazno in za današnji čas popolnoma neuporabno zmašilo ljudskih rok, vam je tudi preprečeno spoznati Me kot tistega, ki sem - in ker me tako ne priznate kot takega, so vam tudi moje dejanja skrajno nedojemljiva!"

12 *Joram* je spregovoril: "Moj najmilejši deček izgleda, da si se tukaj v svojem predvidevanju nekoliko zaplezal! Kajti glej, čeprav so med nami tudi nekateri, ki ne verujejo v to, da je Pismo čisto od Boga, pa imamo na drugi strani zopet nekatere, ki se tega zelo držijo in temu verjamejo in zato upajo, da bosta prišla Mesija in njegovo kraljestvo in ti ne bodo nasprotovali, če bi bil prav ti tisti obljubljeni Mesija o katerem je največ prerokoval Izaija.

13 "Sevedaje to Izajijino oznanjenje zelo skrivnostno in težko si je priti z Mesijevo osebnostjo na jasno. Ampak ono ima v celoti prav mnogo, kar se s teboj ujema. Vmes je seveda marsikaj, kar se niti s teboj in na koncu še manj s pravim Mesijo - pa če bi prišel le-ta naravnost iz nebes - sploh ne ujema! In tako boš ti, nadvse modri mladenič, sam spoznal, da je celo za tiste z najtrdnejšo vero v dobrega Mesijo - takole kar naravnost povedano - še zelo negotovo in da je zares težko, se v temu vprašanju obrniti urejeno in jasno!

14 "Zadeva se počasi skrči samo še na ljudsko izročilo, izhajajoče iz dolgo negovane želje ljudstva in lahko povemo, da se Rimljani najbrž ne motijo kadar rečejo "Ubinam vanis nivectis superlativum tradit gens nihil quam aquam haurire !?"¹⁵In deloma je tako z Mesijo tudi tukaj! Morda je že nekaj na tem, lahko pa tudi nič - in tako bi iz starega Jakobovega vodnjaka komajda uspeli zajeti eno kapljo zdrave vode! - Kaj meniš k temu, najmilejši deček?"

15 Odvrnil sem mu: "Kako se glasijo potem tisti deli Izaijevih napovedi, ki se na Mesijo ne prilegajo in poimensko na Mene še sploh ne?"

16 *Joram* je odgovoril: "Ja, moj najmilejši mladi prijatelj, potem moram iti najprej po knjigo! Na pamet onih delov ne obvladam, kajti ti se redkeje prebirajo in človek tako marsikaj pozabi, posebno iz področja prerokov! - Toda malo počakaj, zadevo bomo takoj uredili!"

17 Povedal sem mu: "Veš kaj?! Ker se je že stemnilo, preložimo to na jutri. In ker danes od zgodaj zjutraj pa vse do tega trenutka ni nihče nič zaužil za okrepčilo svojega telesa, dajmo končati tole naše zasedanje, pojejmo večerjo in nadaljujmo našo zadevo jutri!"

18 S tem mojim predlogom so se vsi takoj strinjali in zapustili smo pogovorno dvorano in se podali v nam že znano gostišče.

20

¹⁵Kakor hitro ljudstvo iz ničevnih govoric predaja naslednjim rodovom pretiravanja, to ni nič drugega kakor zajemanje vode! Slovensko torej: Govoricam v ljudstvu ni verjeti!

Druga noč v gostišču. Joram in Barnabej iščeta ustrezna besedila iz Izaije.

1 Jaz, sodnik in stari Simon smo se podali v gostišče, kjer smo že prenočili eno noč in v katerem so se običajno zadrževali Nazarenci v Jeruzalemu.

2 Kajti v Jeruzalemu je bila že stara navada, da je imelo v njemu vsako mesto iz cele judovske države gostišče s svojim imenom in to je bilo zato, da je, kadar je nekdo prišel iz Jeruzalema ali kakega drugega mesta in se hotel z nekom nekaj dogovoriti ali dobiti kakšno drugo obvestilo iz nekega mesta, moral iti samo v istoimensko gostišče, kjer je gotovo srečal enega ali tudi več prišlekov iz tistega mesta, prispelih tja po katerih koli poslih že.

3 Ta običaj se je sčasoma razširil tudi v Evropo. V zgodnejših dobah so imele napisne table gostišč podoben namen, dandanes o temu skorajda ni več sledu.

4 To sem pridal samo zato, da boste kasneje lažje razumeli, kako sta Me Moja krušna starša tretji dan, ki je bil tudi dan njune vrnitve, in sicer proti večeru, mogla čisto lahko najti, ker sta v gostišču Nazaret, kjer sem dnevno bival, takoj vprašala po Meni.

5 Velika večina templarjev se je tokrat po večerji podala počivat. Samo Joram in Barnabej sta vzela Izaijo v roke in iskala v njemu besedila, ki se ne bi prilegala posebej niti Meni niti kateremu koli drugemu Mesiji. Sčasoma pa je tudi njiju premagal spanec in odšla sta spat.

6 Kakor trenutek mine utrujenemu noč in tako se je zgodilo tudi tukaj. Templarji so se hoteli še enkrat obrniti, toda že zelo svetel dan jih je priganjal k budnosti in k odhodu po poslu, ki jih je čakal, kar pa jim *tega* dne ni prav nič dišalo - še celo Joram in Barnabeju ne, kajti v vsemu Izaiji nista mogla najti pravega udarnega dela, ki bi Me lahko prisilil k molku.

7 *Joram* je rekel med iskanjem Barnabeju: "Strela, saj to je res kot začarano! Ob drugih priložnostih mi je nekaj ducatov za ta namen pravšnjih delov sedelo dobesečno na nosu - sedaj pa iščem že eno dolgo uro, kakor utrujena vrana svoje gnezdo, in ne najdem nič, ampak prav ničesar!"

8 *Barnabej* je odvrnil: "Saj na temu ni nič pomembnega! Če hoče deček vseskozi, že zaradi svojih izrednih lastnosti in če se mu bodo le-te obdržale tudi v moških letih, postati Mesija, no, pa naj pri temu ostane! Saj na temu resnično ni nič posebnega! Če pa ga bodo morda te lastnosti kasneje zapustile, se bo že znebil sam od sebe te svoje predstave. Vseeno pa vzemi knjigo s seboj, morda jo bomo vendar še rabili v teku današnjega dne! - Sedaj pa pojdiva tudi midva v govorilnico, najbrž se je tam veina že zbrala!"

9 Nato sta se dvignila in se urno podala v govorilnico.

21

Začetek pogovora tretjega dne. Joramov neuspeli poizkus presekat i začeto vsebino pogovora. Ugovor višjega svečenika, ki je postajal nesramen.

1 Ko sta oba prispela na svoji mesti, takrat šele so se pričeli pogovori tretjega dne.

2 Na namig *Meni* izredno naklonjenega Rimljana, sem Jaz prvi nastopil, se obrnil na Jorama, rekoč: "*Sedaj* smo na tretji dan zopet vsi zbrani v tej govorilnici! Na vrsti je, da Mi ti, kakor si bil že včeraj naprošen, pokažeš besedila iz preroka Izaije, ki se ne prilegajo niti Meni niti kateremu koli drugemu, ki bi, po tvojem mnenju, hotel postati Mesija!"

3 *Joram* je spregovoril: "Ja, moj najmilejši deček, vse bi bilo prav - ampak jaz sem to vsebino teh besedil že zdavnaj pozabil in resnično bi prišel v zadrego, če bi moral poiskati ta določena besedila in to prav zaradi tebe, ki kot izgleda, zaradi svojega orjaškega spomina obvladaš celo Pismo in to temeljito od besede do besede! Zato zadevo raje pustimo in jaz povem: Na podlagi tega, kar si nam dal videti in slišati o sebi, veljaš kot obljubljeni, odnosno že prispeli Mesija! Ampak poiskati vsa ta besedila v Pismu bi nas stalo mnogo preveč časa in truda!"

4 Povedal sem: "Ne, prijatelj Moj, to ne gre! Znebili bi se Me radi na lep način, kajti Mesija ali ne, to vam je vseeno, da le lahko ob vsemu temu prav dobro živite in kopičite velike kupe zlata, srebra in vsakovrstnih čudovitih draguljev! Vendar gre zdajle čisto zares za: Sem ta Jaz, ali naj vi čakate na nekoga drugega?"

5 "Sem ta Jaz, potem je prišlo Božje kraljestvo že k vam in iz Pisma vam je znano, kaj vam je pri tem storiti, seveda, če ste ljudje dobre volje! Če pa menite in iz prerokov dokazujete, da jaz nisem ta - no, potem pa kar lepo ostanite v vaših starih grehah, dokler ne bo smrt vaša končna usoda! - Ampak, ker vam krade že iskanje primernih besedil toliko časa, in vam povzroča prav zelo velik napor, pa dajte knjigo Meni in jaz vam bom prihranil čas in napor!"

6 Nato je dejal *višji svečenik*: "Pri tem si boš pač izbral vsa tista besedila, ki se ti kar najbolj prilegajo?!"

7 Odvrnil sem mu: "Prav, pa ti poišči Zame takšna, ki se recimo Meni najmanj prilegajo!"

8 *Višji svečenik* je odgovoril: "No, ta ti bomo takoj predstavili! - Sem s knjigo!"

9 Dali so knjigo *višjemu svečniku* v roke in ta je pričel listati sem in tja po njej z važnim izrazom, vendar dalj časa ni mogel najti nič pravšnjega. Končno pa je našel, vsaj njemu se je tako zazdelo, vendarle nekaj, kajti v njegovem obrazu se je zarisalo neko svojevrstno zadovoljstvo, za katerim pa se je kmalu pričel dvigati višjesvečeniški greben napuha hujše kakor pri nekemu besnemu purmanu. Z nekim določenim vladarskim zanosom je odložil odprto knjigo predse na mizo in prav zmagoslavno kar zavrtal s kazalcem nekam v besedilo in spregovoril

10 (*Višji svečenik*): "Tukaj, zdaj pa pridi sem, ti mladi Mesija iz Galileje in preberi to besedilo in mi povej, če se tudi to prilega na tvojo osebo!"

11 Odvrnil sem mu: "Kaj Me pozivaš naj berem besedilo iz tvoje knjige?! Duh, ki biva v Meni je zanj vedel že dolgo prej, preden ga je Izaija zapisal! In ti si odprl ravno pravšnjega za Mojo zmago nad teboj, takšnega kakor ga tudi Jaz ne bi mogel najti boljšega!"

12 Tedaj se je *višji svečenik* togotno dvignil in spregovoril poln z besom podžgane gorečnosti: "Kaj si rekel? Ti naj bi besedila poznal že prej, preden jih je prerok zapisal?! Svarim te, ti galilejski pobec, pred preveliko samovoljnostjo! Šele dvanajst let šteješ in hotel bi še pred prerokom poznati njegovo besedilo?! Si mar nor?!"

13 "Ko govoriš o tvoji duši ali o tvojem duhu - kar je vselej eno in isto - potem je nemogoče, da bi ta bila starejša kot pripadajoče telo, ki je po pričevanju Mojzesa moralo obstajati prej, preden se je mogla duša naseliti v njem!"

14 "Mar ni Mojzes dejal: "Bog je ustvaril prvega človeka iz gline in mu vdahnil skozi nosnici živo dušo?!" Mar se ne vidi jasno iz tega, da mora obstajati telo vsakega človeka kot gotovi dom za dušo preje, kakor pa ona sama?! Kajti kaj in kje naj bi bila duša brez telesa?! - Zato dobro pomisli ti, mladi Galilejec, kje in pred kom stojiš!"

15 Povedal sem mu: "Ne glede na to, da si postal tukaj višji svečenik s pomočjo posvetne blagohotnosti in ne višje duhovne poklicanosti in ne glede na to, da smo zbrani tukaj v stari govornišni dvorani templja, ti kljub vsemu povem naravnost v obraz, da sodiš o duhovni stvarih še mnogo slabše kakor pa slepec obarvah!"

16 “Ko je Bog skozi nosnici vdahnil gotovemu Adamovemu telesu živo dušo, je bila duša očitno pred tem v Bogu in tudi ni mogla biti nikjer drugje, ker je Bog v svojem bitju neskončen in se, strogo vzeto, izven njega ne more nič nahajati!

17 “Bog pa, ker je sam večni, v sebi ne more vsebovati nič časovno omejenega ali minljivega ali šele nastajajočega temveč vse kar je v Njemu, je kot On sam večni. Svoje večni velike misli in zamisli more le izven sebe, v pojavnosti, kakor izpostaviti, z namenom da bi si le-te pridobile samostojnost bitij in kadar to stori, je to z njegovega stališča trenutek nekega stvarstva in za bitje iz Božje misli, katero je po Njegovi moči in modrosti, kakor izven Njega svobodno izpostavljeno, se prične šele s tem čas, bolje povedano pa *stanje* dovoljene samodejavnosti za pridobitev trajnega lastnega obstoja, izgledajočega kakor izven Boga, čeprav je v sami osnovi kljub temu v Njemu.

18 “Če paje temu tako, kako pa naj bi Jaz potem ne bil v Duhu in v Bogu prej, predno je prerok napisal svoja besedila iz Boga?!

19 “Poleg tega živiš v še eni veliki zmoti, kadar meniš, da sta duh in duša eno in isto! Pri človeku je duša duhovni izdelek iz snovi, ker v snovi samo počiva obsojena duhovnost v dosego odrešitve, čisti duh pa ni bil nikoli obsojen in vsakemu človeku je Bog dodelil duha, ki pri nastajajočemu človeku vse poskrbi, stori in vodi, vendar se s samo dušo šele takrat združi v eno, ko le-ta preide po lastni volji popolnoma v spoznan Božji red in je postala s tem dokončno popolnoma čisto duhovna.

20 “Da se pa ta prehod pri tebi še zdaleč ni zgodil, si ravnokar že s tem pokazal, ker te v lastnem duhu, brez katerega ne bi mogel živeti niti trenutek, še nikoli ni niti preblisnilo!

21 “Jaz pa Mojega duha poznam in sem eno z njim že dolgo in zato tudi morem zapovedovati vsej naravi, ker je ta duh resnični Božji Duh in v večnosti ne more biti nihče drug, ker izven Boga ne more obstojati duh, ki ne bi bil Božji duh. Razmislite, ti in vsi, zdaj malo o tem in se v tem znajдите, šele potem bomo prišli na besedilo, katero se Meni naj ne bi prilegalo!

22 “Tebi višji svečenik pa svetujem, omeji tvoje obnašanje proti Meni na pravično mero, drugače boš kmalu predražil moč Mojega Božjega duha zoper tebe! Kaj zmorem, si izvedel že včeraj - zato pa sedaj tudi veš, kaj te čaka, če boš tukaj prekoračil svoje meje! Kajti moja je drago kupljena pravica govoriti o Jehovinih zadevah, kar je bil pri tem prvi pogoj. Dovolj je tudi že slabo, da je potrebno s kupnino pri vas, ki bi bili radi Jehovini služabniki, pridobiti pravico govora, odmerjeno po urah, še slabše pa bi bilo, ko nekdo povrhu vsega še ne bi mogel niti uveljaviti uporabe kupljene pravice!”

22

Pohvalne besede rimskega sodnika dečku Jezusu in le-tega govor o redu, katerega urejujejo državni zakoni in o Božjem zakonu ljubezni do bližnjega.

1 Tukaj je sodnik dejal: “Ampak, ti najmilejši deček, ki si se spustil naravnost iz nebes! Saj si že zdaj modrejši, kakor vsi modrijani, ki so kdajkoli živeli na tej Zemlji! Kaj šele bo iz tebe?! - Ja, ti si pravi Mesija (posrednik med Bogom in ljudmi), kajti še nikoli ni kak modrijan tako jasno in s tako malo besedami prikazal razlike med snovjo, dušo in duhom kakor ti. Resnično, ta pouk zasluži še celo lastno nagrado, kajti česa takega še ni bilo nikdar!”

2 Odvrnil sem mu: “Pusti to vnamar, plemeniti prijatelj! Katero plačilo bi Mi pač ti mogel dati, da ti ga ne mogel takoj tisočkratno povrniti?! Resnično ti povem, kdorkoli bo kdajkoli storil

karkoli dobrega svojim revnim soljudem iz resnične čiste ljubezni do Boga in soljudi, ta bo to storil Meni in poplačano mu bo tisočkratno. Toda prav tako tudi vse slabo in hudobno, kar bo kdo prizadejal svojim soljudem!”

3 *Sodnik* je vprašal: “Kaj bi hotel podrobneje označiti kot slabo in hudobno kar naj ne bi prizadejali bližnjim?! Rad bi to vedel, kajti kot sodnik sem pogosto v stanju prizadejati bližnjemu često zelo slabo in hudobno, seveda zelo pogosto proti moji volji. Vendar naš zakon je bronast in ne pozna ozirov, niti proti lastnim otrokom! - Povej mi o temu nekaj trajnega!”

4 Povedal sem: “Ko bi ti napravil zakone, potem bi jih ti lahko tudi spreminjal, vendar so oni stara dobro premišljena volja ljudstva in postavili so te priganjati k pravični poravnavi grešnike zoper takšno voljo ljudstva. Čepa to, kar zakon predpisuje izvajaš pravično s strogo vestnostjo, s tem ne povzročiš nikakršne hudobije, ampak samo dobro!

5 “Kajti vsak, ki živi kot del velike človeške družbe, mora sprejeti zakone reda in si jih napraviti za lastno življenjsko vodilo. Če pa tega noče, mora kot očitno osamljeni in slabotnejši sprejeti nujne grenke posledice svojega zoperništva proti splošni ureditvi v ljudstvu.

6 “In sodnik, katerega postavi ljudstvo ali njegov vladajoči predstavnik, ki je kralj ali celo cesar in ki v celoti pozna in obvlada zakon ter ga strogo in pravično izvaja, ne more drugače, kakor storiti dobro, kajti on pleje plevel s polja človeškega posevka - kadar pa tako deluješ, izpolnjuješ tvojo dolžnost in si dobronik redoljubnih in red spoštuječih ljudi.

7 “Ko pa ti kot sodnik v glavnem skrbiš, da se s sodbo, nekega zablodelega človeka, ne toliko *kaznuje* ampak predvsem *poboljša*, je to nebeška krepost v tvojem srcu, kajti slediš večno resničnemu zakonu ljubezni do bližnjega, ki se takole glasi: “Kar ti po pameti želiš, da se ti ne stori, tega ne stori tudi ti tvojim soljudem!” S tem pa si tako pred Bogom kakor pred ljudmi že popolnoma v redu in se ti ni potrebno več brigati za to, kaj je pravzaprav dobro in kaj je zlo!

8 “Ko bi le ti, ki tukaj sedijo na Mojzesoven in Aronovem stolu, tako delali in bi bili tako delali, jih ne bi Rimljani nikoli in nikdar podjarmili. Ampak, ker niso hoteli ostati zvesti staremu zakonu, ki je bil dan enak za vse ljudi, temveč so si naredili pravila po svojih poželjnejših, je Bog odvrnil od njih svoj obraz in jih dal pod ostro šibo ajdov, pod katero bodo zaradi svoje velike in grobe trmoglavnosti tudi ostali.

9 “Ti si ajd, pa si Me spoznal, tile pa so Judje in naj bi bili Jehovini otroci, vendar Me ne prepoznajo in Me bodo tudi težko prepoznali! Kako je sedaj to?! Zdi se mi, kot je tu nek prerok govoril, seveda že takrat mrtvim ušesom: “Prišel je k Svojim v Svojo lastnino in Njegovi ga niso prepoznali in sprejeli!” - Vendar naj bo temu kakor že hoče, pokazal sem ti samo pravo stanje stvari in čas je, pogledati si tista besedila, katera je našel višji svečenik, in ki se Mi naj ne bi prilegala!”

23

Rimski sodnik prebere in pojasni Izaijo 9,5 - 6

1 Tukaj je *višji svečenik* porinil knjigo predme in dejal: “Tukajle, kar sam čitaj in se razkrinkaj!”

2 Vzel sem knjigo in jo podal sodniku, mu pokazal mesta, katera naj bi brali, proseč ga, naj jih sam glasno bere, da ja kdo ne poreče, da sem sam zasukal besedila v Moj prid. To je bilo sodniku toliko lažje, ker se je dobro spoznal na večino jutrovske jezike in je znal brati še prav posebej starohebrejsko pisavo precej bolje kot vsi templarji skupaj.

3 *Sodnik* je veselo vzel knjigo in pričel iz nje brati, kot sledi: “Rojen nam je otrok, sin nam je dan, čigar vladavina je na njegovih ramenih; in imenuje se Čudežni, Nasvet, Moč, Junak, Večni oče, Knez miru zato, da bo njegova oblast na veliko rasla in da miru ne bo konec na Davidovem prestolu in ne v njegovem kraljestvu, in da ga oblikuje s sodbo in pravičnostjo odslej dalje v večnost. To bo storila Sabaotova gorečnost!” - Potem je sodnik vprašal višjega svečenika, če je s tem besedila pravilno prebral.

4 *Višji svečenik* se mu je pritrdilno globoko priklonil.

5 Nato je *sodnik* nadaljeval z branjem v Mojem imenu in dejal: “Kakor vidim, ste tu poiskali ravno tisto mesto, ki se pomojemu mnenju prilega temu mlademu, milemu in modremu dečku, kakor komajda sploh še katero drugo!

6 “Kako bo neka devica rodila sina katerega bo imenovala Emanuel, to smo - vsaj pomojem čisto osebnem mnenju - tako obsežno obravnavali, da jaz niti najmanj več ne dvomim, da je ta pobič prav tisti sin, katerega so vaši preroki napovedali, povašem najosebnejšem priznanju tiste vsem dobro poznane device po imenu Marije, kakor se mi zdi.

7 “In če se ne motim, mi je pred nedavnim, ob neki priložnosti glavar Kornelij pripovedoval o čudežnem rojstvu nekega dečka v Betlehemu, v praznem ovčjen hlevu - zaradi pomanjkanja boljših ostaj - in sicer z velikim navdušenjem in sočutjem nad skrajno usodo tiste pomembne družine in da je pogosto poizvedoval po njej, vendar po njenem odhodu v Egipt o njej ni bil sposoben izvedeti ničesar. Na žalost se je moral podati po državniških poslih v Tir, drugače bi prav gotovo sedel tukaj!

8 “Torej, kar se nanaša na prerokovano rojstvo tega dečka, bi bili s tem o njem najjasnem in pred tem razsodiščem popolnoma zdravega in čistega razuma ne more priti več do nasprotovanja!

9 “O temu torej, da bo jedel maslo in med in po temu znal razumevati in izbirati dobro in zavračati zlo¹⁶, si morem predstavljati po staroegipčanski navadi samo kot prisposodbo, ki najbrž - po mojem razumevanju - pove toliko kot: “Izpolnjen bo z vso ljubeznijo in modrostjo in bo jasno razlikoval resnično, čisto dobro in pravo zlo!

10 “Da pa zna govoriti, kakor noben drug modrijan in učenjak na celem svetu, o temu je prejle podal pred vami vsemi najjasnejši dokaz in tako ima v sebi duhovnega¹⁷ medu in duhovnega masla gotovo v največji meri, kar je dokazal že na pretek tudi vam, najmodrejšim v templju, in tudi kako se lahko še prav veliko naučite pri njemu - on pa od vas in pri vas gotovo ničesar! In to bi moralo biti dovolj pričevanja, koliko medu in masla je doslej zaužil?!

11 “Vse to pa priča še toliko jasneje, da je prav on tisti Emanuel, katerega je rodila devica in katerega je davni prerok napovedoval in kakršnega poslej ne bo rodila nobena devica sina na tej Zemlji.

12 “V vsemu velikemu rimskemu cesarstvu še nisem videl nekega sina dvanajstih let, kateri bi bil njemu - ne glede na njegove nerazumljive čudežne sposobnosti - vsaj v naj-najmanjši meri primerljiv in tako verjamem, da se tudi drugo besedilo, katero ste nam sami predložili nanj prav tako prilega kakor prvo, katero vam je zastavil takoj na začetku, kot tako imenovano uvodno vprašanje.

13 “Ja z njim nam je resnično rojen otrok vseh otrok in sin iz naročja Bogov - kakor mi Rimljani običajno pravimo - nam smrtnikom, čigar nedojemljivo vladarstvo bo resnično nosil samo na lastnih ramenih, pri čemer ne bo potreboval pomočnika!

¹⁶Primerjaj “Jezusova mladost”, poglavje 171! - op. založnika

¹⁷“duhovnega” – dopolnilo izdajatelja

14 "Prerok je označil z navedenimi imeni očitno samo njegove lastnosti in sami povejte ali mu samo *ena* manjka!

15 "Mar ni čudežen v svojem razumu, v svojem govoru in v svojih dejanjih!

16 "Kateri modrec na Zemlji mi zmore dati še modrejši *nasvet*, kakor ta-le resnični in najčistejši Božji sin?!

17 "Da pa je On resnična Vsemoč v vsakem pogledu - naj bo nad duhom ali nad snovjo - temu, upam, tudi ne bo nihče več dvomil, ki ga je že slišal govoriti in videl delovati!

18 "S svojim neustrašnim *pogumom* proti vam, znano nadvse domišljavim svečenikom, ki dovolite, da vas hvalijo in molijo nad vse bogove, je svoj neustrašeni *pogum junaka* dovolj jasno dokazal!

19 "Zakaj je njegov duh nujno večni in eno z Božjim duhom pa je pred vami, z malo besedami, dokazal na tako razumljiv način, da mora biti nekdo resnično udarjen s slepoto vseh noči, ki so kdajkoli obstajale na Zemlji, da ne bi že v prvem trenutku dojel, od kod je prišel veti veter!

20 "Da more edino on dati ljudem resnični notranji Mir in da je zato samo on edini, najresničenjši *knez vseh knezov* te Zemlje in da lahko da mir ljudem te Zemlje, kakor noben drug knez, sem pa že občutil!

21 "Samo on zmore zopet ustanoviti živo staro *Davidovo kraljestvo vidcev in spoznavalcev*, katerega ste vi že zdavnaj zrušili in utemeljiti *vladarstvo*, kateremu bodo večni pokorni vsi knezi te Zemlje, kljub njihovim žezlom in kronam; kajti kraljestvo najsvetejšega spoznanja je in ostaja vedno najmogočnejše na svetu in ga nikdar ne more nobena moč popolnoma podjarmiti. Kjer pa je luč in njeno vse presvetljujoče delovanje, tam pa je tudi pravo *sodišče* in popolna, najodkritejša *pravičnost*!

22 "In na koncu se še glasi: "In to bo storila Sabaotova gorečnost!" Kdo drugi, kakor tega dečka skozi in skozi izpolnjujoči duh Božji je prav Gospod Sabaot sam - toje nekaj, kar sem spoznal v prvem trenutku! Zakaj pa vi ne, katerih se naj vas to očitno bolj tiče, kakor pa mene, nekega ajda?!

23 "Oh, Bogovi in, oh, vsa preročišča tega sveta skupaj, kako strašno slepi, topoumni in v vsemu srcu pokvarjeni morate biti, da tega ne dojamete na prvi pogled in ne občutite od kje je prišel veti veter! Jaz, neki ajd vam moram povedati, da je temu tako!

24 "Kaj pa bi porekel oni prerok, ki je napisal takšne prerokbe, k vaši mračnjaški trmi, če bi zopet vstal in stopil pred vas?

25 "Mar se vas ne poloti sram, ko stojite sedaj neumni in slepi pred očmi njega, čigar volja vam edina dovoljuje gnilo, po lastni krivdi slabo življenje in njegovo mračno gospodovanje?! Kaj ne bi mogel z vami napraviti isto, kar je včeraj storil z gotovim oslom in z velikim kamnom?!

26 "Ob vsem tem tile premišlujejo v vsej javnosti dolgo in široko, kaj naj bi bilo prav - ali pred nekim Bogom katerega ne poznajo in v katerega tudi še nikoli niso verjeli ali pred svetom od katerega so se vsi zelo zredili in se nameravajo še bolj - in najresničenjši Bog stoji pred njimi, opremljen z vsemi lastnostmi, katere si je človeška domišljija kdajkoli sploh lahko predstavljala, da naredijo Boga, seveda najbolj vzvišene vrste in značaja!

27 "Sedaj pa bi vseeno rad izvedel od vas, starih tepcev, kako si predstavljate nekega Boga?! Neko predstavo o njemu vendarle morate imeti!? Govorite - kajti sedaj vam zapovedujem odgovoriti mi!"

Joramov govor o Božjem bitju kot odgovor rimskemu sodniku

1 Ta, sodnika ostri nagovor je naše templarje popolnoma zmedel in zelo prestrašil tako, da so zmogli samo še jecljati namesto da bi zmogli govoriti povezano. Šenajbolj priseben je bil Joram in zato se je potem dvignil s svojega stola, se globoko priklonil in nato dejal:

2 (*Joram:*) “Visoki, strogi in najpravičnejši zapovednik in sodnik vsega Jeruzalema in še daleč naprej! Pri nas je glede resničnega pojma o Božjem bitju zelo težko, kajti Mojzes je izrecno prepovedal, narediti si kakršen koli oprijemljiv pojem o Božjem bitju ali samo kakršno koli vsaj na pol slikovno predstavo o njemu! Zato ne boš našel v našem templju nobene slike, s pomočjo katere bi si s človeškimi zunanji čutili lahko ustvarili nazorno predstavo o Božanstvu!

3 “Klub temu pa so očaki - kakor Abraham, Izak in Jakob - večkrat imeli videnja, v katerih so Boga, kakor neko popolno človeško postavo, videli in z njim govorili, čeprav se kasneje v Mojzesu glasi: “Nihče ne more Boga videti in obenem ostati živ; kajti Bog je pokončujoč ogenj, ki biva v nedostopni svetlobi!

4 “Toda Mojzes je kljub temu zahteval enkrat videti Boga, pa čeprav bi mu to prineslo v trenutku smrt. Bog pa je tedaj na Sinaju spregovoril Mojzesu: “Skrij se v to votlino, šel bom mimo nje, ko te pokličem stopi iz votline in videl boš moj hrbet!

5 “No, in tako, ko je posredi enkrat neka *pojva* Boga in ko drugič, celo strogo po zakonu ni *popolnoma nobene* več in pravzaprav tudi pod kaznijo ne sme biti nobene, tedaj je resnično nekoliko težko dojeti predstavo ali pojmovati o nekem Bogu ali sčasoma sploh nič več možno, čeprav človeška notranjost kljub temu hrepeni po Bogu z obliko in strogo vzeti ajdom sploh ne moremo zameriti, le si svojega Zeusa slikovno predstavljajo kot nekakšnega najpopolnejšega človeka! Mi pa imamo samo besedo “Jehova” in preko tega pa ne dosti več!

6 “Kar zadeva ob tem mene, samo kot človeka, mi je tako kot tebi ta deček kot nek Bog popolnoma v redu in nadvse zadosten. Vendar pomisli sedaj na ljudstvo, ki se čvrsto oklepa poukov Mojzesa in prerokov! Tempelj je od nekdanjega središča, od kjer črpa svojo blaženost, tja prinaša svoje želje, svoje upe in tam se mu dozdeva, da je blizu svojemu bogu, kjer jih slednji po ušesu vrhovnega svečenika in po molitvah istega in njegovih pomočnikov, zazna in usliši. Vzemi ljudstvu vse to naenkrat in postavi na mesto skrinje zaveze tega božanskega dečka in v hipu boš imel splošen prevrat v celi deželi!

7 “Mi smo bedaki, ker smo to prisiljeni biti. Če temu ne bi bilo tako in če ne bi bila od tega odvisna naša življenja in blaginja in mir ljudstva, potem mi že dolgo ne bi bili več nikakršni bedaki! Morda misliš, da je kar tako enostavno predstaviti ljudstvu nekaj kot obstoječe, kar ne obstoji in česar si tudi z najboljšo voljo ni mogoče niti predstavljati?!

8 “Jaz zase mislim o dečku popolnoma isto kot ti. Ampak proti ljudstvu pa moram, ne glede na vse to, nadaljevati s staro prismojenostjo in ga ne smem pustiti opazati niti najmanjše sledi, da v svoji notranjosti verjamem popolnoma nekaj drugega, kakor razkazujem navzven!

9 “Čebo dečku sčasoma uspelo, tako kot sedaj nas, opozoriti ljudstvo nase in da bi ga takega kakršen je, prepoznalo in sprejelo, potem bo s celotnim templjem opravil brez težav. Ampak neko vkoreninjeno stvar, na kateri se križajo tako mnoga hotenja, ni možno poriniti vkraj, kakor nekakšno staro omaro, katero se lahko brez vseh okoliščin odvrže in uniči in se postavi novo na njeno mesto.

10 “To je moj pogled, katerega deli z menoj ves tempelj in komaj verjamem, da mi bo kdo oporekal !“

11 *Sodnik* jespregovoril: “Ja, za enkrat je temu pogledu možno malo ali nič ugovarjati. Vendar nekaj pa vendar lahko pripomnimo in to je: Vi - če verjamete v dečkovo poslanstvo - morate

vendarle ljudstvo opozoriti na dečka na nek primeren način in mu pokazati, kaj je sedaj prišlo v svet?!”

12 *Joram* je dejal: “Ta zahteva očitvidno spada k tistim, katere moremo imenovati zmerne in v tem bo možno morda tudi kaj storiti! Ampak to bo ves čas tvegano podjetje, ki bo nam in dobremu dečku pripravilo prav mnogo zadreg!

13 “Kajti, prvič, deček gotovo ne bo ostal v templju, ker ga bodo danes ali pa čisto gotovo jutri, njegovi starši zopet odpeljali v Nazaret, ki je od tu vendarle nekoliko preveč oddaljen, da bi tja poslali vse, ki bi vprašali po njemu.

14 “Drugič pa nas bodo stotisoči resno vprašali za vzrok, zakaj on kot tisti, katerega so oznanjali preroki, ne stanuje v edini, njemu pripadajoči stavbi, ki je ravno tempelj.

15 “In kaj bi mogli povedati ljudstvu, kot vzrok zaradi katerega daje Galileji in Nazaretu prednost pred Božjim mestom? Ljudje bi kmalu porekli: “Mesto in tempelj sta morala nekaj velikega zakriviti; zadevo je potrebno raziskati in poravnati!

16 “Z eno besedo, lahko storimo karkoli že hočemo, vedno bi vzbudili v ljudstvu veliko razburjenje, ki bi nam povzročilo velike preglavice. Zato menim jaz, je tukaj najbrž bolj primerno o temu zaenkrat ljudstvu komaj kaj omeniti, ampak vse skupaj prepustiti dečku in samemu času!

17 “Karkoli že bi se nato lahko zgodilo, vsaj mi bomo po temu, tridnevnu dejanju pripravljeni in se bomo lahko sami še boljše in poglobljeno pripravili! - Sicer pa naj deček sam spregovori in odloči kaj hoče, kajti njegovi volji se bo težko upreti!”

25

Dečka Jezusa oster govor sprenevedavim templarjem kot njegovim najhujšim nasprotnikom. Tempeljske zlorabe

1 Odgovoril sem: “Sedaj sem vas prišel semkaj seznanit, da sem tukaj prišel dokončat dela Njega, ki me je poslal, katerega vi po vašem lastnem priznanju ne poznate, katerega pa jaz dobro poznam, kajti On biva v meni v svojem izobilju!

2 “Mojzes je zahteval, naj bi ga gledal in dobil je videti samo hrbet - pa je že bil oslepel od njega tri dolge dni in njegov obraz je žarel tako zelo, da ga je moral zakriti, ko se je vmil k ljudstvu; kajti le-tega oči nikakor niso prenesle sijaj luči.

3 “Vi pa Mi kar dobro pogledajte v obraz in vaše oči ne bo oslepil neznosen lesk luči! Zakaj? Ker to meso zakriva Njega, ki v Meni biva! Ampak pri tem je vseeno tukaj *več*, kakor je bilo *tam*! Seveda, vi tega ne opazite, kajti prek vaših oči visi trikratna Mojzesova odeja in bo še dolgo visela zato, da vi ja ne bi prepoznali Njega, ki je prišel k vam iz najvišjih Nebes.

4 “S sodnikom vam je lahko govoriti, kajti on more vašim dobro postavljenim besedam samo prisluhni, govoriti z Menoj paje nekoli težje, kajti jaz čujem tudi tajne misli vaši src, ki zvenijo popolnoma drugače, kakor besede iz vaših ust! Zato se mi v znatni meri gabite, ker se navzven pač isto umijete, v notranjosti vaših duš pa ste polni umazanije!

5 “Ko vasje sodnik, v Čigar srcu ni hinavščine, pozval opozorite ljudstvo na Mene, da bi ga poživili z izpolnitvijo njegovega upanja, zakaj potem tukaj iščete vse mogoče nepomembne okoliščine po katerih naj nekaj takega sploh ne bi bilo mogoče?!”

6 “Jaz pa vam v obraz povem: vi - in ne ljudstvo - tega nočete, vi sami ste moji najhujši nasprotniki! Ampak nič zato; ker prvič moj čas še ni prišel in drugič, ste vi prav ta tempelj preveč onečastili, da bi se mogel v njemu naseliti! Resnično, vaš ugled naj nikoli več ne raste z mojo pomočjo!

7 “Kujate se rekoč, Mojzes nam je prepovedal rezbariti slike Boga! Vendar vas to na moti, da ste se pred ljudstvo sami napravili za Bogove in ga učite, da Bog brez vas ne stori nič, niti ne usliši nobene druge prošnje, kakor tiste iz vaši ust. Povejte, ali vam je to Mojzes tudi zapovedal?!

8 “Ja, ja, vi naj bi vodili ljudstvo po poteh, ki peljejo v Nebesa - kajti to je Božja volja in to sta zapovedala Mojzes in njegov brat Aaron - ; vi pa počenjate ravno nasprotno in ne vidite v vašem stanu, v Bogu, v ljudstvu in v templju nič drugega, kakor zelo tolsto molzno kravo, katero molzti imate povasih trditvah pravico samo vi, po Božjem privoljenju!

9 “Jaz pa vam v obraz povem, da vam Bog, katerega vi tajite z vsakim dihljajem in z vsakim utripom, ni nikoli dal te pravice in vaše mrtve in mehanične molitve ni nikoli uslišal, jih v temu trenutku ne uslišuje in jih tudi uslišal nikoli ne bo!

10 “Kajti, če bi Bog uslišal vaše divje vreščanje in vaše vranje krakanje - resnično, potem bi jaz moral o temu tudi nekaj vedeti! Kajti kar ve oče, to ve tudi sin ali: kar Moja ljubezen ve, to ve tudi moj razum! Ampak o temu, da bi bila sploh kdaj uslišana kakšna vaša molitev, o tem ne vesta niti Moja ljubezen niti Moj razum!

11 “In temu navkljub mi govorite: “Četi človek moliš k Bogu za nekaj, ti to nič ne koristi. Kadar pa nam prineseš darilo in molimo zate, potem pa ti bo naša molitev že v nečem koristila! Samo nas, svečnikov, molitev prinaša korist, ljudstvu pa je dovoljeno samo prinašati darove in s tem somoli z izdatnimi žrtvovanji!

12 “Tako dvakrat izsesavate ljudstvo: prvič jemljete od vseh sadežev desetino in vse prvorojene hišne živali in za vsako prvorojeno človeško bitje jemljete bogato odkupnino; in drugič nagovarjate brez presledka ljudstvo za žrtve in mu zato obljublimate dolge in vztrajne molitve, katerih pa nikoli ne izmolite do konca!

13 “Kajti sami pri sebi si pravite: “Ali molimo, ali ne, to darovalcu tako ali drugače nič ne koristi. Če mu kaj koristi, je to samo darilo, katero nam je prinesel v dobri veri !“In tako tudi tistega ne storite, za kar se pustite plačati!

14 “S kom naj vas torej primerjam? - Vedno nasprotujete Bogu in ste popolnoma enaki krvoločnim volkovom, ki se sprehajajo v ovčjih kožuhih, da ne splašijo pred seboj ovac in da jih zato morete z vašimi ostrimi zobovji brez težav zgrabiti in jih raztrgati! Vendar, kakršno je sedaj vaše delo, takšno plačilo boste dobili enkrat onkraj v kraljestvu duš! - To vam Jaz povem in lahko se zanesete, da Moja obljuba ne bo izostala!”

26

Jezni odgovor višjega svečenika. Prerokovanje dečka Jezusa o poklicanosti ajdov za Božje otroke namesto Judov in o porušenju templja in Jeruzalema. Resnica o Caharijevi smrti.

1 Ob temu Mojemu govoru se je *višji svečenik* razsrdil in rekel: “Fant, kdo ti je dal pravico groziti nam in templju?! Mar smo mi naredili pravila, po katerih se moramo sedaj ravnati?! Kakor je bil marsikateri tvojih prejšnjih govorov moder, tako neumni so postali sedaj! Kaj ne

veš, da ni drevesa, ki bi padel z enim udarcem in da je nesmiselno spreminjati nekaj, kar je vseskozi nemogoče spremeniti?! Spremeni ljudstvo, če moreš! Judovsko ljudstvo je že precej staro drevo, katerega ni več mogoče upogniti, kakor neko mlado lesko!

2 'Mi sploh nočemo dvomiti v to, da ti je Bog dodelil neko višje poslanstvo; ampak zato ti ni treba stare ustanove, ki izvirajo od Mojzesa - čeprav še z marsikaterimi kasneje dodanimi pravili, katere so zahtevale občasne razmere - teptati z nogami in nas primerjati s krvoločnimi volkovi v ovčjih kožuhih! Kajti še nikogar nismo raztrgali; če pa smo topli preklinjavce Boga in templja, kakor tudi prešuštnike, nismo storili nič drugega kakor tisto, kar nam je zapovedal Mojzes. Ali lahko ob tem porečeš, da smo delovali krivično in v nasprotju z Božjimi pravili?!

3 "Ko govoriš z nami, polagaj tvoje besede v neko boljše skodelo na tehtnici, kajti če najdeš nekaj slabega na nas ali na templju, potem nam to povej z otroško dobrimi besedami in mi bomo pogledali, kaj se da narediti! Z grožnjami pa pri nas ne boš nič dosegel!"

4 Jaz sem povedal: "S takšnimi kot ste vi ni še nikoli nihče nič dosegel, najsi z blagim, najsi z ostrim govorom, zato boste ostali kakršni ste, do konca sveta! Zato pa vam bo milost odvzeta in bo dana ajdom!"

5 "Poglejte preko velikega morja proti tistemu delu sveta, ki je Evropa. Obljudena je s popolnimi ajdi in skrajno redko pride tja kakšen Jud. Tja bo presajena nebeška milost!"

6 "Čez dobrih sedemdeset let, pa bodo Judje iskali Jeruzalem in tempelj in ne bodo našli točke, kjer sta se nahajala mesto in kjer je stal tempelj in ljudje bodo govorili: "Ha, zakaj pa je sploh pomembna točka na kateri je stal tempelj?! Vzemimo kar neko naslednje najprikladnejše zemljišče in zgradimo na njemu Salomonov tempelj in ga opremimo kakor je bil preje urejen!"

7 "Ja, tako bodo torej govorili in storili! Ampak kakor hitro bodo začeli graditi tempelj, bo bruhal iz zemlje mogočen ogenj in bo kar grdo zdelal gradbenike in material.

8 "Kmalu, po več takšnih neuspešnih poskusih bodo z Jutrovega in s Poldnevnega vdrla v deželo mogočna ajdovska plemena in jo opustošila in vi boste raztreseni po vsej Zemlji in preganjali vas bodo od enega konca Zemlje do drugega!"

9 "To se bo zgodilo z vami, ker ste se samovoljno oddaljili od starih Božjih pravil in namesto njih postavili vaša, zelo posvetna človeška in ste se spitali na velikemu dobičku, katerega vam je prineslo uveljavljanje vaši človeških pravilnikov.

10 "Kar sami berite letopis templja in njegovih skrivnih dogodkov in naleteli boste na zadeve, že od časa prerokov, ob katerih se bodo morale vsakemu, vsaj malo približno človeško pošteno mislečemu človeku naježiti lasje do najvišjega vrha libanonske gore!"

11 "Mar ni bil doslej še vsak svečenik in prerok kamenjan, ki je resno nameraval izrezati ostudne človeške pravilnike iz Jehovove hiše in znova vpeljati tiste, ki so čisto Božji!"

12 "Kako dolgo je tega, odkar ste nadsvečenika Caharijo, ko je na čist način daroval v templju, naj povem, z vašimi rokami zadavili?!"

13 "Ljudstvo, ki je Caharija zelo spoštovalo in ljubilo, je glasno zahtevalo od vas poročilo, kaj se je zgodilo z Božjim možem, ko je bil poklican na njegovo mesto nov višji svečenik!"

14 "Tedaj ste nalagali ljudstvo najnesramneje, rekoč s hinavsko strahospoštljivimi obrazi, da je Caharija v najsvetejšem molil za vse ljudstvo in tedaj se mu je ponovno prikazal Gospodov angel čigaro braz je žarel bolj, kot opoldne sonce.

15 "In angel naj bi presenečenemu božjemu možu spregovoril: "Ah, ti zvesti Božji služabnik! Tvojo dnino na Zemlji si izpolnil in pred Bogom si se izkazal za pravičnega! Zato boš sedaj zapustil to Zemljo in mi sledil, takšen kakršen si, s telesom in dušo, enako Henohu in Eliji, pred prestol vsemogočnega Boga v Nebesih, kjer te čaka veliko plačilo!"

16 "Nato naj bi Caharija z že popolnoma nebeško zamaknjenim pogledom dvignil oči k nebu in v angelovemu naročju naj bi hipoma izpuhtel iz templja in s te Zemlje!

17 "Povrhu še, ste postavili na zlagano mesto bel pomnik z napisom: "Caharija, Božji mož, poveličan!" In s tem ste se pred ljudstvom ponovno snežno belo oprali in častite skupaj z ljudstvom Božjega moža z vsemogočimi hvalnicami, v resnici pa ste bili njegovi najhujši sovražniki in ste ga med tem, ko je kleče molil med velikim daritvenim oltarjem in najsvetejšem, tam napadli kot morilski roparji in ga zadavili!

18 "Kar pa se je pripetilo Cahariji, se je zgodilo prav mnogim prerokom in resničnim vrhovnim svečnikom po Aaronovem redu! Nato pa stojim zaradi ljudstva postavili vzvišene spomenike in jih častili vse do tegale trenutka zdaj.

19 "Povejte, je morda drugače! - Molčite in nemi ste od strahu, ko sem zdajle razkril pred vami takšne stvari. Dozdeva se vam seveda, da ste zaradi vaših položajev varni pred roko posvetne pravice; ja, ja, ta vas ne more zgrabiti, ker se razen Mene ne najde priče proti vam! Jaz pa za vas ne potrebujem roke posvetne pravice - tudi ne bom Jaz sam položil roke na vas in vas kaznoval. Toda, če boste vztrajali v vaši izprijenosti, se vam bo uresničilo, kar sem vam Jaz popreje napovedal! - Končal sem, govorite vi sedaj!"

20 Sedaj se je *sodniku* obraz jezno skremžil in rekel mi je: "Čehočeš bom priredil tem svečeniškim ličinkam kratek postopek! Kajti meni popolnoma zadostuje tvoje pričavanje!"

21 Odvrnil sem mu: "Pusti to pri miru! Ker glej, imam sile na pretek v Moji volji in lahko bi jih uničil v hipu. Ampak niti ti, niti ljudstvo in prav tako malo bi s tem pridobil Jaz! Za zdaj zadostuje, da smo v njihovo trdo noč prinesli malo svetlikanja, nenadni dan bi jih šele prav oslepil in z njimi celotno judovsko ljudstvo. To pa bi se zgodilo, če bi jih zaradi njihovih nadštevilnih, najbolj grobih grehov pritegnil k najostrejši kazni. - Ti-le se bodo v mreže, ki so si jih razprostrli sami, zapletli in v njih poginili!

22 "Vseposod na Zemlji pa je ljudem odmerjena mera, kakor za dobro tako tudi za slabo; enaka mera je postavljena tudi za vsako ustanovo in za vsako ljudstvo. Čese napolni z božjedobrim, potem se bosta ljudstvo in njegova dežela pričela cediti od blagoslova; kadar pa se ljudstvo in njegova dežela napolnita s slabim, potem pa pride nad slednji neusmiljeno stroga sodba. Ljudstvo je odigralo svojo slabo vlogo in dežela se spremeni v puščavo, kakor se bo to zgodilo v ne prav oddaljenem času s to deželjo!

23 "Kdor more in hoče razumeti, naj razume! Približal se je čas, ko bodo hudobnim ljudem celo s strehe hiš vpili, čigavega duha otroci so in njihova dela jim bodo odčitavali s čela! Kajti iz šole, iz katere sem jaz črpal kar vem, iz iste šole bodo črpali enkrat mnogi učenci moje ljubezni in potem bodo tudi vedeli, kar jaz vem in delali kar jaz delam! Vendar ta čas še ni popolnoma prišel. Ko pa bo popolnoma prisoten, boste dojemali in se boste lahko po tem ravnali."

24 "Končal sem! Kdor ima še kaj povedati, naj govori; kajti Jaz se bom zadrževal med vami samo še zelo malo časa, kajti tista dva, ki menita, da sta me izgubila, bosta kmalu dospela v Jeruzalem in me takoj našla!"

27

Joram prepozna v dečku Jezusu Mesijo, ga prosi za nasvet in za razlago Izaije 52, 14 in 53, 3. Dečka Jezusa obširni odgovor.

1 Joram je dejal: “Dragi deček, res nam je zelo žal, če smo te kakorkoli užalili in da nas nameravaš že tako zgodaj zapustiti! Poslušaj me, ti ljubi, božanski deček! Kajti, rad bi ti povedal par besed in menim, da mijih ne boš zameril in če te bom s tem prosil za nasvet, menda ne boš pred nami in manoj molčal?!”

2 Odvrnil sem mu: “No potem pa govori, čeprav Jaz vem, kaj boš povedal in kateri nasvet potrebuješ. Kljub temu govori na glas, zaradi ostalih, kajti njim je to bolj potrebno glasno slišati kot pa nama!”

3 Nato je *Joram* pristopil k meni in dejal: “Da si ti točno tisti, ki je nam obljubljen in čigar prihod pričakujemo vsi Judje in z njimi tudi ostala ljudstva, o tem so me minili vsi dvomi in kar mi je najbolj odprlo oči, je bilo tvoje izredno točno znanje o maloprid-nem delovanju templja že od starih časov sem!”

4 “Kati tako je in že dolgo je tako in ker je na žalost tako je bil to tudi edini vzrok, da se je pomembna dežela Samarija popolnoma odcepila od nas in da sedaj nismo z Galilejo na nič boljšem kot s Samarijo. O duhovnem pri nas sploh ni več ne duha ne sluha. Samo z nekakšno nujno politiko vzdržujemo še košček tempeljskega ugleda.

5 “Jaz sem bil sicer prisilni udeleženec črnega delovanja Salomonovih zidov in čeprav sem gledal to zlo kot osamljenec, nisem mogel nič nasprotovati, kajti vsak učinkovit sklep je pri nas odvisen od Velikega sveta in v njemu odloča vedno večina glasov. Z mojim osamljenim glasom nisem bil ob takšnih priložnostih kakršne si nam odkril, nikoli za, marveč vedno proti, ampak to ni obsojenim nič koristilo.

6 “Sedaj mi je še preveč jasno, da se tempelj tako ne bo mogel več obdržati sedem desetletij in kljub temu je te stare, častitljive ustanove škoda za večne čase, ker se bo gotovo morala sesuti in to še toliko bolj gotovo, ker nam pričenjajo že v neposredni bližini rasti Eseni in Seducejci močno čez glavo.

7 “Pri tem sedaj resno iščemo nasvet, kaj bi lahko storili, da bi obdržali tempelj še naslednjim stoletjem. Ti, moj božanski deček, izgleda zastopaš v sebi tisto modrost v vsem izobilju, ki bi k temu edino zmogla dati merodajen nasvet?”

8 ”In sedaj končno, ker naj bi bil ti Obljubljeni - o čemer kot rečeno, jaz osebno nimam več niti najmanjšega dvoma - še nakaj skrajno nenavadnega iz Izaijevega prerokovanja!

9 “Tukaj imaš 53.poglavje - in tukaj izgleda z vzvišenim Mesijo, ki je istovetno bitje z Jehovo, zelo čudno! Omenja se njegovo človeško bitje, pri čemer se glasi, da se bodo obenj mnogo spotikali, ker naj bi bila njegova postava grša, kakor pri drugih človeških otrocih in prav tako njegov videz! (Iz. 52,14)

10 “In tukaj, glej, se nadalje glasi: “Bil je najbolj zaničevan in najmanj vreden, poln bolečin in boleznih. Prezirali so ga tako, da so ljudje zakrivali obraz pred njim, zato ga nismo čislali! (Iz.53,3)

11 “Resnično, ko opazujem tvojo zdravo postavo, ki je poleg tega zelo prikupna in vidim, kako te spoštujejo, se to nikakor ne ujema s prerokom! Ali, kaj je hotel prerok s tem povedati?”

12 Dejal sem: “Ja, to bo na koncu polnoresnično znamenje, da sem prav Jaz tisti, ki je obljubljen! Kajti na Meni se bo vse to izpolnilo skoraj dobesedno, kar je tukaj rečeno. Kar zadeva postavo mojega telesa, se nanjo izpoved preroka ne nanaša, temveč prerok slikovito izraža samo popolno izprijen značaj in miselnost, s katerimi bosta primerjalno vzeta moj značaj in način mišljenja izgledala kakor nekakšna zmaličena pojava, ki je zakrnela zaradi vsakršnih boleznih in mnogih bolečin.

13 “Zato bom bil pri uglednih ljudeh in pri bogatinih tega sveta tudi zelo preziran in ljudje se Me bodo izogibali kakor mrhovine in ko bodo Nebesa dovolila, Me bodo preganjali kakor

nekega najhujšega zločinca, kakor se je odkrito pokazalo proti Meni že sedaj pri vas. Kajti, ko bi stal pred vami kot človeški otrok brez zaščite Rimljanov in če bi bil že sedaj poslan čas nad Mojim zunanje-človeškim, nikdar ne bi prišel živ iz vaših rok!

14 “Kakršna pa je sedaj velika večina vas, takšni boste ostali tudi vnaprej, dokler ne bo prišla nad vas velika sodba o kateri je prerokoval prerok Daniel, ko je stal na svetem mestu!

15 “Ampak vse to bi lahko šlo po drugi poti, če bi spoznali vašo veliko zmoto, jo obžalovali in se popolnoma spreobrnil! Toda to se bo z vami težko sploh kdaj zgodilo in zato je nasvet katerega vam moram dati in sem vam ga s tem tudi že dal, brezploden! Kajti z vso močjo se oklepate vašega posvetnega ugleda in vaših posvetnih zakladov in to vas bo pahnilo v obsodbo! Ne bom Jaz tisti, ki bi nad vami zlomil palico - čeprav bi to z Mojo močjo mogel - ampak vi sami in vaša posvetnost si boste to prizadeli!

16 “Vendar ti sedaj meniš, naj bi vam Jaz samo dal pravi napotek - in vaš svet bi zasedal in se o temu posvetoval, kako bi to neopazno prenesli ljudstvu? Ja, ja, vi bi se o temu posvetovali in vaš denar in posvetni ugled bi se temu uprla in rekla: “Ostali bomo, kar smo in hočemo najprej videti, ali bo ona obsodba privihrala nad nas; kajti tako stara in vpeljana ustanova kot je naša se ne sme pustiti ugnati nekemu galilejskemu dečku v kozji rog!” - Potem bo Moj nasvet z večino glasov zavržen in zopet boste takšni, kakor ste sedaj in v bistvu še mnogo hujši!

17 “Odvrzite vaše gomile zlata in srebra, stran z vašimi mnogimi in predragocenimi dragulji in velikimi količinami biserov. Veliko tega razdelite med reveže in ostalo veliko večino dajte cesarju, ki ima edini pravico zbirati zaklade te Zemlje in jih uporabiti v časih stiske. Živite samo od tega, kar vam je Mojzes določal, pokesajte se mnogih zločinov in poravnajte velike grehe z deli resnične ljubezni do bližnjega. Ne imejte nikakršnih skrivnosti pred ljudstvom, temveč bodite iskreni, in pravični in zvesti v vseh vaših govorih in dejanjih, vztrajajte vedno pri temu in ne bodite nikoli uporni proti ljudem, prebujenim po Božjem duhu; in obsodba bo izostala in tempelj bo obstajal do konca sveta!

18 “Kajti Gospod Bog ne mara imeti ljudi za stroje svoje vsemogočnosti, ampak jih hoče imeti kot popolnoma svobodne, dejavne in samostojne otroke. Vaša darovanja in vaših molitev še nikoli ni potreboval, ampak hoče¹⁸, da Ga v vaših srcih spoznate in nadvse ljubite njega in vaše uboge bližnje brate kakor sami sebe. Storite jim vse, kar vam velewa vaša modrost, da bi vam tudi oni enako povrnili, tako boste pri Bogu ponovno našli vso milost in mu boste prijetni, kakor materi njeni najljubši otroci in ščitil vas bo kakor levinja svoje mladiče in skrbel bo za vas kakor skrbi koklja za svoje piščančke!

19 “Zmorete to storiti? - Oh, ja, lahko bi to storili, če bi imeli za to pravo voljo, ampak te vam primanjkuje in vam jo je vedno manjkalo in s tem sem zdaj še Jaz, kot vsi preroki in vidci pred Menoj, govoril gluhim ušesom in srcem!”

28

Dokaz dečka Jezusa, da ni več mogoče očistiti tempelj in vsedežele. Nova skrinja zaveze in “Prekleta voda”.

¹⁸besedico "hoče" je dopolnil izdajatelj

1 Joram je dejal: “No, v temu vendar ne moremo videti kar neko že odločeno zadevo! Kajti čas prinese rešitev in če ima Salomon prav s trditvijo, da je vse v svetu ničevno, tako bi se naenkrat lahko tudi zgodilo, da bi tvoja sedanja prerokba šla v predal ničevnega in da bi mi vseeno pričeli uresničevati tvoj resnično v največji meri upoštevanja vreden nasvet! Kajti glej, več nas je, ki se zdajle zelo strinjamo s teboj! Res je, da smo najnezatnejši del vseh prebivalcev templja, vendar smo najbrž takole od vseh najvišji po položaju in s tem tudi brez nadaljnega merodajni. - Kaj meniš k temu?”

2 In Jaz sem povedal: “Tako je bilo v tej hiši že pogosto in včasih še celo mnogo ugodneje in kljub temu se ni zmožel boljši del uveljaviti, temveč vedno le drhal, ki je vedno znala zganjati večji hrup! Kljub temu povem tebi in vsakomur, ki o temu premišljuje enako kakor ti, in ki pa pri sebi tudi tako ravnajo - kajti tudi v preobilci zla ne bo posamezen pravičnik pred Božjim obličjem spregledan - :

3 “Nasploh ste dali izdelati inenda novo skrinjo Zaveze in ste tudi pridobili novo posodo za hranjenje “Preklete vode”, kar vam ni svetoval noben prerok in je tukaj najslabši izum in uvedba novejšega časa! Resnično, oba sta bila nepotreba, tako skrinja kakor tudi posoda! Zakaj niste namesto tega raje obnovili vaša srca s pravim kesanjem v Bogu in vaš stari posvetni čut spremenili v čut resnične ljubezni in usmiljenja?!

4 “Resnično vam povem: Stara skrinja Zaveze polna Božjega duha stoji zdajle v Meni pred vami in vam pove čisto naravnost v obraz, da se v vaši novi skrinji Zaveze ne nahaja Božjega duha za niti najmanjši prahec pod soncem, pač pa v preobilici stari, najhudobnejši duh spake, katero so izrodila vaša srca; in “Prekleta voda” so solze zlobe, ki so posledica marsikatere izgube posvetne luči, od katere ste si obenem nadejali največjih dobičkov in tisti, ki so vas izdali Rimljanom, če ste jih le lahko dobili v vaše kremplje, so večinoma najbednejše umrli po “Prekleti vodi”!

5 “Toda odslej dalje vam tudi sama, tisočkrat prekleta voda ne bo več koristila! Res je bilo enkrat davno dogovorjeno, da se tistim, ki so izdali tempelj v Božjih zadevah, Jehovim sovražnikom - kakršni so bili tedaj Filistejci in tovrstni zelo hudobni in mračni ajdi že od nekdaj - da piti zlo vodo iz Mrtvega morja in kadar jim voda ni nič prizadejala, so bili priznani kot nedolžni, nasprotno pa kadar so se jim napihnilni trebuhu, so jih kot krive prepustili njihovi zli usodi in so končali zaradi posledic in učinkovanja mrtve vode. Ampak od kdaj že se je to pravilo prelevilo v nekaj popolnoma drugega!

6 “Koliko tisočev je že pomrlo od posledic vaše novejšje strupene vode brez krivde niti najnezatnejše izdaje čisto Božjega iz templja kateremu koli hudobnemu ajdu! Zakaj pa sami niste pili mrtve vode, kadar ste prav vi skrivoma ajdom - ampak seveda za mnogo zlata - prav pogosto odklepali Najsvetejše za ogled!”

7 “Glej, takšne in še mnoge druge stvari se dogajajo tukaj v templju in ta, ki bi moral biti Božja hiša na Zemlji, se je sprevergel v pravo razbojniško jamo. Ni ga grozodejstva, katerega ne bi tukaj kar pogosto zagrešili! Mar res menite, da bi bilo takšno mesto še vedno dovolj dobro, da bi služilo Bogu za bivališče?! Resnično, z mečem katerega se drži kri tvojega brata ne hodi nikdar več na bojni pohod, kajti na njemu je že staro prekletstvo in z njim si ne boš nikdar pribojeval zmage!

8 “Ja, vaša srca bi vi še zmogli očistiti, če bi to resno hoteli, ampak tole zidovje nikdar več! Mar nimate sami nek zakon po katerem se lahko za vedno oskruni cela dežela, neka hiša, njiva, domača žival in nek človek zaradi najbolj grobega greha proti Božjemu duhu - zakaj pa ne tudi tale tempelj, v katerem so bili ob najrazličnejših priložnostih storjena najhujša in v nebo vpijoča grozodejstva?!

9 “Jaz pa vam povem: Ne samo ta tempelj, ampak vsa dežela je nadvse oskrunjena in že dolgo brez upanja na rešitev in očiščenje. Zato jo bodo v najkrajšem pomendrali ajdi, postala bo bivališče razbojnikov in krvoločnih zverin.

10 “S tem sem vam sedaj podal Moje mnenje, brez vsakršnih zadržkov in z njim morete početi karkoli hočete! Kajti kmalu vas bom zapustil in kar sem pred vami povedal, sem samo pred vami govoril in pred nikomur drugim, čeprav sem vedno vedel, kakšni ste in tudi ne bom nikomur drugemu naprej povedal, ker bi bilo to brez haska! Ampak, če bi vi le hoteli, bi mogli tole zadevo še spremeniti, vendar tole zidovje ne bi bilo več prav nič uporabno! - Ste me razumeli?”

29

Posmehljivo vprašanje višjega svečenika. Odklonilni odgovor dečka Jezusa. Barnabejeva prošnja za razlago Izaije 54,4-9, katero Gospod izpolni

1 Naenkrat se je nato zopet oglasil *višji svečenik*: “No, reci mi vendar, ti polbožji in polčloveški galilejski deček, kam boš pa odšel, da te naj poslej tako dolgo ne bomo več videli? - Jaz pa menim, ker si Nazarenc in sicer sin meni dobro znanega tesarja Jožefa in njegove žene Marije in ker jaz ali pa nekdo izmed nas vsako letno enkrat, dvakrat, celo trikrat obišče tiste galilejske kraje, ne bi smelo biti posebno težko tebe osebno tam, kot zelo znano osebnost srečati in s teboj dalje obravnavati spremembe templjarske zasnove?! - Kaj meniš o temu, ti mladi prerok iz Galileje?”

2 *Jaz* sem dejal: “Ko bi bilo tvoje srce pri tvojih besedah s katerimi si me hotel samo zasmehovati, bi ti vsekakor dal nek odgovor, vendar ne zaslužiš drugega, kakor samo tega, katerega si sedajle dobil!

3 “Ti boš lahko prišel en- ali tisočkrat v Nazaret in vendar Me ne boš nikoli več niti videl, niti ti ne bo uspelo govoriti z Menoj, kajti kdaj boš prišel, to bom vedel že dolgo vnaprej medtem ko ti, niti kdorkoli izmed tvojih templarjev ne bo vedel, kam sem ravno takrat odšel!

4 “Povem ti, da je zelo naporno podjetje iskati in najti Njega, ki je vseveden! Ja, ko bo prišel čas, bo poslano od Duha, ki je v Meni potem Me boste zopet najdlji! - Ali pa: Vi vsi sledite Mojemu nasvetu, potem vas ne bom pustil dolgo čakati Name in bom sam prišel k vam, drugače pa samo takrat, kakor sem že omenil!”

5 Na to mojo izjavo mi višji svečenik ni več odogovoril, kajti po tihem ga je zelo jezilo, ker ga kot višjega svečenika nisem počislal, ampak drugi to niso ravno neradi videli, kajti bil je hud hišni trinog.

6Nato je spet stopil *Barnabej* k Meni in spregovoril: “Povej mi ti, najmodrejši deček! Kako ti razumeš naslednja besedila 54.poglavja preroka Izaije? Govorijo o tolažbi na Sionu in se glasijo:

7 “Ne boj se, kajti ti ne boš osramočena; ne bodi neumna, kajti ti ne boš v posmeh, marveč pozabila boš sramoto tvojega devišstva in nič več ne boš pomnila zaničevanja tvojega vdovstva!”

8 “Kajti tisti, ki te je naredil je tvoj mož, Gospoda Sabaot je njegovo ime; in tvoj Odrešenik, Sveti v Izraelu, ki je imenovan Bog vsega sveta.

9 “Kajti Gospod te je pustil v joku, da bi bila kakor zapuščena in iz srca užaloščena ženska in kakor mlada žena, katero so spodili, govori tvoj Bog.

10 “Za kratek trenutek sem te zapustil; ampak z velikim usmiljenjem te bom zbral.

11 “Moje obličje sem v trenutku jeze nekoliko zakril pred teboj; vendar se te bom usmili z večno milostjo, govori Gospod, tvoj Odrešenik.

12 “Naj mi bo to-le kakor Noetova povodenj, ko sem prisegal, da Noetova poplava ne bo več poplavela površine Zemlje. Prav tako sem potem tudi prisegel, da se ne bom več jezil nad teboj in te grajal.

13 “Glej, te pomembne kitice Izaije se mi zdijo kljub tvojim grožnjam za Jeruzalem in za tempelj zelo ugodne in tolažilne njihov zven! Če moreš navezati tudi ta besedila Nate, potem ti bomo v celoti verjeli, da si popolnoma resno obljubljeni Mesija in cel tempelj bo porušen in zgradili bomo novega na čisti gori Libanon za vse vseh časov čas!”

14 Jaz sem dejal: “Kakor so o Meni zapisali do tega trenutka zdaj, to sem mogel razložiti; kar pa se nanaša Name in na Moje delovanje od sedaj dalje, to pa vam bom zelo težko razložil ali pravzaprav sploh ne več!

15 “Kajti tista “devica”, ki naj se ne boji, da bo osramočena in ki naj ne bo neumna, da se ji ne bodo posmehovali, temveč naj ne pomni več sramote devištva in ki naj pozabi prezir vdovstva, s tem nista morda mišljena Jeruzalem in njegov tempelj, kajti resnično, tukaj sta slikoviti ponazoritvi oznake devica, prav tako kakor vdova popolnoma zgrešeni.

16 “Devico, o kateri je tukaj govora bom šele ustvaril; to bo moj novi nauk iz Nebes in imenovan bo devica zato, ker je pred tem ne bo zlorabilo nikakršno sebično in razvratno nesramno svečeništvo za svoje gnusne posvetne namene!

17 “Ta moj bodoči nauk se imenuje za krajši čas “vdova”, ker mu bom Jaz vzeti zaradi vašega gneva in maščevanja, ampak samo z dovoljenjem tega, ki je v Meni in nikjer izven Mene. Mož tej devici in vdovi bom prav jaz, kajti jaz jo bom naredil! Kdo je mož, ki je ustvaril devico in vdovo, to preberite v prerokih, kakor tudi obljube, ki so jibile dane; kajti Jaz sem Mož in obljube se tičejo samo skrivnostne device.

18 “Mnogo kasneje bodo prišli tudi časi, katere je opisoval Daniel, v katerih bodo tudi s tem najčistejšim naukom zganjali veliko zlorabo vendar s samo devico nikdar, ampak samo z otroci in otroci otrok te čiste device in kratkovidne vdove. Seveda, ti ne bodo postali solastniki Mojih obljub, pač pa samo ta gotova “devica”, ki bo izšla iz mojih ust in njeni čisti otroci!

19 “Glej, tako torej, bo potekala ta zadeva in tako se bo dogajalo in večno nikoli drugače! Kajti z vami in vašim templjem ne bom odslej več v nikakršni skupnosti! Res sem prišel k vam, vas rešiti; vi pa me niste spoznali in sprejeli. Kasneje boste prišli k Meni, ko vas bo pričel tiščati zli čevelj, ampak potem vas ne bom več spoznal in sprejel! - Ali ste me dobro razumeli?”

20 *Barnabej* jedejal: “Resnično, tebe ni enostavno prenašati; zato je potrebno zelo veliko potrpljenje, kajti vedno bolj določen postajaš in pravzaprav bolj surov! Vendar naj ti bo kakor hočeš: mi bomo s to stvarjo kljub temu še malo počakali. Ta zadeva s teboj se mi ves čas zdi kakor blisk, ki pri svojem nastanku naenkrat povzroči ubijalsko močno luč in s svojim spremljajočim grmenjem celo strese zemljo: ampak potem takoj ugasne in za njimje še temnejše, kakor je bilo popreje!

21 “Veš kaj - ti si na tvoj način, en izreden pojav, za katerega bi težko našli primerjavo, in kljub tvojemu nasprotovanju si nam pripravil prav dosti zadovoljstva! Tvoje nadarjenosti, fant, so uporabne, ampak ti bi moral potem v čisto drugačno in bolj svobodno vzgojo in združiti malo več človekoljubja s tvojimi veličastnimi in nikdar videnimi lastnostmi, in kasneje bi postal človek, kakršnega še ni bilo na tem svetu! Toda s tvojo osornostjo si boš med ljudmi tega sveta nabral zelo malo prijateljev! Če boš v tvoji posebni naravni moči še nadalje rasel, se ti sicer ne bo treba nikogar bati, zato se bodo pa tebe vsi bali in te ne ljubili ali spoštovali. Meni pa je ljubše, če me vsi ljudje ljubijo, ne pa, da se me bojijo! - Kaj meniš ti sam, ali pa kdo drug?”

22 *Jaz* sem odgovoril: “Oh ja, imel bi čisto prav, če bi le bili vsi ljudje čisti in dobri. A ker so na Zemlji popolnoma različni ljudje, med katerimi so nekateri dobri in mnogi drugi slabi, krivoprisežni in hudobni, bi bila zelo težka naloga za pravičnega in iskrenega poskusiti biti ljubljen od vseh enakomerno! Moral bi biti skupaj s hudobnimi hudoben in z dobrimi dober in glej, toje prav tako malo mogoče, kakor biti neka luč, ki razširja najmočnejšo svetlobo in obenem z istega mesta tudi najdebelejšo temo!

23 “Povem ti: Resnični prijatelji večno nespremenljive Božje resnice Me bodo že ljubili in to nadvse; ljudje pa, ki z nogami teptajo Božje zakone in resnice in živijo kot da ne bi bilo nikakršnega Boga, ti naj se Me pa vsaj bojijo! Kajti tovrstni ljudje in posvetnosti željni tajivci Boga, me bodo kasneje spoznali in videli, da ne poznam popolnoma nobe šale in vsakomur poplačam skladno z njegovimi deli, kajti samo *Jaz* imam za to od večnosti najpopolnejšo moč!”

24 *Barnabej* je smehljaje se dejal: “Fant, kaj govoriš o večnosti in šteješ komaj dvanajst let!? Kam se je zaplezala tvoja mesijanska gorečnost?! Ostani lepo pri naravi in prav radi ti bomo prisluhnili!”

25 Odgovoril sem mu: “Izgini, kajti postajaš mi odvraten! Mar meniš s tem to-le telo, ki v resnici obstaja šele dvanajst let na tej Zemlji?! Kaj vam nisem že včeraj dovolj razložil o večnosti tega duha, ki je v Meni in deluje?! Kaj Mi očitaš mojo zaletavo mesijansko gorečnost? Najprej nekaj znaj, potem pa glej ali se boš še hotel z Menoj pogovarjati in to očitvidno o stvareh, ki so zate še bolj daleč kakor pa najoddaljnejši tečaj Zemlje!”

30

Nikodemovo vprašanje po zemeljskih tečajih. Odgovor dečka Jezusa. Prijateljska zveza med Nikodemom in dečkom Jezusom

1 Ob tem se je dvignil nek drug *starešina* in dejal: “No, kaj veš ti o nekem najbolj oddaljenem zemeljskem tečaju?! Pridi in povej mi kaj o tem, kerjaz sem o istem že enkrat slišal govoriti nekega Grka, ki je mnogo prepotoval.”

2 Povedal sem: “Ne poznam samo tečaja Zemlje, temveč zelo natančno vse tečaje v večnosti vseh Božjih Nebes! Ampak, da bi ti o tem vsaj nekaj dojel, bi ti moral biti učitelj najmanj tisoč let! To pa ni mogoče; zato ti bom povedal nekaj popolnoma drugega:

3 “Tistim, ki bodo enkrat v Moji vedi, bom podelil Mojega duha, ki bo iz njih naredil prave Božje otroke in jih bo popeljal v vso resnico in modrost in resnično neskončnost ne bo nič skrivala v sebi, po naravni in po duhovni plati, kar bi jih ostalo tuje!

4 “Čeboš morda hotel postati učenec Moje vede, boš tudi ti dobil okusiti od darov Božjega duha in boš spoznal tečaje Zemlje bolje, kakor pa si jih doslej!”

5 Vprašujoči je ob temu mojemu odgovoru debelo pogledal in si je to skrbno zapisal za ušesa, kajti ni bil še star, pa je že bil eden izmed najmodrejših med starešinami. Kajti naslov “starešina” je dobil pogosto tudi mlad mož, če je le imel za to potrebno premoženje, to je zlata in tudi dovolj razuma! In tega pri mojem vpraševalcu sploh ni primanjkovalo. -Njegovo imeje bilo Nikodem in ta je pozačetku Mojega poučevanja zares postal Moj učenec, kar je sedaj že znano.

6 *Ta starešina* si je vse Moje govore skrivoma zapisal najgloblje v svoje srce in je zelo pazil nanje. Dvignil se je s svojega sedeža, prišel k Meni, Mi najprijazneje stisnil roko in Mi je čisto naskrivaj dejal: “Dragi, najmilejši, čudežni deček! Čeboš morda kdaj ponovno prišel v Jeruzalem

me obišči čisto sam, midva se bova zelo lahko sporazumela! In če tvoji starši kaj potrebujejo, naj se kar name obrnejo! Ime mi je Nikodem.”

7 In Jaz sem mu prav tako prijazno stisnil roko in dejal: “Če boš morda kdaj prišel v Nazaret, boš ti od vsega vašega zbora edini, ki Me boš našel. In kadar bi ti kaj manjkalo, potem pridi k nam in pomagal ti bom v vsem, kar bi ti utegnil pogrešati. Drugače pa sprejemem tvojo dobro voljo kakor gotovo delo.

8 “Ker si obenem trajni predsednik vseh meščanov Jeruzalema pazi, da s strani nadvse oblastiteljnega velikega svečenika, ki Me ni hotel pozdraviti, ne bodo izvajana prehuda zatiranja v templju in zunaj njega, da ne bom prisiljen prihrumeti sodbo pred časom na to mesto.

9 “Pomni Mene! Moje ime je Jezus Emanuel in moj Duh se imenuje Jehova Sabaot! Sedaj veš pri čemu si! Zaupaj Mi in zidaj na Meni in ne boš videl smrti!”

10 Ko je bil Nikodem dojel te besede, je na skrivaj vriskal v svoji duši, ampak svojim tovarišem o temu ni nič pokazal.

31

Zaključni govor rimskega sodnika. Rimljan vpraša, kje se zadržujeta Jezusova starša in pojasnilo dečka Jezusa.

1 *Rimski sodnik* pa se je drgnil po čelu in je glasno spregovoril: “Dajte, prisluhnite enkrat še meni! - Po vsemu, kar z ostrim opazovanjem že tri dni zasledujem na temu dečku, kar sem od njega čul in videl, je tudi z najbolj okornimi rokami možno otipati jasno dejstvo, da je on vseskozi drugačno bitje kakor mi, ubogi nadvse slabotni in mrljivi ljudje te Zemlje!

2 “Po svojem posvetnem rojstvu sicer pripada plemenu Judov in je tako deloma podvržen zakonom templja in enako kakor vsak Jud, deloma tudi našim zakonom. Zelo dobro pa sem dojel, da je duh tega dečka pravzaprav temelj vseh zakonov, tako vsake države, kakor tudi vsake družbene ureditve, dalje vseh zakonov v veliki naravi, vseh snovnosti in vseh duhovnih bitij, zakonov, ki nam očitno nikoli ne bodo mogli biti jasni! Obenem je globoko najmodrejši in najpravičnejši sodnik in ni niti za atom velikosti navidezne hudobije v njegovem bitju! Kaj naj bi še imeli opraviti naši zakoni z njim, ki je vendar očitno Gospod vseh zakonov?!

3 “Progllašam ga svobodnega in nebeško visoko vzvišenega nad vsemi našimi rimskimi in prav tako svobodnega tudi vseh vaših, ne posebno pomembnih tempeljskih zakonov in izjavljam s tem kar najslovesneje, da je ta-le tempelj za sprejem njegove svete posebnosti mnogo premalo dostojen in kolikorkrat se mu bo poljubilo poiskati pokvarjeni Jeruzalem, mu bomo izkazali največje časti, kakršne morejo izkazati smrtniki nesmrtnemu in vsemogočnemu Bogu in ga v moji očividno čistejši palači najprijazneje sprejeli!

4 “In kadar Me boš ti blagovolil obiskati, takrat bom na glas razglasil: Čujte vi, ljudstva, mojemu domu in vladarju Rima se je zgodil največji in najvišji blagor!

5 “Vam Judom bo vzel blagor in ga dal nam ajdom in ko bo prišel čas vas bomo pod našimi težkimi petami še pomendrali in raztrosili prah in pepel nad tem mestom, ker dovoljujete, da vas sedaj poneumljeno ljudstvo slavi kot neke Bogove, ja, ker dovoljujete, da vas moli po vseh pravilih!

6 “Povedal sem vam to iz mojega najglobjega prepričanja in moje odločujoče mnenje je v tem trenutku celo, ker vas mračne templarje ni mogoče pripraviti k boljšemu razumevanju - ukiniti

tole zasedanje! Kajti, čemu zapravljati tako svete besede za popolnoma gluha ušesa in srca, trda kot kamenje?!

7 Dejal sem: “Še nekaj trenutkov, dokler ne prideta tista, ki Me že skoraj tri dni iščeta! V gostišču “Nazaret”, ki je prav tako last templja bosta izvedela, kje se nahajam in Me bosta prišla iskat semkaj. Z njima se bom vrnil v Nazaret! Kajti s telesom moram ostati pri teh, katere sem si zvesto in iskreno izbral sam v ta namen!”

8 *Rimljan* je dejal: “Ampak, kako je mogoče, da si ti izgubil starša tvojega telesa? Po mojem mnenju sta te vendar morala spremljati do sem in jaz se sedaj celo spominjam, da sem ob vstopu v veliko javno izpitno dvorano templja, ob tebi videl nekega starega častitljivega moža in neko zelo mlado, pa kljub temu zelo pobožno izgledajočo žensko. Po mali pristojbini, katero sta morala plačati sta najbrž odšla z mnogimi drugimi vred iz templja, nakar ju nisem več videl; vendar bi morala vedeti, da ti ne moreš biti nikjer drugje kot samo tule?!”

9 Povedal sem mu: “Najljubši prijatelj, glej, to je čisto enostavno: tako sem hotel, kajti to je bilo zapisano v Moji volji in v Mojemu večnemu redu! Kajti povem ti: to dogajanje sem predvidel v Meni že od večnosti, potem se je moglo to tako zgoditi popolnoma neprisiljeno!

10 “Moja telesna starša sta me pričakovala, kakor ostali, v znani ostaji, dobro vedoča, da ju ne morem zgrešiti. Ker pa je krušni oče Jožef dal izdelati nekemu kovaču iz Damaska nekaj novih orodij in je vedel že vnaprej, da kovač ne bo tako hitro gotov in ker ga je tja zaradi tovorjenja spremljala tudi Moja, telesno prav močna mati, je zato naročil večim sorodnikom in tudi sicer dobro znanin Nazarencem za primer, da bi se on in Marija morda prepozno vrnila, naj me vzamejo samo do naslednje postaje seboj. Ni se jima zdelo potrebno potovati nazaj v Jeruzalem, ker bi jima po daljšem postanku pri omenjenem kovaču ležal preveč od rok.

11 “Tako je bilo dogovorjeno in storjeno. Dolgo sta se zadržala in ko sta prispela na dogovorjeno postajo, sta tam sicer našla množico znancev in tudi sorodnikov iz Nazareta, toda Mene ni bilo med njimi. In ti so menili, da sem morda odšel že prej, s kakšno drugo družbo, do oddaljenejšega prenočišča. - Kar sta Moja starša brez nadaljnega verjela in z njimi vred lagodno sopotovala tja dol, kamor so prispeli šele po polnoči. No, tudi tam Me ni bilo!

12 “Naslednje jutro sta se odpravila k nekemu še dosti bolj oddaljenemu gostišču, vendar tudi tam nista o Meni izvedela nič. Od tod sta se obrnila nazaj sem, sta že prispela v naše gostišče in sta Me s spraševanjem v njuno veliko pomiritev odkrila in me bosta prav kmalu z manjšim opominom tukaj našla!”

13 *Rimljan* je dejal: “Oh, opominjati te ne smeta, temu bom jaz ugovarjal!”

14 Povedal sem: “Ah, pusti, naj se vse to zgodi, kar so preroki napovedovali, jaz jima bom že povedal tudi Moje mnenje, ki jima bo človeško zelo koristilo!”

15 Sedaj je hotel višji svečenik še nekaj reči, vendar *Rimljan* in naš *Simon* tega nista več dovolila in razglasila sta zasedanje za končano.

32

Prihod Jožefa in Marije v tempelj. Vprašanje staršev in sinov odgovor. Prijateljski pomenek Rimljana in Nikodema z Jezusovima staršema v Rimljanovi palači. Vrnitev v Nazaret.

1 Prav v tem trenutku sta vstopila Moja starša v to posebno dvorano za pogovore. Vodil ju je tempeljski služabnik in pri sebi sta se na tihem nadvse začudila, ker sta me zalotila v tako izbrano modri in gosposki družbi.

2 Rimljan ju je takoj vprašal ali sem morda njun sin.

3 In *starša* sta pritrdila z vidnim velikim veseljem. Marija pa - manj zato, da bi me okregala, bolj zato, da bi uveljavila svoj ugled matere pred veliko posvetno gospodo - je rekla, seveda z najprijaznejšim glasom tega sveta: "Ampak moj najljubši sin, zakaj si nama to storil? Z velikim strahom te iščeva skoraj tri dni!"

4 Povedal sem: "Kako sta mogla to storiti?! Že doma sem vama vendar vnaprej povedal, da bom tukaj moral opraviti, kar je volja Mojega očeta v Nebesih!"

5 Nato sta obmolknila in si zapisala te besede globoko v srce.

6Potem jima je *Rimljan* prav obširno povedal, kakšno bitje da sem in kaj sem govoril in storil in kako so se vsi začudili nad visoko modrostjo in močjo mojega govora, kakor obenem tudi nad napojmljivo močjo moje volje in kako Me je nato on, kot eden izmed najpomembnejših predstavnikov rimske moči v Jeruzalemu nadvse vzljubil in si izproša nuditi njima, kot mojima staršema, vse sploh predstavljive ugodnosti.

7 Za kar se muje posebno Jožef nadvse prijazno zahvalil in se je posebej za primer potrebe priporočil kot tesar in gradbenik in mu je kmalu za tem Rimljan zaupal tudi velike gradnje v in okoli Jeruzalema. Celo nov prestol za sodnika, izdelan po rimski modi, je izdelal in pri tem zaslužil prav mnogo denarja.

8 Prav tako je zagotovil Jožefu svoje popolno prijateljstvo, še v templju, tudi silno bogati *Simon iz Betanije*, nakar smo vstali in se pripravili za odhod.

9 Sedaj so se dvignili tudi templarji, se pred rimljanom globoko priklonili in nato odšli z izjemo Nikodema. Le-ta pa nas je najprijazneje pospremil vse do velike rimljanove palače, ki se ni pustil pregovoriti, da nas v prihajajoči noči ne bi prenočil pri sebi in nas izbrano pogostil. Moral sem tudi blagosloviti njegovo ženo in vse njegove otroke in nato je dejal:

10 (*Rimski sodnik*) "Šele sedaj sta doletela vso mojo hišo največji blagor in največja čast; kajti Gospodar vseh gospodov in kralj in cesar vseh kraljev in cesarjev je prišel obiskat mojo celo hišo in jo blagoslovil!"

11 Da je to moja starša v duhu zelo povzdignilo in ganilo si lahko mislimo in ta trenutek nista nikoli pozabila.

12 Potem so nas odvedli v jedilnico, kjer nas je čakala odlična večerja, ki se je posebno Mojima utrujenima in sestradanima staršema odlično prilegla.

13 Med večerjo, ki se je dolgo zavlekla, je morala *Marija* pripovedovati Rimljanu vse o mojem spočetju in rojstvu in še kopico podatkov iz mojega otroštva, nad čemer je vedno znova izbruhnil v navdušeno začudenje in pri temu pogosto vzklikal:

14 "In to vejo ti tempeljski junaki - in kljub temu nič ne verjamejo!?"

15 Po večerji smo se podali počivat in naslednji dan nam je Rimljan priskrbel priložnost za zelo udobno vožnjo vse do Nazareta in je obdaril Jožefa z obilnim denarjem za pot in Simon nas je pospremil do Galileje, kjer je imel opraviti v nekem tržišču nek posel. Tako smo celi in zdravi prispeli zopet v Nazaret s čemer se končajo dogodivščine v templju.

16 Da sem potem vse do mojega tridesetega leta dal navzven le malo vedeti o Mojem Božanstvu, je znano in tako je končano to edino pravo in resnično sporočilo o treh dnevih v templju. Blagor mu, kateri jiverjame in se ne spotika obenj! Kdor ga bo bral zvero v srcu, bo prejel mnogokrat blagoslov! Amen! To povem Jaz, ki sem Gospod! Amen! Amen! Amen!

Zaključna beseda Jakoba Lorberja.

Pripomba mene, hlapca, dne 13. januarja 1860.

Oh, Gospod, pred vsemi se Ti jaz, ubogi grešnik, zahvaljujem za to prelepo in doslej še nikoli razpoložljivo najvišje sporočilo milosti, katero ne zasluživa najprej *jaz* in nato tudi cel svet! Ko pa si nam Ti, o Gospod, izkazal že s tem velikansko in nezasluženo milost, oh, daj nas blagoslovi tudi s tem, da Te ljubimo iz vsega srca, polni resničnega verovanja! Oprosti nam s tem naše številne slabosti, okrepi nas v vsej ljubezni do Tebe in naših ubogih bratov in naj vedno v Tvojem imenu poživimo srca otožnih in ubogih bratov! - In, oh, Gospod, še vnaprej se spomni v Tvoji veliki ljubezni Tvojega ubogega hlapca na Zemlji in se Ti zahvaljujem za Tvoja dobra dela, katerih si nisem nikdar zaslužil in katera si mi vedno milostljivo podeljeval! Oh, naj tudi moj blagoslov mnogim ubogim in pomoči potrebnim in tistim v stiski in vsem Tvojim resničnim prijateljem in mojim dobrotnikom učinkuje združeno s Tvojim blagoslovom v Tvojem naj svetejšem imenu!

Vsa čast Tebi in vsa naša ljubezen na vekomaj in edino Tvoja sveta volja naj se zgodi!

V najglobji skrušenosti

Tvoje milosti najnevednejši hlapec.

Pripomba: Kar zadeva tedanjega deželnega oblastnika Kornelija, je bil na skrivaj vendarle v Jeruzalemu, čeprav navidez menda zaradi poslov v Tiru. Kajti Rimljani v visokih uradih so bili pametni ljudje in so pogosto preizkušali podrejene uradnike s tem, da so navidezno odpotovali in med tem predali svoj urad v vodenje nekomu drugemu. Tako je bilo tudi tokrat, ko se je dogajalo preizkušanje dečkov v Jeruzalemu. Rimski izpitni nadzornik ni imel pojma o tihi prisotnosti Kornelija; ampak Jožef je po notranjem navdihu zanj vedel in se je zato potihem podal k njemu in slednji mu je dal, kar ga je prosil. In tako se je potem zgodilo, da je bil dobro preoblečeni Kornelij sam poslušal potek pregovorov v templju medtem, koje nadzornik menil, da je v Tiru in ga je zato javno oznanil kot odsotnega.

Jakob Lorber